

İnqilab və İslam quruluşu

Kitabın adı:.....İnqilab və İslam quruluşu
Tərtib edən:.....Həsən Qüddusizadə
Çap tarixi:.....2022
Çap növbəsi:.....Birinci
Tiraj:.....1000

«Издательство Полипресс»
Тверь, Комсомольский проспект, дом 19.
Тел.: (4822) 58-19-78, 500-250,

ISBN 45-40-024519-44

BİRİNCİ FƏSİL

Sistem və İnqilab

1. İmam Xomeyninin böyük İslam inqilabının meydana gəlməsində rolu

İmamın ən böyük üstün cəhəti bu idi ki, özünü bir şəxsiyyət olaraq önə çəkmirdi. Özlüyündə də özünü İslam və müsəlmanlarla bağlı məsələlərdə bir şəxsiyyət kimi hesab etmirdi. İmam İslamda həll olmuş, ilahi maarifə könül vermiş bir insan idi. Səmimi qəlbdən bu maarifi qəbul etmiş, onun tərkib hissəsi olmuşdu. O, Allahın insan həyatındakı hakimiyyətini qəbul etmişdi. Öz şəxsi həyatında da həqiqətən, ilahi hakimiyyəti qəbul etmişdi. Allahın qulu idi, Ona müti idi.

İlahi hakimiyyət buradan başlayır. Öncə ürəyimizi Allahın bəndəsi edək. Allahı könlümüzə, varlığımıza hakim edək. Sonra bütün ölkədə, cəmiyyətdə (Allah) hakimiyyəti qurmaq yönündə hərəkət edək. Beləcə növbə dünyaya çatsın. Belə insanlar iş görə, irəliləyə bilirlər. İmam həqiqətən, bu sahədə ilahi rəhbər, öndər idi. Buna görə də onun qopardığı fəryad İslam fəryadı idi, Allah

fəryadı idi. O, Allahın adının və yolunun bərəkətindən könüllərlə əlaqə yarada bildi, ürəkləri ələ aldı.

Həmişə belə olmuşdur. İlahi bir məsələ ortaya çıxdıqda tağut toxumaları öz-özünə kənarlaşır. Önəmli olan budur ki, o ilahi əzm, o ilahi təşəbbüs meydana girsin. **«(Allahdan) qorxanlardan Allahın nemət verdiyi iki nəfər dedi: “Onların üstünə (qəflətən) qapıdan (yaşadıqları şəhərin qapısından) girin. Əgər (qapıdan) girsəniz, onlara mütləq qələbə çalarsanız. Əgər möminsinizsə, Allaha təvəkkül edin!”»**¹ Kənara çəkilsəniz heç bir nəticəsi olmayacaq. Ən böyük insanlar, ən böyük müqəddəslər, zəkalar meydana atılmayıb kənara çəkilsələr, bütün dalğalar onların başının üstündən ötür keçəcək və onlar, geri qalacaqlar. Amma elə ki, həmin iman, əzm, həmin bilik, nur dolu saf ürək meydana atıldı, artıq sehr batil olacaqdır.

Hər bir sehr möcüzənin gəlişi ilə batil olur. Musanın əsası meydan atıldısa, sizin meydana atdıqlarınız cadu və aldadıcıdır, həqiqət deyil. Həqiqət, Musanın əsasıdır. O daxil oldusa, bütün sehrlər bir göz qırpımında aradan gedər.

İmam bu işi gördü. Ona görə də ürəklər ona doğru cəzb oldu. Bəziləri təəccüblənirlər, bu hadisəni təhlil edə bilmirlər. Necə oldu ki, yanlış, qeyri-sağlam, bütün mədəni amillərin gəncləri fəsada sövq etdiyi bir sistemdə, birdən-birə gənclər meydana atıldılar və bu böyük inqilab baş verdi? Səbəb bu idi. Bu sosioloji, psixoloji baxımdan da tam aydın təhlil oluna bilər. İmam bu meydana elə bir

¹ Maidə surəsi, ayə 23.

miniklə atıldı ki, o miniyə minən hər kəs sağlam yatmışları oyada bilər.¹

2. İnqilabın İmam Xomeyninin fəthlərin fəthi adlandırdığı ən böyük hünəri gəncləri nuraniləşdirmək idi.

İnsanın maddi həyatının xüsusiyyətləri arasında həyat nemətindən sonra gənclik ən mühüm yer tutur. Buna görə də siz rəvayətlərdə təkrar-təkrar görürsünüz ki, qiyamət günü Allah dörd şey haqqında soruşmadan heç kimi addım atmağa qoymayacaq. Onlardan biri gənclikdir. "Gəncliyi necə və harada keçirdin?"

Allah-taala bütün insanlara ömrünün müəyyən zaman kəsiyində bəxş etdiyi bu böyük enerji mənbəyi, güc – istinasız olaraq bütün insanlar həyatlarının bu dövrünü keçirməlidirlər – xoşbəxt həyat üçün tədarük görməyə, möhkəm bir qanunauyğunluq yaratmağa sərf olunmalıdır. Bu dövrü keçdikdən sonra insanda böyük işlər üçün gərəqli ciddi-cəhd azalır. İnsanın gücü də azalır. Fundamental işlər görə bilmir. İnsanın özünütərbiyəsi, şəxsiyyətini formalaşdırması çətinləşir.

Əlbəttə, Allah bəşər üçün heç nəyi – ona bəxş etdiyi bu böyük bacarıq sayəsində – qeyri-mümkün etməmişdir. Hər halda hamı ömrünün sonunadək növbənöv böyük işlər görə, səylər göstərə bilər. Amma işin gənclik dönmindən sonra çətinləşməsi, gənclikdə daha asan, daha yüngül olması mühüm bir gerçəkdir.

Tarix boyu dünya xalqlarının çoxu bu zaman kəsiyində ziyana uğramışlar. Yəni bir gün aradan getməli olan gənclik sərmayəsini boşuna keçirmiş və öz gələcəkləri

¹ Böyük Rəhbərin Bəsicisi şagird və tələbələrlə görüşündəki çıxışından: 1999-09-04.

üçün mühüm bir iş görməmiş, sərmayə toplamamışlar. Bəziləri qəflətlə, bəziləri ehtirasla, bəziləri bir sıra faydalı işlərlə, lakin öz mənəvi, ruhi məsləhətlərinə riayət etmədən keçirmişlər.

İnqilabın, İmam Xomeyninin "fəth əl-fütuh" (uğurların uğuru) adlandırdığı ən böyük nailiyyəti gəncləri tərbiyə edə, yetişdirə bilməsidir. İnqilab maddi dünyaya bulaşmış, əxlaqi baxımdan bataqlığa yuvarlanmış insanları zəkası və möhkəm iradəsi ilə bəşəriyyətin böyüklərinin səadət yolunu seçən pak, nurlu insanlara çevirdi. Bu inqilab misi qızıla çevirən, istedadları dəyişən iksir idi. Bu, eynilə Peyğəmbərin (s) İslamın erkən çağlarında gördüyü işdir. Məsəb ibn Ümeyr Ühüd döyüşündə şəhid olduqda Peyğəmbər (s) onun başı üzərinə gəlib ağladı. (Rəvayətlərə və tarixi qaynaqlara görə) Səhabələrinə buyurdu: Bu gənc Məkkədə (Əlbəttə, İslamı qəbul etməzdən öncə) ən yaxşı, ən gözəl, ən iftixarlı libaslar geyinirdi. Məkkənin bütün kişi və qadınları ona baxardı. Cahiliyyət dəyərlərinə uyğun, həmin dəyərlərdə qərq olmuş bir gənc idi. Bütün səyi gözəl bəzənmək, iftixar edəcək şəkildə geyinmək, daha gözəl görünmək idi.

İslam bu gənci dəyişdi, bir qəhrəmana, mənalı insana çevirdi. Peyğəmbər (s) Məkkədən Yəsribə (Mədinəyə) getməzdən öncə yəsribililərə Quran öyrətmək üçün bu gənci göndərdi. Peyğəmbərin (s) ətrafında yaşlılar da var idi. Amma həzrət (s) onu göndərdi və o, yəsribililərin Quran müəllimi oldu. Ühüd döyüşündə də şəhid oldu. İsti səhra qumları üzərinə düşdü. Peyğəmbər (s) onun başı üzərində dayanıb pak cəsədinə nəzər saldı və ağlamağa başladı.

İnqilab budur; dəyərlər inqilabı. Yəni bir gənc üçün önəm daşıyan şeyləri dəyişir. Bu və ya digər gənc üçün

önəmli olan, onun dəyər verdiyi şey bu idi ki, filan ətiri vursun, filan markalı ayaqqabını geyinsin, saçını filan modelə uyğun bəzəsin, filan prospektə bir-iki saat yol getsin. Onu nə ölkənin inkişafı, nə abadlaşması, nə də azacıq öz könlünün nurlanması düşündürürdü. Maksimum - tutaq ki, - intim məsələlərlə bağlı ehtirasını soyutmaq, yaxud yeyib-içmək kimi bu qəbil maddi məsələlərə qərq olmuşdu.

Əzizlərim, gənclik belə keçirdi. Lakin inqilab onu dəyişdi. Sanki bir qrup nadan uşağın əlinə qiymətli cəvahirat düşmüşdü. Küçələrdə, tinlərdə onunla uşaq oyunları oynayırdılar. Sonra biri gəlib onu təmizlədi, dəyər verdi. Onu lazımı yerdə istifadə etdi. Bu gənclik həmin ləl-cəvahirat idi. Keçmiş mədəniyyətdə, rejimdə Qərb mədəniyyətini kortəbii təqlid nəticəsində belə bir vəziyyət yaranmışdı.

Gənclərin düşünməsi, ətrafda baş verənləri anlaması, həqiqət, nəciblik, Allah, mənəviyyat, özünütərbiyə yolunda addımlaması o günün siyasətçilərinə sərf etmirdi. Bu onlar üçün başağrıdıcı ola bilərdi. Buna görə də gənclərin fəsada üz tutmasını müsbət qarşılayırdılar.

İnqilab gəldi və o, gövhəri, ləl-cəvahiratı gənclərə tanıtdı. Məcburi müharibə (İran-İraq müharibəsi nəzərdə tutulur) də gənclərdə bu parlaq cəvahiratın bürüz etdiyi meydan idi. Allaha şükürlər olsun ki, savaştan sonra da davam etdi. Mən sizə deyirəm, bilin ki, düşmən bu məqamı hədəfə almışdır. Əgər gəncləri nurlandırmaq, onları gəncliyi yüksək dəyərlər yolunda sərf etmək haqqında məlumatlandırmaq, onun əhəmiyyətini başa salmaq, gənci oyatmaq fəthlər fəthdirsə, imperializmin, hegemonçuluğun da fəthlər fəthi, əks-hücumu bunu gənclərdən almaqdır. Yenə gənclərin başını fəsada,

aludəçiliyə, yanlış düşüncəyə, puç, əsassız, arxasında heç bir həqiqət olmayan fəlsəfəyə bənzər məsələlərə qatmaqdır. Yalnız danışmaq, çəkişmək, vaxt (heç bir faydası olmadan) keçirmək, onları həqiqətdən, həyat yolundan, inqilab ideallarından, bu millətin, inqilabın gənclərdən umduğu şeylərdən qafil etməkdir.¹

3. İnqilabımızın qələbəsi xalqın saflığının, ixlasının bərəkəti idi.

İslama görə aləmi islah etməyin başlıca yolu insan nəfsinin islahından, saflaşdırılmasından keçir. Hər şey buradan başlayır. Quran, öz güclü əli ilə tarix səhifəsini çevirmək istəyən nəsilə buyurur: ***“Ey iman gətirənlər! Özünüzü və əhli-əyalınızı qoruyun”², “Ey iman gətirənlər! Nəfslərinizi qorumaq sizin borcunuzdur”³.*** Özünüzdən muğayat olun. Özünüzə vaxt ayırın və öz nəfsinizi saflaşdırın, paklayın. ***“(Günahlardan) Təmizlənen kimsə isə nicat tapacaqdır”⁴.*** Əgər İslamın erkən çağ cəmiyyəti insanların saflaşdırılmasından başlamasaydı, onda kifayət qədər saf, xalis, qatqısız adamlar olmasaydı, İslam ayaq tutub yeriməzdi, genişlənməzdi. Dünyanın müşriksayağı cərəyanlarını yenməzdi, tarix İslam xətti üzrə hərəkətə başlamazdı. Əgər saflaşmış, islah olunmuş insanlar olmasa, cihad da yoxdur.

Bizim inqilabımızın zəfəri saflığın, ixlasın, sırf Allah üçün iş görməyin, şəxsi və maddi mənafeədən keçməyin

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup “səfərbər” (“bəsici”) gənclə görüşündəki çıxışından: 1998-12-16.

² “Təhrim” surəsi, ayə 6.

³ “Maidə” surəsi, ayə 105.

⁴ “Əla” surəsi, ayə 14.

bərəkəti idi. Məcburi savaşa (İran-İraq müharibəsi nəzərdə tutulur) müqavimət göstərmək də belə idi.¹

4. İran xalqının milli kimliyi İslam sistemidir.

Milliyyət nədir? Milliyyət kollektiv kimlikdir. Hansı ki, hər bir ölkə buna sahib olmaqla özünün bütün imkanlarını inkişafa, uğura yönəldə bilər. Əgər bu milli kimlik hissi olmazsa, o millətin qarşısına çoxlu sayda (aşa bilməyəcəyi) problemlər çıxacaq. Bir çox müvəffəqiyyətləri qazanmaqdan məhrum olacaq. Yəni bu və ya digər ölkə milli kimlik hissi olmadan bir çox uğurlara, nailiyyətlərə yetə bilməyəcək. Bizim ölkəmizdə bu milli kimlik, kollektiv mənlilik hissi, hətta milli mənsubiyyətdən də yüksəkdə durur. Biz, milli mənsubiyyətə hörmətlə yanaşmağımıza, onu müqəddəs hesab etməmizə baxmayaraq və milli mənsubiyyətə, nasionalizm anlayışına dünya siyasət terminologiyasında olduğu kimi mənfə qox, müsbət mənada çox söykənirik. Amma İran xalqının milli kimliyi, kollektiv mənliliyi İslam sistemidir. Bu İran xalqının milli mənsubluğundan daha cəlbədicisi, daha geniş təsir qüvvəsinə malik bir kimlikdir.

Bu kollektiv kimliyin əhəmiyyəti budur ki, həm İran miqyasında əks-səda doğurmuş, təsirli olmuşdur, həm İslam dünyasında təsirlidir, həm də dünya miqyasında. Yəni bu elə bir şeydir ki, digər millətlərin heç birində yoxdur. Bu milli mənsubiyyətin fəvqündə duran bir məsələdir. Milli mənsubluğun fəvqündə olan şüarların bəzisi məhduddur. Misal üçün, ərəblər ərəb kimliklərinə, nasionalizmə, ərəbciliyə söykənirlər. Lakin bu kimlik,

¹ Böyük Rəhbərin Şəhid fondunun məsul şəxsləri, bir qrup müəllim və tələbələr, xalqın müxtəlif zümərələri ilə görüşündəki çıxışından: 1990-08-15.

birincisi, yalnız ərəbləri əhatə edir. Onlardan o yana çıxma bilmir. İkincisi isə ərəb olmaq bir gerçək, bir reallıqdır. Bu, milli mənsubiyyətin həddləri fəvqində duran ideya deyil ki, digər dünya xalqlarını cəlb edə bilsin. Buna görə də inhisar içində çabalayır. Hətta sərhədlərinin o tayında olan insanlarla ziddiyyət təşkil edir. Ərəb və qeyri-ərəb, ərəb və fars, ərəb və türk qarşı-qarşıya qoyulur. Çünki onda bu milli mənsubiyyətdən daha geniş dairəni əhatə edəcək bir ideya yoxdur. İslam sistemi isə belə deyil. İslam sistemi həm milli, həm İslami, həm də global baxımdan işləkdir.¹

5. İslam sisteminin dünya miqyasında önəmi.

Mən prezident olduğum dövəmdə Zimbabvedə Bitərəf Dövlətlər Hərəkatının konfransında iştirak etdim. Bitərəf Dövlətlər Hərəkatının konfransı əsasən solçuların ixtiyarında idi. Əlbəttə, Qərbə, Amerikaya meyilli dövlətlərdən də orada olan var idi. Amma əsas aparıcılar solçular idi. Misal üçün, onlardan biri Robert Muqabe, digəri isə Fidel Kastro idi. Bunlar solçu idilər. Sovet İttifaqının tərəfdarı olan dünyanın digər solçu ölkələri də orada idilər. Başlıca idarəçilik onların əlində idi. Mən getdim və orada çıxış etdim. Mənim çıxışım tam olaraq antiamerika, antiimperializm mövqeyindən idi. İnqilab gerçəkləri, ölkənin gerçəkləri, Amerikanın İran xalqı əleyhinə cinayəti, məcburi savaşa bağlı məsələlər və s. bu kimi mövzular. Sonra da həmin şərtləkdə Sovetin Əfqanıstana təcavüzünə hücum etdim. Bunlar heyətdə idilər. Həmin solçu ölkə başçılarından biri mənə dedi: "Bu konfransda bitərəf yalnız İrandır". Görürsünüzmü, İslam

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

sistemi dünya miqyasında necə önəm kəsb edir, necə özünü göstərir. Belə ki, hətta düşmənləri belə ona hörmətlə yanaşmağa məcbur olurlar.¹

6. İslam hərəkatının təməl prinsipləri.

Bu və ya digər böyük hərəkat xalq arasında özünə yer tutmaq, öz yerini tapmaq istəyirsə, cəmiyyətin ziyalıları, fərqlənənləri tərəfindən qəbul olunmaq istəyirsə, ortaya yeni söz, yeni fikir qoymalıdır. Şüarla xalqı dörd-beş gün səhnədə saxlamaq olar. Əsaslı mübarizəni bəzilərinin ağzından eşidilən səthi, içi boş şüarlarla həyata keçirmək olmaz. Əksinə, o mübarizə üçün, xalqı meydanda saxlamaq üçün fikir lazımdır. Böyük xalq hərəkatına dayaq ola biləcək möhkəm fikri sədd lazımdır. Bizim dahi imamımız bu möhkəm dayaqı İslamdan çıxara bildi.

Bu təfəkkürün ümdə təməlləri həmin İslam prinsiplərinin yenidən baxılmış, yenidən düşünülmüş forması, etinasızlıq olunmamış variantıdır. Misal üçün, tövhid İslam hərəkatının təməl prinsiplərindən biridir. Xalq arasında onu "Allah birdir, iki deyil" kimi izah edirlər. Əlbəttə, məlumdur ki, Allah birdir, iki deyil. Amma tövhid yalnız bu deyil. Tövhid insan həyatına hakim gücün yeganəliyidir.

Bu nə deməkdir? Bu, insana hökmranlıq edən bütün güclərin inkarı deməkdir. Görürsünüzmü, birdən-birə necə böyük bir məna kəsb edir? Bu, hökmranlığın, istənilən zülmkar hakimiyyətin inkarıdır. Bütün xalq iradəsinə dayanmayan, irsi hakimiyyətlərə rədd cavabıdır. Bu, insan toplumlarına öz iradələri ilə hakim kəsilmək, öz şəxsi mənafeləri çərçivəsində, öz hissləri, duyğuları ilə

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

hakimiyyət sürmək istəyənlərə yox cavabıdır. İstər bu hakimiyyət siyasətçilərin olsun, istərsə də iqtisadçıların. Bu möhtəşəm hərəkətin təməl prinsiplərindən biri olan tövhidin mənası budur.

Bu hərəkətin əsas təməllərindən biri də insan şərəfəti, izzətidir. Bu nə deməkdir? Bu, insana dəyər verməkdir. Amma dildə yox, əksinə, əməldə ona qərar hüququ, seçim hüququ, öz taleyini təyin etmək, ona doğru səyinə imkan verməkdir. Digər bir yöndən isə ona dəyər verməyin, hörmət etməyin mənası onu Allahın məxluqatının, mövcudatın seçilmişsi hesab etməkdir. Onun üçün mütləq kamilliyə, mütləq gözəlliyə, Allaha doğru aparan yolu açmaqdır. Bunlar insana hörmətdir, ona dəyər verməkdir. İnsanı cismani, cinsi, qarın istəkləri ilə məhdudlaşdırmaq onu kiçiltməkdir, alçaltmaqdır. Necə ki, onu məişətdən məhrum etmək, ailə-uşaq yanında xəcalətli etmək də ona hörmətsizlikdir. Bu baxımdan insana hörmət hər iki yöndən insanın ehtiyaclarını təmin etməkdir. Bu mövzular bütün diktatorluqları, insanı öz gələcəyinin idarəsi ilə bağlı heçə sayan fəlsəfi cərəyanları inkar edir. Bunlar böyük İslam hərəkətinin təməl prinsiplərindəndir. Bunlar dünyada yeni sözdür. Bu sözlər, bu gün də yenidir.

Bu gün də dünyanın hegemon, imperialist dövlətlərinin arxasında böyük kompaniyalar durur. Bu dövlətləri idarə edən, səhnələşdirən onlardır. Onlar insanlara yalnız özləri üçün dollar istehsal edəcək, sərmayə, maddi gəlir gətirəcək qədərincə dəyər verirlər. Dünyanın bütün bu hay-küylərini bir qrup şirkətlər, kapitalistlər idarə edirlər. Kapitalist ölkələrində yalnız onların istədiyi partiya, yalnız onların dəstək verdiyi namizəd iş başına gəlir. Sözü pul deyir. Demək, insana hörmət, bu qeyri-insani üsulun tam qarşısındadır.

Ədalət də İslam hərəkatının əsas prinsiplərindən biridir. Bu gün dünyada ölkələrin varlı olmasını belə təyin edirlər: Ümumi daxili məhsulun ümumi miqdarını hesablayıb, adambaşına filan qədər düşür – deyirlər. Bu nə deməkdir? Yəni sərvət, sərmayə bütün insanlara bərabərmi çatır? Əsla! Bu və ya digər ölkənin varlı dövlət olmasının mənası bu deyil ki, o ölkədə ilkin məişət ehtiyaclarından məhrum, səfil, yoxsul insan yoxdur. Çünki Amerika və dünyanın digər varlı ölkələrində elə yoxsul, səfil insanlar var ki, onların vəziyyəti Hindistan və ya Əfqanıstan kimi yoxsul ölkələrdə yaşayan yoxsulların vəziyyəti ilə heç də fərqlənmir. İslam dini sərvətlərin ixracını, istehsalını vacib hesab edir. Amma sərvətin bərabər bölünməsinə istəyir. Əlbəttə, İslamda ədalət kommunistlərin deyib, heç zaman əməl etmədikləri müsəvat (bərabərlik) kimi izah olunmur. Əksinə, ədalət təbəqələr arasında uçurumun yaranmamasıdır. Öz cəmiyyətinizə baxın. Bu prinsiplərin əksinə olan hər nə görürsünüzsə, bizim yanıldığımız təərəflərdir. Yanlış getdiyimiz yollardır. Mövcud problemlərimiz də bu yanlışlardan törəyir.¹

7. Bu gün İslam İmam Xomeyni və İslam Respublikası sisteminin bərkəti ilə müsəlmanların könlündə ümid yaratmışdır.

Bu gün İslam dünyasında meydana gəlmiş bu cərəyanın (oyanış) mənşəyi İranda böyük İslam hərəkatı və İslam Respublikası sisteminin təşəkkülüdür. Onun aşkar həqiqətləri İmam Xomeyninin sözləri, onun xətti, onun yoludur. Bu sözlər dünyanın harasına getdisə, onu deyən kim olduğunu bilmədikləri halda haqq soracağında olan

¹ Böyük Rəhbərin universitet müəllimləri və “səfərbər” (“bəsic”) tələbələrlə görüşündəki çıxışından: 2003-06-08.

insanların könül lövhələrinə həkk olundu. İmamın adı bu sözlərin, şüarların gərəyi olaraq camaatın könlündə yer açdı. Belə ki, bu hərəkəti İmamın bərəkəti hesabına hər yerdə tanıdılar.

Bir zamanlar əgər dünya hegemonları – istər Amerika, İngiltərə, keçmiş Sovet İttifaqı, istərsə də ondan öncəki dövənlərdə Fransa, Qrenlandiya, Portuqaliya və digər ölkələr – müsəlman ölkələrinə girmək istədikdə onların qarşısını alan İslam kimliyi, ümmət və İslam mənlisi kimi şeylər yox idi. Bu gün artıq İslam Respublikası sisteminin bərəkəti ilə müsəlmanlar təcavüzkarlara qarşı tələbkər olmuşlar, ürəklərində ümid işartıları əmələ gəlmişdir. Bir zamanlar "müsəlmanlar, oyanın", "hərəkət edin ki, özünüzü bu zincirlərdən azad edə bilərsiniz" – deyildikdə bir çoxları qəbul edirdi, "bu yaxşı işdir, lakin mümkün deyil, olmaz", - deyirdilər. Artıq bu gün isə bu gerçəyin İslam Respublikasında baş verməsi, İslam Respublikası sisteminin təşkil olunması bu "olmaz"ları, ümidsizlikləri, ümidə çevirdi. Buna görə də siz bu gün şahidsiniz ki, sionistlərin çətin, zülmkar, sərt mühasirəsində bir qrup silahsız xalq, əli hər yerdən üzölmüş Fələstin xalqı neçə illərdir ki, müqavimət göstərir, mübarizə aparır. Onları saxlayan bu ümiddir.

Bu millət, bu gün Fələstində müqavimət göstərən, mübarizə aparan xalq başqa yerdən gəlməyib. Bunlar əlli il sionizmin güc tətbiqinə, yekəxanılığına, hökmranlığına dözmüş insanlardır. Bütün bunlara baxmayaraq, heç bir iş də görmürdölər. Ən böyük işləri bu idi ki, bir dəstə gənc digər ölkələrə gedir, bir müddət sonra geri dönür, zərbə endirir və yenə sıradan çıxırdılar. Adını eşitdiyimiz təşkilatların – Fələstin Azadlıq Təşkilatı və başqaları – ən böyük hünəri bu idi. Bir millət sionistlərin mühasirəsində

bu qədər dayanıqlı ola bilirsə, onu ayaqda saxlayan nədir? Evini, məscidini dağıdırlar, şəxsiyyətlərini öldürürlər, uşaqlarına işgəncə verirlər, minlərlə insanını həbsxanalarda saxlayırlar, evlərini qarət edirlər, özlərini mühasirədə saxlayırlar, tarlalarını dağıdırlar, ağaclarını kəsirlər; hansı ki, bu cinayətlərin onda biri belə əks etdirilmir. Lakin bütün bunlara baxmayaraq, bu xalq yenə mübarizə aparır. Onları ayaqda saxlayan ümiddən başqa bir şey deyil.

Fələstin mübarizləri özləri bu neçə illər boyu İslam Respublikasına gəldikdə bizə deyirdilər ki, İmam Xomeyninin bu hərəkəti, İran xalqının hərəkəti bizə ümid bəxş etmişdir. Həqiqət budur. Eynilə həmin məsələ İraqda da var. Eynilə həmin məsələ dünyanın digər İslam hərəkətini müşahidə etdiyiniz yerlərdə də var. Demək olar ki, bu, az ya çox olmaqla bütün İslam dünyasında var. Amma qüllə buradır. Ümid, idrak, stimül çeşməsi buradır. Buradan qaynayır və İslam ümmətinə doğru gedir. Demək, siz bu gün belə bir təcrübəni yaşayırsınız. Hegemonlar cəbhəsinin ən çox təzyiqinin bura yönəlməsi təbiidir.¹

8. İnqilab bizə can verdi, bizə şəxsiyyət, mənlilik hissi bəxş etdi.

Bizim cəmiyyətimiz İslam İnqilabından sonra mənlilik hissi etdi. Yəni öz şəxsiyyətini yenidən tapdı. Bu dünya hərəkətləri içində doxsan doqquzuncu dalğa kimi itib-batmışdı. İnqilab bizi dirilti, bizə can verdi, şəxsiyyət bəxş etdi. İnqilab bizə öyrətdi ki, bir millət ən əsaslı dünya məsələlərində öz sözünü deyər, öz mövqeyini nümayiş

¹ Böyük Rəhbərin "Vilayət" layihəsində iştirak edən tələbələr və Tələbə Səfərbərliyi təşkilatının məsul rəhbərləri ilə görüşündəki çıxışından: 2004-08-30.

etdirə bilər. Öz istəyini, fikrini açıq-aydın, dünya hegemonlarının, quldurlarının nə istəməsinə baxmayaraq, deyə və arxasında da dayana bilər. Beynəlxalq ictimaiyyətdə bu və ya digər millətin dəyəri bunlarla ölçülür, nəinki mənfi məsələlərdə kortəbii asılılıqlarla, təqlidçiliklərlə. Bu və ya digər millətin hegemon dövlətlərin "bəli rəis" deyəni olması onun üçün dəyər deyil. Bunu İncilab bizə verdi. Bu, İslamın bərəkəti ilə bizə gəlib çatdı. İndi də İslam Respublikası sistemi, İran milləti dünya miqyasında müxtəlif məsələlərdə bir şücaətli, cəsarətli millət olaraq ideya, söz sahibidir, sayılındır.¹

9. İslam hərəkatının İranda gördüyü ən böyük iş bu idi ki, bizi gələcəyə etinasızlıqdan, laqeydlikdən çıxartdı.

İslam hərəkatının İranda gördüyü ən böyük iş bu idi ki, biz iranlıları qəflət yuxusundan oyatdı, gələcəyə laqeydlikdən, etinasızlıqdan çıxartdı. Sədi Gülistan əsərində – birinci fəslin ikinci ya üçüncü dastanı – bir qrup oğrunun əhvalatını söyləyir. Deyir ki, bunlar bir neçə nəfərə hücum etmək istəyirdilər. Lakin onlara hücum keçən, onları yenən ilk düşmən yuxu idi. Xarici düşmən onlara hücum etməzdən öncə, daxili düşmən onlara qələbə çaldı. Bu düşmən yuxu idi. Biz yuxuda idik, incilab bizi oyatdı.

Mən özüm üç min yüz illik Həmədan tarixini xatırladıqda iftixar hissi keçirirəm. Həmədan mənim də evimdir. Bir şəhər üç min yüz il ayaqda qalırsa, insan iftixar hissi keçirir. Amma bu, məsələnin bir tərəfidir.

¹ Böyük Rəhbərin mədəniyyət işçiləri, incəsənət xadimləri və fikir adamları ilə görüşündəki çıxışından: 2001-07-23.

Məsələnin digər tərəfi isə budur ki, görəsən, bu üç min yüz illik İran tarixində - hansı ki, onun simvolu Həmədandır – biz iranlılar ilahi peyğəmbərlərin, ilahi dinlərin insanlardan istədiyi kimi yaşaya bilməmişikmi? Öz taleyimizə hakim olmuşuqmu? Özümüzə gəlmişikmi? Öz gələcəyimiz üçün layihə işləyib hazırlamışıqmi? Bu uzun və köhnə tarixin ən yaxşı hissəsi ləyaqətli bir diktatorun iş başında olduğu, bizim üçün qərar qəbul etdiyi, gələcəyimiz üçün plan hazırladığı, ölkənin ərazilərini genişləndirdiyi dövrdür.

İran xalqı İslam İnqilabının qələbəsinə qədər bir xalq olaraq, bir toplum olaraq, özü üçün gələcək layihəsi hazırlamağa fürsət, imkan tapa bilməmişdi. Gələcəyin mənzərəsini müəyyənləşdirə bilməmişdi. Onun üçün proqram hazırlaya bilməmişdi. Ona doğru hərəkət edə bilməmişdi. Nə qədər ki, gələcəyin mənzərəsini özümüz üçün aydınlaşdırmamışıq (inkişaf planı hazırlamamışıq), heç bir düzgün iş görülməyəcək. Hamısı ötəri olacaq. Məsələyə tərifi verdikdən, aydınlaşdırdıqdan sonra proqramlaşdırmasaq nəticə ala bilməyəcəyik. Proqramsız iş bəhər verməyəcək. Proqramlaşdırdıqdan sonra ciddi-cəhdlə çalışmasaq, hərəkət etməsək, fikrimizi, əzəllərimizi, cismimizi yormasaq, yola çıxmasaq, məqsədə yetməyəcəyik. Bunlar zəruridir.¹

10. İslam və inqilab bizə elmi canlanma, hərəkət gücü, cürəti bəxş etdi.

Biz elmi baxımdan geri qalmış və geri saxlanılmışdır. Əlli ildən çox idi ki, bu ölkədə elmi hərəkət, elmi canlanma zəif idi. Bəzi sahələrdə isə ümumiyyətlə yox idi.

¹ Böyük Rəhbərin Həmədan vilayətinin universitet müəllimləri, tələbələri və gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2005-07-08.

Bu millətin qarşısına elə maneələr çıxarmışdılar ki, öldürücü zəhər tək ondan inamı almışdı.

Millətimizi, seçilmişlərimizi, düşünən beyinlərimizi sərhədlərimizdən kənarda olanlara o qədər bağlamışdılar ki, heç kim özündə o sözlərin, o fikirlərin, o nəzəriyyələrin əksini düşünməyə, üzə çıxarmağa, cəsarət tapa bilməsin. Biz hələ də həmin fikirlərin təsirindən çıxma bilməmişik. Əlbəttə, İslam bizə özümüdə inam verdi. İnqilab bizə cürət verdi. Bu gün müşahidə etdiklərimiz həmin cəsarətin nəticəsidir. Bu cəsarəti gücləndirmək, inkişaf etdirmək lazımdır.¹

11. Bu inqilab qalasıdır. Çünki bir milləti imansızlaşdırmaq çox çətindir.

Xaricilərin, əks-inqilabçıların (bu inqilab batdı və s. kimi) təbliğat xarakterli mənasız sözlərinə, proqnozlarına baxmayaraq, bu İslam sistemi çox köklüdür.

Onlar təsəvvür edirlər ki, (inqilab) yalnız dörd nəfər mollaın dörd kəlmə sözündən ibarətdir. Biri yuxarıda oturub şüar verir. Yavaş-yavaş enerjisi bitəcək. Belə deyil. Məsələ din məsələsidir.

Bu İnqilab, bu sistem dinə, imana köklənmişdir. İman bir millətdən alınacaq şey deyil. Bir nəfər müəyyən şəraitdə dinini imanını əldən verə bilər. Amma bütöv bir milləti imansız etmək olduqca çətindir. Bu iman aydın, şəffaf iman olduqda bu çətinlik daha da artmış olur. İslam imanı şəffaf və aydın imandır. Yəni imanın təməlləri möhkəmdir.

Bu inqilab qalasıdır. İntəhası gəncin dinsizləşməyi, laqeydliyi ilə onda problemlər meydana gələcəkdir.

¹ Böyük Rəhbərin Həmədan vilayətinin universitet müəllimləri ilə görüşündəki çıxışından: 2004-12-16.

İnqilabın təməli sarsılmayacaq, amma yolu uzanacaq, problemləri çoxalacaq, nəticələr gec əldə olunacaq. Bu gün bizim inqilabımız şən, gümrah vəziyyətdədir. Buna səbəb odur ki, bizim cəmiyyətimizdə gənc nəsil dindar nəsildir. Onu dindar saxlamaq olar. Onu düzgün din hökmləri ilə aqah etmək olar. Böyük gücünü, enerjisini dinə sərf etmək olar. Bu gün hamının bu böyük gücə ehtiyacı var.¹

12. İran xalqı, məzlum xalqların yeganə ümid nöqtəsidir.

Bizim xalqımız, Allaha şükürlər olsun ki, meydandadır. Mən demək istəyirəm ki, bizim xalqımız zülm altında olan dünya xalqlarının yeganə ümid yeridir və ulduz tək parlaqdadır. Diqqətli olun, ehtiyatlı olun ki, bu ümid yeri, bu parlaq ulduz məzlum xalqlar üçün sönükməsin. Günbəgün ümid nurunu xalqların köksünə daha çox saçsın. Bu bizim xalqımızın tarixi vəzifəsidir. Elə bilməyin ki, əgər İran xalqının mübarizəsi baş tutmasaydı, xalq ayağa qalxmasaydı, İran xalqının həyatında, məişətində problemlər olmayacaqdı. Bu onların təbliğatıdır. Məbada belə təsəvvür yaransın ki, əgər İran xalqı, zora, Amerikaya, cahanşümul istibdada təslim olsaydı, yaxşı yaşayışı, rifahı olacaqdı. Bu yanlışdır. Təslim olan dövlətlərə bir baxın. Görün, nə vəziyyətdədirlər. Bu dövlətlərin adını çəkmək istəmirəm. Görün bu ölkələr necə faciəli vəziyyətdədirlər.

Əgər izzət varsa, əgər rifah varsa, əgər azadlıq, müstəqillik varsa, dünya hegemonlarının qarşısında

¹ Böyük Rəhbərin ölkənin universitet rektorları ilə görüşündəki çıxışından: 1998-11-30.

dayanıqlılıqdan irəli gəlmişdir. Mənim bu zəmində ən çox ümidim siz gənclərədir.¹

13. Hər bir İranlı sistemin daxili möhkəmliyini qorumağa borcludur.

Amerika təcavüzünün qarşısında düzgün çıxış yolu sistemin daxili quruluşunu möhkəmlətməkdir. Hansı ki, bu sistem həqiqətən, xalqa arxalanır, xalq onu müdafiə edir. Daxildə möhkəmdir. Sistemə zərbə endirilə biləcək bütün yollar qapanmışdır. Heç bir güc bu sistemi məhv edə bilməz. Biz daxili quruluşu (daha da) möhkəmlədə bilərik. Necə ki, şükürlər olsun, bu gün də möhkəmdir. Amerikalılar bunu (yaxşı) bilirlər. Bunu onların sözlərindən tam aydınlığı ilə başa düşmək olar.

Onlar yaxşı bilirlər ki, bu xalqın vəhdəti, İslamla əlaqəsi, xalq və sistem arasındakı möhkəm əlaqə xalqın dini əsaslarının, dini dəyərlərin bu əlaqələrdə rolu hansı şəkildədir. Biz oturaq, gözləyək ki, bunlar bir-bir gəlib bizim bu əlaqələrimizi qırsınlar? Yəni əslində İran xalqının, İslam sisteminin səngərlərini bir-bir yolumuzun üstündən götürsünlər və sonra asanlıq hücumu keçsinlər? Hər bir iranlı bacardığı qədər, gücü çatdığı qədər sistemin xalqın birliyinə, könüllərin birliyinə, xalqın sistemin məsul rəhbərləri ilə birliyinə söykənən daxili möhkəmliyi, yenilməzliyi qorumağa borcludur.²

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup şagird, tələbə, müəllim və tibb bacıları ilə görüşündəki çıxışından: 1992-11-04.

² Böyük Rəhbərin Şəhid Behiştı adına universitetinin tələbələrinin suallarını cavablandırarkən söylədiyi nitqdən: 2003-05-12.

14. İslam İnqilabı məqsədlərinə nə qədər yaxınlaşmışdır?

Sual: İslam İnqilabının başlanğıcında bu inqilabın iddiaları var idi. Hazırda təqribən iyirmi il keçməsinə baxmayaraq, o iddialara nə qədər nail olmuş, çatmışıq?

Cavab: Bu çox mühüm sualdır. Bu inqilabın iddiadan çox idealları var idi. İnqilab İran xalqına cavab verməyə gəlməmişdi. İnqilab, xalqın öz inqilabı idi. Xalq bəzi ideallara çatmaq üçün inqilab etdi. Bu ideallar abad və azad bir İran qurmaq, xalqın agah olması, ictimai ədalətin bərpası, asılılıqdan, elmi geriləmədən, istibdaddan, o dövrdə bu ölkəyə hakim kəsilən qeyzdən xilas olmaq idi.

Soruşursunuz ki, biz hədəflərimizə nə qədər çatmışıq, nə qədər yaxınlaşmışıq. Mən sizə ərz edirəm ki, bu hədəflərin gerçəkləşməsi tədricidir. Elə şeylərdir ki, onun üçün çalışmaq, ciddi-cəhd göstərmək lazımdır, addım-addım irəliləmək lazımdır. İslam sistemi yığma ev kimi yığma sistem deyil. Bu elə bir sistemdir ki, onu daş-daş, kərpic-kərpic bir-birinin üstünə düzmək, yuxarı qaldırmaq lazımdır. Bu iş əsnasında problemlərin qarşıya çıxması təbiidir. Mənim dediyim ictimai ədalət, azadlıq, agahlıq, mənəviyyat kimi anlayışlar da bu sistemin təməllərindəndir. Durğun və irticaçı anlayışlar deyillər. Bunlar elə şeylərdirlər ki, inkişaf tempinə uyğun olaraq, zamanın tələblərinə görə nümunələri dəyişə bilər. Bu çox zəhmət tələb edən iş əsnasında problemlərin qarşıya çıxması təbiidir. Çünki daimi olaraq mühəndislik, memarlıq etmək, bu möhtəşəm tikilinin heç bir nöqtəsinin yanlış tikilməsinə imkan verməmək lazımdır.

Əlbəttə, bəzən fikir ayrılığı, işçi qüvvəsi və s. çatışmazlıqlar meydana gələ bilər. Düşmənin mancanaqla zərbə endirib onun bir tərəfini dağıda bilər. Bəzən bəna

və ya fəhlələr hansısa işi yanlış görə bilərlər. Gedib onu düzəltmək, yanlış aradan qaldırmaq lazımdır. Bəzən binanı tikənlərin, memarların özündə zəiflik, tənbellik yarana bilər. Həmişə zəifliklər zorakı, başqaları tərəfindən olmur. Demək, bu yolda çoxlu problemlər var. Material çatışmazlığı, adamı yarı yolda qoyan dostlar, tamahkar, güc toplamaq istəyən adamlar bu problemlərin bir qismidir. Biz bu sistemi qurmalıyıq. Zərrə-zərrə, addım-addım irəliyə doğru addımlamalıyıq. Əgər məndən soruşsanız ki, nə qədər irəliləmişiniz, deyəcəm ki, çox irəliləmişik. Öncə də söylədiyim kimi, kim bu ölkənin keçmişi ilə tanış olsa, görəcək ki, biz çox inkişaf etmişik. Bu ölkədə camaatı adam yerinə qoymurdular. Amma bu gün camaat qərarların meyarıdır. Bu ölkədə mənəviyyat kəskin hücumə məruz qalmışdı. Mənəviyyat aradan götürülməyə çalışılırdı. Lakin bu gün xalq arasında mənəviyyat çırağı par-par yanır. O zaman isə bilərəkdən fəsada sürüklənir, sövq edilirdilər. Yəqin ki, siz eşitmişiniz, bu ölkədə ölkə başçıları və ailələri narkotik qaçaqmalçıların ən önəmli şərikləri idilər. İlk dəfə bu ölkəyə heroini onlar gətirdilər, yaydılar. Fəsadı, narkomaniyanı, bədbəxtliyi öz əlləri ilə yayırdılar. Bu gün isə siz görürsünüz ki, sistem bütün varlığı ilə bu problemlərin qarşısını almağa çalışır. Bütün dünya da onun işini təsdiq edir. Amma o zaman ölkə rəhbərləri üçün birinci dərəcəli iş gözdən pərdə asmaq idi. Kəndlərə, kənd yollarına, kəndlərin elektrik enerjisi ilə təmin olunmasına və ucqar bölgələrin digər ehtiyatlarına əsla etina olunmurdu. İddia edirdilər ki, biz seçilmiş alim yetirmək istəyirik. Amma əlli il ərzində bu ölkədə təqribən yüz əlli min tələbə var idi.

Mən Sistan və Bəluçistan vilayətində sürgündə idim. O zaman dəqiq statistikanı bilmirdim. Amma indi dəqiq yadımda deyil. Zənnimcə o zaman bütün vilayətin altı yüz və ya yeddi yüz min əhalisi olduğu bir halda üç nəfər magistrı var idi. Vilayətin ali təhsillilərinin sayı çox az idi. Misal üçün, iyirmi nəfər idi. Amma bu gün siz görürsünüz ki, bütün ölkə şəhərlərində universitet var. Hətta bəzi şəhərlərimizdə çoxlu sayda universitetlərimiz, çoxlu tələbələrimiz, çeşidli ixtisaslar var, elmi inkişafılar müşahidə olunur.

Mən bunu dəfələrlə demişəm. Amerikalılar hərbi təyyarələrini və digər sursatlarını bizə satırdılar, lakin onları təmir etməyə icazə vermirdilər. Əlbəttə, o satış əhvalatı da qərribə əhvalat idi. O zaman İran və Amerika arasında müştərək hesab (bankı hesabı) var idi. Mən inqilabın əvvəllərində Müdafiə Nazirliyinə getdim. Məsələni araşdırdım. Bunu üzə çıxardım. Sonra parlamentə gəlib hesabat verdim. Məsələnin ardınca düşdüm. Təəssüflər olsun ki, hələ də Amerikadan xəbər çıxmayıb.

İran dövləti bu hesaba pul köçürürdü. Lakin malın növü, qiyməti, pulun götürülməsi Amerikanın ixtiyarında idi. İnqilab qələbə çaldıqda bu hesabda milyardlarla dollar var idi. Amerika tərəfi hələ də cavab verməyib, həmin pulları İran xalqına qaytarmayıb. Məlum təyyarələr İrana gətirilirdi. Bir müddətdən sonra təmirə ehtiyac duyulurdu. Elə bilirsiniz ki, burada təmir üçün mərkəzlər var idi? Əsla! Xarab olan hissə təyyarədən çıxarılırdı. Onu burada açmağa, təmir etməyə icazə vermirdilər. Çünki bir qurğusu özü bəzən on hissədən ibarət olurdu. Onu təyyarə ilə Amerikaya aparır, yeni hissə ilə əvəzləyir, yenidən İrana qaytarırdılar. Bu xalqla belə davranmışdılar. Bu gün

isə İran xalqı həmin təyyarələrdən özü istehsal edir. "Tondər" hərbi təyyarəsini öz personajlarımız istehsal etmişdir. Bu vəziyyət o dövrlə əsla müqayisə oluna bilməz.

Demək, biz çox inkişaf etmişik. Lakin əgər məndən soruşsanız ki, bu sizi qane edir ya yox? Cavabım bu olacaq: "Əsla!" Bizim hələ qarşıda çox yolumuz var. Biz hələ İslamın bizdən istədiyi ictimai ədalətə (İslam bu sahədə çox ciddidir), həm də İran xalqının layiq olduğu azadlıq səviyyəsinə çatmamışıq. Bizim hələ görəsi işimiz çoxdur. Bu yol uzun yoldur. Bizim "özünüzü hazırlayın" deməyimizin məqsədi də budur. Siz bu yolu keçməmisiniz. Bu elə bir yoldur ki, hər bir kilometrində "dayanmaq olmaz" nişanı vurulmuşdur. Buna görə də bu yolda dayanmaq olmaz.

İctimai ədalət əsgərləri yorulmaq bilməməlidirlər. Bu uzun yolda, böyük ideallar yolunda yorğunluq hiss etmək olmaz. Bir millət öz ideallarına, ağılığına bu şəkildə yetir. Heç bir xalq tənbəlliklə nə izzətə, nə də səadətə yetə bilməz.

Bu və ya digər xalqın ən böyük faciəsi odur ki, bütün məqsədlərinə çata bilməyib deyə, hər şeydən əl çəksin. Xeyir! Məqsədlərin ardınca getmək lazımdır.¹

15. Dini demokratiya İslam Respublikası sisteminin bərəkətindəndir.

Bu gün bizim dini demokratiyadan söhbət açmağımız İslam Respublikası sözünü tərcümə etməkdən başqa bir şey deyil. Bu gün bəziləri şişirdilmiş şəkildə, bəzən də insafsızcasına demokratiyadan dəm vururlar. Demokratiya

¹ Böyük Rəhbərin Əmir Kəbir adına Sənaye universiteti tələbələrinin suallarını cavablandırarkən söylədiyi nitqdən: 2001-02-27.

İranda tarixi keçmiş olan bir şey deyil (ümumiyyətlə olmamışdır). Bu həqiqətə, bu anlayışı ölkəmizdə İslam Respublikası ilə tərifi verildi və gerçəkləşdi. Əlbəttə, demokratiyanın əhatəsini genişləndirmək olar. Ona keyfiyyət vermək olar. Hər bir şeyi yüksəltmək olar. Amma İslam Respublikasına qarşı insafsızlıq etmək olmaz. İslam Respublikasını bizim qarşımıza İslam İnqilabı çıxartdı.

Biz başa düşdük ki, iki şey mötəbərdir. Biri budur ki, xalq qərara gəlmişdir. Özü seçib, özü hərəkət etməlidir. Digəri isə budur ki, bu seçimin, hərəkətin məqsədlərini, ideallarını İslam göstərməlidir. İslamın yerinə başqa şey də ola bilərdi. Məgər dünyada bunu müəyyənləşdirən nədir? Siz, dünyanın liberal cumhuriyyətinin məqsəd və ideallarının nə olduğunu düşünürsünüz? Bu məqsədləri kim tərifi edir? Bunları formalaşdıran, mütəfəkkirlər, humanistlər, bəşəriyyətə ürəyi yananlardırmı? Yoxsa dünya hökumətlərinə, güclərinə hakim olanlar kartellər, trestlər, kapitalistlər, bu gün isə hamısından çox sionistlərdirlər? Əlbəttə, tam aydındır və bu gün gözümüz önündə görürük ki, bunlar bəşəriyyətə düzgün, gerçək ideallar göstərmirlər.¹

16. İslam İnqilabının bərəkətlərindən biri də ölkədə təşəbbüs, elmi yaradıcılıq, özünə inam əhval-ruhiyyəsini canlandırmaq idi.

Yeni biliyin ölkəmizə daxil olduğu dövəmdə ölkəmizə daxil olan yalnız tərcümə və təqliddən (yamsılamaqdan) ibarət idi. Əlbəttə, məqsədim bir dəyərli əsərin tərcümə olunması deyil. Bu çox lazımlı işdir. Mənim məqsədim

¹ Böyük Rəhbərin Həmədan vilayətinin universitet müəllimləri, gəncləri, tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2004-12-16.

tərcümə sayağı, fikir, əhval-ruhiyyə, zövqdür. Yəni bir millətin təşəbbüs gücünü almaqdır. Ondan yeni söz demək cəsarətini almaqdır. Yalnız onun başına vurub ona təlqin etməkdir ki, əgər bir yerə çatmaq istəyirsənsə, adam olmaq istəyirsənsə, qərblilərin gördüyü işi görməlisən. Ondan iynə ucu qədər kənara çıxmamalısən. Bizim xalqımıza, elmi mühitimizə belə öyrətmişdilər. Təşəbbüsə, elmi yaradıcılığa yenilik etməyə icazə vermirdilər.

Biliyi, fikri istehsal etmək lazımdır. Bunlar (xalqımıza) nə empirik (təcrübi), nə humanitar, nə siyasi-ictimai elmlərdə, nə də elmi yaradıcılıq sahəsində meydan vermirdilər. Buna görə də vəziyyət bu gün gördüyünüz kimidir.

Əlbəttə, İnkilabdan sonrakı bu iyirmi ildə bütün problemlərə, maneələrə baxmayaraq, vərəq çevrilmişdir. İnkilab meydana atılmazdan öncə ölkəmizdə istəmək, düşünmək, özünə güvənmək, iranlı istedadına arxalanmaq kimi xüsusiyyətlər yox idi. Bütün bunlar inkilabın bərəkətindəndir, onun nəticəsidir. İnkilabdan öncə bir insanın ən böyük arzusu, amalı qərblilərin nüsxəsinə uyğun əməl etmək idi. Yəni insanlar özlərinə əsla ondan kənara çıxmağa icazə vermirdilər. Demək, despotizm, asılılıq, fəsad, təşəbbüssüzlük, bacarıqsızlıq var idi. Lakin inkilab və İslam sistemi bütün bunların qarşısına çıxaraq özünü qabağa verdi və bunların hamısına qarşı üsyan etdi.¹

17. Mənim qənaətimcə İslam Respublikası bütün sahələrdə özünü doğrultmuşdur.

Mənim qənaətimcə İslam sistemi müstəmləkə dövründə və o dövrə yaxın mövcud olmuş bütün dövrlərdən

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan vilayətinin gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

bacarıqlı, çıxarlı olmuş, özünü doğrultmuşdur. Şübhəsiz, İslam Respublikası sistemi bütün sahələrdə güclü işləmişdir. Sistemdə mömin və bacarıqlı (ləyaqətli) ünsürlər olmuşlar. Kütlə də onlara dayaq olmuş və kömək etmişdir. Bəzi sahələrdə biz heç düşünə bilməyəcəyimiz qədər əzmlə meydana atılmışıq. Bütün sahələrdə belədir. İndi statistik rəqəmlər göstərməyin yeri deyil. Təbii ki, hazırkı mərhələdə İslam Respublikasının tələbi daha çox inqilabi, daha çox möminliklə görülən iş, bütün imkanları bundan da çox meydana çəkməkdir. Bunu qəbul edirik. Əlbəttə, az işləmək, səhlənkarlıq var, amma bacarıqsızlıq, ləyaqətsizlik yoxdur. Bunları bir-birindən ayırmaq lazımdır. Ləyaqətsizlik yoxdur. İslam sistemi ləyaqətli, bacarıqlıdır.

Sistemin ləyaqətinin göstəricilərindən biri sizin varlığınızdır. Mömin, gənc, sistemə etiqadlı tələbə cəmiyyətdə öz sözünü, duyğusunu müzakirəyə qoya bilər. Sizin sözünüz sabah bütün cəmiyyətə yayılacaq. Bu çox mühüm məsələdir. Bu özü sistemin ləyaqətini göstərir. Sistemin ləyaqəti bu və ya digər orqanın, idarənin ləyaqətindən fərqlidir. Sistem, ləyaqətli, bacarıqlı sistemdir. Əlbəttə, sistemin ləyaqəti onun orqanlarının müsbət və ya mənfi fəaliyyətlərinin məcmusudur. Amma, bu, müsbət nəticəsidir.¹

18. Bu tarixi dönəmədək bu diyarda İranın indiki hökuməti kimi heç bir hökumət olmamışdır.

Siz bunu bilin ki, bu tarixi dönəmədək bu diyarda İranın hazırkı hökuməti kimi hökumət olmamışdır ki, xalqın səsini, seçiminə, duyğularına, söykənsin. Mən bunu

¹ Böyük Rəhbərin ramazan ayında universitet tələbələri ilə görüşündəki nitqindən: 2004-10-31.

tam əminliklə deyirəm. Əlbəttə, təriflənən, pərəstişkarları olan dövlətlər olmuşdur. Lakin pərəstişkarlıq başqa şeydir, xalqın imanının, etiqadının, duyğularının hakimiyyətin ixtiyarında olması tamamilə başqa şeydir. Bu, İslam Respublikasına aiddir. Bu inqilabın bərəkətindən, xalqa arxalanmağın bərəkətindəndir. İndi də belədir. Mən bunu tam iftixarla söyləyirəm.

Burada xalqın taleyi məsul rəhbərin fironluğu, eqoistliyi ilə müşayiət olunmur. Mən indi sizinlə söhbət edirəm. İynə ucu qədər də təkəbbür, qürur hissi keçirmirəm. Allaha şükürlər olsun ki, ölkəmizin digər rəsmiləri də belədir. Prezidentdə də bu hiss yoxdu. Parlament sədrində də yoxdu. Ali Məhkəmənin sədrində də yoxdu. Əsla belə bir şey yoxdur. Bizim məsul işçilərimiz bilirlər ki, onların əlindəki ilahi əmanətdir. Bu gün bir neçə günlük var, sabah isə yoxdur. Məsul şəxslər öz üzərlərinə vəzifə düşdüynə inanırlar. Bu bizim ölkəmizə xasdır.¹

19. Əgər kimsə bizim İslam sistemimizin heç bir eybi olmadığını iddia etsə, əsassız danışmışdır.

Əgər kimsə gənclərin qarşısında iddia edib, desə ki, bizim İslam sistemimizin heç bir eybi yoxdur, eynilə İslamın önə çəkdiyi qəlibi həyata keçiririk, əsassız söz demişdir. Bu, əsla belə deyil.

Biz özümüz zəif insanlarıq. Bəziləri Əmir əl-Mömininin (ə), İmam Zamanın (ə.c.) mübarək adının ardınca bizim adımızı çəkəndə mənim bədənim lərzəyə düşür.

¹ Böyük Rəhbərin mədəniyyət işçiləri, incəsənət xadimləri və fikir adamları ilə görüşündəki çıxışından: 2001-07-23.

O mütləq nur gerçəkliklərin zülmətə qərq olmuş bizlərlə çox fasiləsi var. Biz bugünkü aludə dünyada bitən bitkiyik. Biz hara, onların ən kiçik, ən aşağı şagirdləri hara? Biz hara, onların Qənbəri hara? Biz hara, İmam Hüseyn (ə) Kərbəlasında özünü fəda edən həbəşi nökr hara?

Biz o nökrin ayağının tozu belə hesab olunmuruq. Amma bir həqiqət var. O da budur ki, biz bir müsəlman olaraq yolumuzu tanımış, qərarımızı vermiş, öz gücümüzü, enerjimizi bu yolda sərf etmişik. Bütün vücudumuzla bu yolda hərəkət edirik və bu yolu davam etdirəcəyik. Bizim işimizdə qüsurlar var. Bütün bu qüsurlar həll olası qüsurlardır.¹

20. İslam Respublikası sistemində bir məsul şəxsin ehtiyacı olduğu xüsusiyyətlər:

Parlamentə seçilən, yaxud İslam Respublikası sistemində istənilən məsul vəzifə tutan şəxs fasid (pozğun, günahkar), yadpərəst, cəmiyyətin yüksək təbəqəsinin mənafeyinə xidmət edən biri olarsa, artıq xalq üçün, məhrum təbəqə üçün heç bir rol oynaya bilməz. Əgər şəxs korrupsiyaçı, rüşvətxor, qohumbaz və qorxaqdırsa, xarici təbliğatların, xarici siyasətlərin qarşısında (qorxaraq) geriə addım atırsa, mübarizədən əl çəkirsə, artıq xalqın etibarını qazana bilməz. Gedib orada əyləşib xalqın vəzifəsini təyin edə bilməz. Məsul şəxs fitrətən bacarıqlı, bilikli olmasından əlavə əxlaqi cəsarətə, dini, siyasi təqvaya və düzgün əqidəyə də ehtiyacıdır.²

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

² Böyük Rəhbərin Qəzvin vilayətinin universitet müəllim və tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2003-12-17.

21. Müdirləri, məsul şəxsləri tənqid etmək sistemi tənqiddə gətirib çıxarmamalıdır.

Tənqidin eybi yoxdur. Amma inkar bu xalqa ən böyük zülmüdür. Bəziləri tənqid adı ilə İslam sistemini inkar edirlər. Bəziləri filan müdirə, filan məsul şəxsə qarşı tənqidi sistemə qarşı tənqid hesab edirlər. Bu, insafsızlıqdır. İslam sistemi konstitusiyanın tərkib hissəsidir.

Bu sistemin icra metodları konstitusiyada öz əksini tapmışdır. İmamın vəsiyyətnaməsində, həyat tərzində, çıxışlarında da mövcuddur. Ən mühüm vəzifə, məsuliyyət İran xalqına toplu kimlik bəxş edən möhkəm təhlükəsizlik kəmərinə, yəni İslam sistemini bütün varlığımızla qorumaqdır. Gənc nəslin ayıqlığı, hövsələsi, ciddi-cəhdi bütün meydanlarda - işdə, təhsil mühitində, gələcəkdə tutacağı vəzifələrdə bu sistemi qorumağa yönəlməlidir. Sistemi təkmilləşdirmək onun eyblərini aradan qaldırmaq bir məsələdir. Onunla zidd düşmək, onu inkar etmək, düşmənləri ilə əl-ələ vermək başqa məsələdir.¹

22. Rəhbərin (Ali Dini Liderin) ən mühüm məsuliyyəti sistemin ümumi siyasi xəttini müəyyənləşdirməkdir.

Rəhbərin vəzifə və məsuliyyəti konstitusiyada öz əksini tapmışdır. Rəhbər sistemin ümumi siyasi xəttinin tənzimləyicisidir. Yəni üç gücün hər biri rəhbərin proqramları çərçivəsində hərəkət etməli və icra siyasətlərini (ona) uyğun tənzimləməlidir. Sistemin ümumi

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

hərəkəti rəhbərin təyin etdiyi siyasi kurs üzrə olmalıdır. Bu, rəhbərin ən mühüm məsuliyyətidir¹.

23. İnqilab və sistemin istiqamətini qorumaq rəhbərin (Ali Dini Liderin)üzərinə düşən məsuliyyətdir.

Rəhbərin öz ölkəsinin problemlərinə cavabdeh olmasında - əlbəttə ki, bu belədir – şübhə yoxdur. Konstitusiya da cavabdehlik meyarlarını müəyyən etmişdir. Hər bir məsul şəxs səlahiyyəti çərçivəsində cavabdehlik daşmalıdır. Əlbəttə, inqilab məsuliyyəti icra işləri ilə fərqlidir. Bunu nəzərdən qaçırmayın. Silahlı Qüvvələrdən başqa digər sahələrdə icra işlərinin məsuliyyəti üç qüvvənin üzərinə düşür. Lakin inqilabın idarəçilik məsuliyyəti, yəni Ali Dini Rəhbərin məsuliyyəti inqilabı, sistemi istiqamətləndirməkdir. Həddən artıq diqqətli olmalıdır, inqilab, sistem ideallardan dönməsin, yayınmasın. Düşməyə aldanmasın. Yolu səhv getməsin. Rəhbərin vəzifəsi bunlardır.

İcraetmə işlərinin məsuliyyəti icra məsullarının üzərinə düşür. Bu onların vəzifəsidir. Öz vəzifələrinə uyğun əməl etməlidirlər. Rəhbər gəlib İqtisad Nazirliyinə və ya Ticarət Nazirliyinə filan işi belə et deməməlidir. Bunlar rəhbərin qarışması lazım olmayan işlərdir. Həm qanuna ziddir, həm də haqqa, məsləhətə.²

¹ Böyük Rəhbərin Əmir Kəbir adına Sənaye universitetinin tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-02-27.

² Böyük Rəhbərin Şəhid Behiştı adına universitetin tələbələri ilə görüşündəki nitqindən: 2003-05-12.

24. Məsul şəxslərin ən mühüm mənfə və zəif cəhətləri

Məsul şəxslərlə bağlı ən mühüm zəif cəhətlər aşağıdakılardır:

1. Bəzi məsul şəxslərin inqilabi, islami imanı zəifdir. Bunlar Qərb siyasi nüsxəsinin məftunlarıdır. Özü də yanlışlığı sübuta yetmiş nüsxələrin. Bir vaxtlar Qərb liberal demokratiyasının insan təfəkkürü və əməlinin ən yüksək təkamül forması olduğunu, ondan üstün bir şey olmadığını deyirdilər. Fikrimcə, bu söz özü dar düşüncənin göstəricisidir. İnsan bir məsələni tapır, öyrənir, bundan üstünü ola bilməz, insan bundan daha önə hərəkət edə bilməz deyir. Xeyir! İnsan öz hərəkətində sonsuzdur. Bu gün öz əli ilə özünü rüsvay etmişdir.

Bu liberalizm bu gün Əfqanıstan məsələsini, illər öncə Fələstin faciəsini törədən amildir. Bu yalançı Qərb humanizmi əlli il Fələstin xalqını gözərdinə vurdu və onu tamamilə silməkdə qərarlıdır. Özlərinə sual vermirlər ki, ümumiyyətlə yer üzündə Fələstin xalqı olub, yoxsa yalandır. Əgər Fələstin adlı bir yerin olduğunu qəbul edirsinizsə bəs hanı onun xalqı? Bir coğrafi məkan, bir xalq bütünlüklə yer üzündən silmək istəyirlər.

Bu gün onların humanizmi, liberalizmi, demokratiyası elə bir vəziyyətə çatmış, elə boğucu olmuşdur ki, hətta xarici mediaya Əfqanıstan haqqında xəbər yayımlamağa icazə belə vermirlər. Qərbə görə azad xəbərçilik budur.

Bu nüsxə rüsvay olub, yanlışlığı üzə çıxıb. Eyni halda İslam İnqilabı sayəsində izzət, hörmət qazanmış, İslama, İmama, İnqilaba tərəfdar çıxdığını bildirdiyi üçün dörd-beş nəfər ona hörmət edən filan məsul şəxs, birdən-birə İslam demokratiyasının alternativini olan Qərb liberal demokratiyasının tərəfinə keçir. Əsas etibarını ilə İslam

demokratiyası, İslamın önə çəkdiyi azadlıq o deyil, tamam başqa bir həqiqətdir. Düşüncə sahəsində qanun pozuntusuna yol verir. Düşüncə, fikir sahəsinin də qanunları var. Onlara tabe olmaq lazımdır.

Əgər kimsə bir fikri prinsip haqqında şübhə edirsə, qanunu budur ki, onu elmi dairələrdə, ixtisas üzrə elm mərkəzlərində müzakirəyə qoysun. Ya öz zəhnini şübhədən təmizləsin, ya da əgər şübhə, irad realdırsa, onu bir nəzəriyyəyə çevirib, elm adamlarının, fikir adamlarının zəhnini ona tabe etsin. Bu cənablar sözügedən qanuna əməl etmirlər. Fikirlərində bir şübhə yaranır, dərin iman əsaslarını rifah, dünya, ehtiras qurdu yeyir, şəkk-şübhəyə düşürlər və şübhəni ictimaiyyətə ötürürlər. Adını da yenidən baxış keçirmək qoyurlar. Bu cəmiyyətə, ölkə ictimaiyyətinə xəyanətdir.

Yenidən baxış nə deməkdir? Bir zaman yenidən baxışın mənası budur ki, insan alimcəsinə, insafla bir yanlışdan geri dönür. Bu çox yaxşı şeydir. Lakin siyasi baxış dəyişmə mövqeyin dəyişməsindən, düşməyə aldanmaqdan irəli gəlir. Bunlar məsləksizlikdir.

Bizim İslamda ictihadımız var. Daimi ictihad, mütəxəssis insanın daim öz fikrini təkmilləşdirmək məqsədində olmasıdır. Təkamül yolunda bəzən insan bir səhvi düzəldir. Bu düzgün və yaxşı yoldur. İslam təfəkkürü yolunda iddiası olan hər kəs yox, lazımi elmi və fikri səlahiyyəti kəsb etməyən yox, mütəxəssislər, alimlər, inqilabın nəzəri əsaslarını əldə edən, ictihad gücü olan kəslər daim düşünməli, fikirlərini təkmilləşdirməlidirlər. Bu, yaxşı şeydir.

Külək partiyasına tabe olmamalıyıq. Külək hara əsdisə biz də ora getməməliyik. O şəkildə qərar qəbul etməməliyik. Yaxud düşmənin jestlərinə baxıb öz jestimizi

onunla uyğunlaşdırmamalıyıq. O, qaşqabaqlıdırsa, biz də qorxaq görkəm almamalıyıq. Əgər o sərt danışdısa, biz üzr istəyəcək görkəm almamalıyıq. Bu, yolverilməzdir.

İnsan bəzilərinin inqilabın əvvəlindən indiyədək siyasi həyatlarına baxanda, növbənöv, müxtəlif fikirlərin qəribə təzahürünü görür. Bir zamanlar belələri Amerikaya, Sovet İttifaqına ölüm şüarları ilə kifayətlənmiş, camaatın yalnız bu şüarları verməsinə qane olurdular. Deyirdilər ki, Şərqə, Qərbə ölüm oxumalıyıq.

Biz deyirdik ki, Sovet İttifaqı bir təfəkkürün simvoludur və yanlış xətdir. Amerika cinayətin zülmün simvoludur. Qərbə, Şərqə ölüm oxumağın nə əsası var? Deyirdilər ki, siz mühafizəkar, sazişçisiniz. Həmin şəxslər indi Amerikanın, İngiltərənin qarşısına çıxıb rəsmən üzr istəməyə, “qələt eləmişik” deməyə, səhv edib sizin haqqınızda pis danışmışıq deməyə, bizi bağışlayın deməyə hazırdılar. Bu şəxslərin bəziləri inqilabın əvvəlində elə qəribə iqtisadi layihələr verirdilər ki, insan mat qalırdı.

Deyirdik, bunun harası İslamdır. Radikal sol sosialist təfəkkürləri İslam adı ilə həyata keçirmək, zorla tətbiq etdirmək istəyirdilər. İndi həmin şəxslər sionist şirkətlərin, sionist investorların ayağı altına qırmızı xalça sərməyə, onların İrana gəlib investisiya qoymalarına hazırdılar. İnsan ən solçu marksist ideyalardan ən ifrat sağçı iqtisadi ideyalara dönür, adını da yenidən baxış qoyur. Bu, yenidən baxış keçirmək deyil. Bu, məslək oyunbazlığıdır. O gün ifrat, bu gün də ifrat.

Müxtəlif orqanlarda bu növ yenidən baxış keçirmək istəyən adamların mövcudluğu təhlükə və zəhmət səbəbidir. Əgər universitetdə olsalar, ziyan vuracaqlar. Əgər dövlətdə olsalar, ziyan vuracaqlar. Əgər parlamentdə

olsalar ziyan vuracaqlar. Hər yerdə, hansı nöqtədə olsalar ziyan vuracaqlar. Bizim mənfi tərəflərimizdən biri budur.

2. Digər mənfi bir cəhət isə dünyaya vurğunluqdur, dünya malına meyillilikdir. Təəssüflər olsun ki, iqtisadi, vəzifəni yağlı tikə hesab edən bir çoxları dünyapərəstliyə yoluxdular. Beş il bundan öncə İslam tələbə təşkilatlarına ünvanladığım bəyanatda bu məsələyə toxundum və dedim ki, bəziləri muğayat olsunlar, dünyanın şirinliyinə, yağlılığına aldanmasınlar. Çünki o zaman bəzi şeylər hiss etmişdim. Əgər məsul şəxs dünyapərəst, rifaha meyilli olsa, həm özü yazıq olacaq, həm də camaatı yazıq edəcək.

Bizim bəzi problemlərimiz bəzi idarəçiliklərin zəifliyindən irəli gəlir. (Bəzi müdirlər öz işlərini görmək əvəzinə) Başları xırda işlərə, siyasi, partiya fəaliyyətlərinə qarışır.

Mən o qədər bu məsələnin üzərində dayanır, təkid edirəm ki, bəziləri filankəs partiyaya, partiyaçılığa qarşıdır deyirlər. Halbuki İslam İnqilabından sonra ilk partiyanı biz yaratdıq. Əgər həqiqi mənada partiyaçılıq olsa, mən onun tərəfdarıyam. Amma mənim fikrimcə, partiyaçılıq bu deyil ki, bir qrup siyasi məqsədlərlə güc toplamaq ardınca düşsünlər. On nəfər, on beş nəfər, iyirmi nəfər camaatı və ya camaatın arasında müəyyən qrupları aldadıcı cəlbediciliklərlə, şüarlarla, həyəcan yaratmaqla o tərəfə, bu tərəfə çəksinlər. Davamlı olaraq ixtilaf salıb, qarışıqlıq yaratsınlar. Bıkar qalmasınlar deyə xırda bir məsələni böyütsünlər, az əhəmiyyətli bir şeyi çox əhəmiyyətli göstərsinlər.

Günlərlə, həftələrlə haqqında söhbət etsinlər, təhlil etsinlər. Ona uyğun olaraq dostu, düşməni müəyyənləşdirdisinlər. Filankəs filan tərəfdədir, deməli düşməndir, filankəs filan tərəfdədir deməli, dostur. Mən

bunları partiyaçılıq hesab etmirəm. Bunlar dünyada da geniş yayılmış yanlış siyasi üsullardır. Çox şad olardıq ki, İranda bu şeylər olmasın. Amma çox təəssüflər olsun ki, bəzilərinin ürəyi bu şeylərə bağlıdır. Çox yaxşı. Lakin əgər kimsə bu və ya digər vəzifəni, məsuliyyəti qəbul etmişsə, belə bir siyasi bağlılıq taparsa bu, onun idarəçiliyinə zərbə vuracaq.

3. Qüsurlardan, eyiblərdən biri də söz birliyinin olmamasıdır. Söz birliyi də lazımdır. Məsul şəxslər vahid mövqe nümayiş etdirməlidirlər. Xüsusilə beynəlxalq məsələlərdə, ölkənin başlıca məsələlərində söz birliyi olmalıdır. Siz görürsünüz ki, məsul şəxslər arasında azacıq fikir ayrılığı olduqda yad radiolar onu necə şişirdir, necə böyük göstərilir. Hətta ixtilaf olmadıqda belə özlərindən ixtilaf uydururlar. Bununla ölkə rəhbərlərinin arasında söz birliyinin olmadığını göstərməyə çalışırlar. Onlar söz bir, könül bir çalışan kollektivdən qoruxurlar.

Xoşbəxtlikdən konstitusiya problemdən çıxış yolunu nəzərdə tutmuşdur. Rəhbəri (Ali Dini Rəhbər) bütün məsul şəxslərin, məmurların mərkəzi nöqtəsi təyin etmişdir. Bu çox böyük imkan, çox böyük fürsətdir. Bunun sayəsində məmurlar, məsul şəxslər söz birliyi ilə birgə işləyə bilirlər.¹

25. İran, Fransa və Sovet inqilabının üçüncü nəsillərinin müqayisəsi

Bu gün düşmənin psixoloji müharibəsinin (qeyd etməyi zəruri hesab etdiyim) başlıca sözlərindən biri budur ki, inqilabın üçüncü nəslə inqilab ideyalarından ayrılmışdır. Ardınca bir fəlsəfi prinsip də göstərilir. Bu fəlsəfi prinsip

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

də ortaya qoyduqları digər fəlsəfi əsaslar kimi uydurma, yalan, saxta prinsipdir. Yalnız səhv, yalan bir sözə bəraət qazandırmaq üçün, kimsənin etiraz, səhv olduğunu deməyə cəsarəti çatmaması üçün ortaya atılmışdır. Deyirlər ki, bu söz fəlsəfəyə söykənir. Nədir o fəlsəfə? O fəlsəfə budur ki, həmişə bütün inqilablarda o inqilabın üçüncü nəsli inqilabdan üz döndərmişdir. Bu sırf yalan, səhv sözdür. Hansı inqilabları deyirsiniz?

Fransada 1789-cu ildə inqilab oldu. Amma nəinki birinci nəsil, nəinki ikinci nəsil elə birinci nəsil özü inqilabdan döndü. Dörd, beş il sonra inqilabçıların əleyhinə hərəkət başlandı. Üç, dörd il iqtidarı əllərində saxlaya bildilər. Dörd beş ildən sonra yenə onların əleyhinə fəaliyyət başlandı. Beləcə 1802-ci il çatdı. Bu inqilabın mahiyyəti elə dəyişdi ki, Napoleon kimi biri gəlib başına padşah tacı qoydu. Yəni padşahlıq əleyhinə mübarizə aparmış, XVI Louisi kilyotin (baş kəsən maşın) altına salmış ölkənin vəziyyəti on, on iki il sonra elə dəyişir ki, Napoleon Bonopart başına tacı qoyur, özünü imperator adlandırır və illərcə bu ölkədə hakimiyyətdə olur. Ondan sonra da səksən, doxsan il Fransada müxtəlif monarxiyalar, silsilə padşahlıqlar bir-birini əvəz etdi. Daim döyüş, fəsad halında idilər. O inqilab nəinki üçüncü nəsle, heç ikinci nəsle də gedib çatmadı. Çünki inqilabın təməlləri zəif idi. Bu gün, iki əsr sonra bəziləri İslam Respublikasında utanmadan öz dövründə bir inqilabı saxlaya bilməyən ideyaları böyük hərflərlə İran inqilabçılarına təqdim edirlər. Hansı ki, bu inqilabçılar möhkəm təməllərə dayanan ən böyük inqilabı meydana gətirmiş və uzun illər onu tufanların zərbəsindən qorumuşlar.

Sovet oktyabr inqilabı da üçüncü nəslə çıxmadı. İnqilabın qələbəsindən hələ altı, yeddi il keçməmiş stalinizm iş başına gəldi. Bu gün dünyada kim zorakılıq, lotuluq, zülm etmək istərsə, insanlıqdan kənara çıxmaq istərsə, onu Stalinə bənzədirlər. Doğru da edirlər. Stalin həqiqətən bu xüsusiyyətlərin təcəssümü idi. Necə deyərlər, zəif fəhlə təbəqəsi üçün qurulan hakimiyyət mütləq istibdad hakimiyyətinə, monarxiyaya çevrildi. Stalin, hətta Sovet İttifaqında söz sahibi olan Kommunist partiyasına belə bəzi sahələrdə qərar verməyə icazə vermirdi.

Bu sərt, gərgin vəziyyətlə Stalin mütləq hakimiyyətini otuz üç il davam etdirdi. Heç kimin də etiraz etməyə cəsarəti çatmırdı. Yəqin ki, siz o qərribə sürgün macəralarını eşitmisiniz. Sovet İttifaqının çöküşündən sonra İttifaqa daxil olan ölkələrin boğucu vəziyyətlərini aydınlaşdıran ilk kitab bir romandır. İndi adı yadımda deyil. İki cildi fars dilinə tərcümə olunub və mən onu oxumuşam. Çox gözəl yazılıb, o dövrün vəziyyətini (yaxşı) açıqlayıb. Hələ bu Stalindən sonrakı dönmə aiddir və vəziyyət tamamilə dəyişmişdi. Amma həmin istibdad, zorakılıq idarə üsulu qalmışdı. Buna görə də ikinci, üçüncü nəsil söhbəti yox idi. İşin əvvəlində hər şey əldən getmişdi.

Bu hansı fəlsəfədir. Hansı inqilabla uyğunlaşdırırlar? Harada təcrübə olunub ki, inqilabların üçüncü nəslə inqilabdan üz döndəriblər? Xeyr! Bu həmin inqilabın ideyasına bağlıdır. Əgər bir inqilabın ideyaları öz ikinci, üçüncü, onuncu nəslini doğruluğu, əsilliyi ilə qane edə bilsə, o əbədi olaraq yaşayacaq. İslam İnqilabı ideyaları əbədi ömürə malik ideyalardır.

Ədalətsevərlik heç zaman köhnəlmir. Azadlıqsevərlik, müstəqilliksevərlik heç zaman köhnəlmir. Yadellilərin

müdaxiləsi ilə mübarizə təfəkkürü heç zaman köhnəlmir. Bunlar elə məsələlərdir ki, həmişə nəsillər üçün cəlbədidir. Nəzəriyyəçiləri oturub işləyib hazırlayıblar, özlərindən uydurublar. Burda da sadələşmələr inanıblar. Deyirlər ki, inqilabın üçüncü nəsli inqilab ideyalarını unudacaq və inqilabın cazibəsi azalacaq. Biz gedib inqilabı inqilabçıların əlindən çıxara bilərik. Öz əlimizə keçirə bilərik. "Özümüz" kimlərdir? Yəni inqilabdan öncə uzun illər bu ölkəyə hökmranlıq edənlər. Mən deyirəm ki, bu söz, bu fikir çox sadələşməsinə, əbləhcəsinə söylənilmiş sözdür. Xatircəm olun, o dövrün gənc nəsində, o işi görə bilən nəsində olan şur, həyəcan, iman, duyğu, bugünkü gənc nəsldə də var. Bilsinlər ki, inqilaba atılan hər bir daş, sapacaq, özlərinə qayıdacaq. İnqilab köhnəlməyəcək. İnqilab alovu onların çürümüş pambıq anbarı ilə təmasa keçdikdə yenə təzələnəcək, yandıracaq.¹

26. Ölkədə gənc nəslin çoxluq təşkil etməsi sistem üçün, eləcə də sistemin düşmənləri üçün çox yaxşı fürsətdir.

Bu gün ölkənin əksəriyyətini gənclər təşkil edirlər. Sistemin tərəfdarları, sevənləri, ona sadıq olanlar bundan çox istifadə etməlidirlər. Çox istifadə olunasıdır. Bilirsiniz ki, insan yaşlandıqda gücsüz, zəif olur. Əlbəttə, bunu bütün qocalara aid etmək olmaz. Bəzi qocalar cavanlardan da qıvraq, çevik və gümrəhdir. Bunun bariz nümunəsi İmam Xomeynidir. İmam həqiqətən, belə idi.

Lakin bir qayda olaraq belədir (yəni bir çox hallarda belə olur). Gənc hərəkət etmək üçün heç nəyi gözləmir. Cazibə olduğunu düşündüyü yolda – mənəvi və ya maddi

¹ Böyük Rəhbərin Universitetin müəllim və tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-02-27.

olmasından asılı olmayaraq, - hərəkət etməlidir. Bu, sistem üçün çox yaxşı fürsətdir. Bəzən insan bir xalqa davamlı deməli, təkid etməli olur ki, bu və ya digər hərəkət həyata keçsin. Lakin gəncdə bunlar yoxdur. Əgər biz işə hazır olsaq, gənc də işə hazır olacaq. Biz, Allah yolunda məsuliyyəti öz üzərimizə götürmək, bu yolu Allah yolunda özümüz və başqaları üçün asanlaşdırmaq istəsək, çox yaxşı fürsətdir.

Eynilə həmin vəziyyət düşmən üçün də keçərlidir. Düşmən də baxır və deyir: “Əcəb fürsətdir! Hamısı gəncdir. Əgər bunları yoldan yayındıra bilsək, əgər bunları həqiqətdən yayındıra bilsək, əgər mənəvi cazibələrdən ayırıb maddi cazibələrə sövq edə bilsək, əgər sistemin prinsiplərinə olan imanı sarsıda bilsək, çox böyük nailiyyət əldə edəcəyik”. Bunu düşmən deyir. Düz də deyir. Demək, siz – inqilab ordusu və ünsürləri – inqilabın düşmənləri ilə real mədəni, siyasi, fikri döyüşdə, savaşıdasınız.¹

27. Gəncin bütün cidd-cəhdi sistemi qorumaq olmalıdır.

Gənc öz sayıqlığı, hövsələsi, cidd-cəhdi ilə iş və təhsil mühitində, gələcəkdə tutacağı vəzifələrdə bütün qüvvəsi ilə sistemi mühafizə etməyə, qorumağa çalışmalıdır. Sistemin qüsurlarını, nöqsanlarını aradan aparmaq bir məsələ, onu devirmək istəyənlərlə mübarizə isə digər məsələdir. İnsan bir universitet mühitində bir nəfər “ziyalı”nın: “Kişi odur ki, ölkədə qalıb bu sistemlə mübarizə aparsın və onun kökünü qurutsun”, - dediyini eşitdikdə dərin hüznə qərq olur. Bu İslami, ilahi

¹ Böyük Rəhbərin vilayəti-fəqihin universitetlərdəki nümayəndələri ilə görüşündəki çıxışından: 1998-10-10.

demokratik (xalqa dayanan) sistemlə mübarizə aparan kişidirmi?!

Yolunda bu qədər insan, xalq səyi olan, bu qədər gəncləri fədakarlıq edən, yolunda bu qədər şəhid qanı axan, bu ölkəyə ürəyi yananların, onu möhkəmlətmək uğrunda o qədər çətinliyə, problemlərə qatlaşdığı, böyük bir millətin bütün varlığı ilə ayaqda saxladığı, dünyada İslamın izzəti, İranın şərəfi, ucalığı olan sistemə qarşı mübarizə?! Belə bir sistemin kökünü qazımaq üçün çalışmaq kişilikdir?! Bu ən böyük namərdlikdir. Əlbəttə, bu tam dar düşüncəyə söykənən təsəvvürlər yalnız xəstə, qərəzli ürəklərdən sadır olur. Bu sistem çox güclüdür. Ən dərin köklərdəndir və Allaha şükürlər olsun ki, böyük düşmənçiliklər də onu sarsıda, yerindən dəbərdə bilməmişdir.¹

28. Sionistlər iki növbədə gəncləri inqilabdan ayırmağı planlaşıdırırlar.

Dünyanın zəkali sionist siyasətçiləri başa düşürlər ki, bu inqilab böyük inqilabdır, onunla mübarizə aparmaq lazımdır. Onlar bu məqsədlə plan hazırlayırlar. Onlar əslində tarixdə belə böyük bir hərəkətdən vahimələnirlər. Buna görə də xalqı, ilk növbədə gəncləri, sabahın cəmiyyəti olacaq gəncləri bu inqilabdan ayırmağa çalışırlar. Bu yöndə uzunmüddətli planlar hazırlayırlar.²

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

² Böyük Rəhbərin bəşici tələbə və şagirdlərlə görüşündəki çıxışından: 1999-09-04.

29. İnqilabın yaşam və ölüm amilləri

Bir inqilab, bir quruluş bir gün məhv olub, ölüb gedə bilər. Bu və ya digər inqilabda ölüm və yaşam amilləri hansılardır? İki amil var ki, çox mühümdür. Biri inqilabın şüarları, ucalmış bayraqlarıdır. İnqilabın ortaya qoyduğu şüarlar, hədəflərdir. Əgər bu şüarların faydalı ömrü sona yetmə, inqilabın deməyə sözü olmasa, o inqilab sıradan çıxacaq.

Əlbəttə, bu İslam İnqilabı haqqında heç bir vəchlə doğru deyil. Bu inqilabın ortaya qoyduğu şüarlar, məqsəd və məramlar insan fitrəti ilə, insanın fitri ehtiyacları ilə iç-içədir. Bu inqilabın hədəfləri öncə də qeyd etdiyimiz kimi ədalətsevərlik, insana hörmət, zülmə mübarizə, məzlumu müdafiə, təbəqələşdirməni aradan qaldırmaqdır. İmam Əlinin (ə) də kəlamında deyildiyi kimi bir qrup zülmkarın toxluğunun, digər məzlum bir qrupun isə aclığının qarşısını almaqdır. Bu şüarlar əsla köhnəlmir. Tarix boyunca insanın əsas ehtiyacları eyni olmuşdur. İslam və İslam inqilabı bu ehtiyacları diqqətə almışdır və onun ardınca gedir. Bir millətin müstəqilliyinin yadelli gücün hökmranlığı altında olması siyasi bir ehtiyacdır. Bu, inqilabın şüarlarından biridir. Azadlıq insanlar üçün düzgün mənada tam bir ehtiyacdır. Demək, şüar baxımından İslam İnqilabı köhnələ bilməz. Bu şüarlar insanın daimi ehtiyaclarıdır.

İnqilab üçün problem yarada biləcək digər bir problem isə budur ki, məsul şəxslər, inqilabın sahibləri, yəni xalq tənbəlləşsin, yorulsun, yarılsın və lazımı səlahiyyəti əldən versin. Hər hansı bir inqilab, hər hansı bir quruluş bu problemlə qarşılaşarsa, o inqilab məhv olacaqdır. Bunu daim bir təhdid kimi fikrinizdə saxlayın. Ciddi təhdid, həqiqi təhlükə budur. Əsl hədə bir dövlətin digər dövləti

hədələməsi, diş qıcırdması deyil. Hər bir canlı varlıq müxtəlif siyasi, hərbi yollarla, öz zəkası, idarəçiliyi ilə özünü müdafiə etməyə, zərbələri özündən uzaqlaşdırmağa çalışır. Amma bir şərtlə ki, canlı və ayaqda olsun. Özünə etimadı, güvəni olsun. Özündə lazımı əhval-ruhiyyəni qoruyub saxlaya bilsin. Bizim əziz xalqımıza, məsul şəxslərə etdiyimiz bir çox tövsiyələr də sözügedən ikinci amilə dayanır.

Biz özümüzdə inqilabçı əhval-ruhiyyəni qoruyub-saxlamalıyıq. Əgər bu əhval-ruhiyyə qorunarsa, inqilabın ideologiyasında heç bir çatışmazlıq yoxdur. İnqilabın şüarları məhv olası, istifadə müddəti bitəsi deyil. Onlar əbədidir. Biz özümüzdə bu əhval-ruhiyyəni gücləndirməliyik. Bu ilk növbədə məmurlara, məsul şəxslərə aiddir. Sonra isə inqilab, ölkə meydanında təsirli, fəal şəxslərə aiddir.¹

30. Hegemon güclərin İslam Respublikası Sistemində və İran millətinə qarşı həssaslığının səbəbləri

Biz, birincisi, çox həssas nöqtədə yer alan bir xalqıq. Əgər biz Qərbi Afrikada, yaxud dünyanın digər ucqar bir nöqtəsində olsaydıq, İslam dünyasının mərkəzində olmasaydıq, bizə qarşı bu qədər həssas olmazdılar. İkincisi, təbii sərvətlər baxımından biz çox zəngin xalqıq. Neft və qazdan başqa (mən dəfələrlə sistemin məsul şəxslərinin toplantısında bunu dəqiq statistik rəqəmlərlə açıqlamış və İranın həlledici rol oynadığını bildirmişəm) biz bu gün ərazi və əhali baxımından öz payımıza düşdüyündən daha çox filiz yataqlarına malikik.

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup tələbə və şagirdlərlə görüşündəki çıxışından: 2002-08-08.

Biz təqribən dünya əhalisinin yüzdə birinə, dünya ərazisinin yüzdə birinə malikik. Amma dörd əsas filiz baxımından iranlıların payına təqribən yüzdə üç, yüzdə dörd, yüzdə beş faiz düşmüşdür. Yəni bu, bizim ərazi və əhali baxımından payımıza düşəndən daha çoxdur. Bizim əkinçilik imkanlarımız var. Yaxşı suyumuz var. Əlbəttə, ümumilikdə ölkəmiz su ehtiyatı baxımından əlverişli deyil. Amma bəzi bölgələrdə payımıza düşən su ehtiyatı olduqca çoxdur. Böyük istehlak bazarımız var. Bu gün dünya fabrikantları gözlərini dünya bazarına dikmişlər. Biz bu baxımdan böyük bir bazarıq. Təqribən yetmiş milyon əhalimiz var. Bizim parlaq istedadlarımız var. Bu tablo dünyada müstəmləkəçi, tamahkar hegemonun diqqətini özünə cəlb edir.¹

31. İran İslam Respublikasının bir böyük və bağışlanmaz “günahı” var. O da budur ki:

Xalqa aid olan, təvazökar, xalqın qulluğunda olan bu sistemin bir böyük və bağışlanmaz “günahı” var. O da budur ki, böyük güclərin regiondakı mənafeələrini təmin edəcək istəklərinə təslim olmur. Onların mənafeyinə təslim olmadığını onlar özləri açıq şəkildə deyirlər. Məsələn, siz görürsünüz ki, Amerika İran körfəzində filan nöqtəyə (hərbi) güc yerləşdirir. Əgər soruşsanız ki, niyə bu işi görürsən? Deyəcək ki, mənim mənafeyim bu işdən asılıdır. Yəni onun mənafeyi (özündən) neçə min kilometr uzaqda, İran körfəzində təmin olunmalıdır. Hətta əgər həmin bölgədə yaşayan ölkənin mənafeyi təmin olunmasa belə! Onlar hər bir ölkədə hər bir iş görürlər ki, öz sərhədləri xaricindəki mənafeləri təmin olunsun.

¹ Böyük Rəhbərin Həmədan vilayətinin universitet müəllimləri ilə görüşündəki çıxışından: 2004-12-16.

İslam Respublikasının günahı budur ki, digər dünya dövlətlərindən fərqli olaraq bu mənafe boyunduruğu altına girmir, onu təmin etmir. Deyir ki, öz mənafeyimi təmin etmək istəyirəm. Sizin mənafeyinizlə də işim yoxdur. “İslam Respublikası savaşı ardındadır” fikri doğru deyil. Amerika bizimlə döyüşəcək vəziyyətdə deyil. Biz başqa cürük, onlar isə başqa cür. Amerika ilə döyüşmək qərarımız olmayıb. Heç bir zaman da belə bir şey deməmişik. Lakin bizim təslim olmaq qərarımız da yoxdur. Heç bir zaman da belə bir söz deməmişik. Həmişə demişik və indi də deyirik ki, sizin qarşınızda təslim olmayacağıq. İslam Respublikasının günahı budur.¹

32. İncəsənət xadimlərinin CİA-nın İncəsənət şöbəsi qarşısında vəzifəsi

CİA təşkilatının incəsənət şöbəsi var və inqilabdan sonra bizim əleyhimizə, şialik və İslam əleyhinə çəkdikləri filmlər çoxdur. Siz iranlı rejissor, kino və teatr aktiyoru, musiqiçi, bəstəkarınız və bu gerçəyi, məzlumiyyəti dərk edirsiniz. Bu halda sizin vəzifəniz nədir? Heç bir vəzifəniz yoxdurmu?

Mən eşitmişəm ki, Rusiyada dünya müharibəsi zamanı Əliyev şuru - məşhur musiqidir, əlbəttə, mən nə bu musiqini eşitmişəm, nə də nə olduğunu doğru-düzgün bilirəm - xalqı döyüş meydanına atılmağa təhrik etməkdə ən təsirli vasitə olmuşdur. Yəni insani məqsədlərə xidmət yönündə yer almışdı. Təbii olaraq, bu istək, umacaq hər bir ölkənin sənətçilərindən gözlənilir. Belə olan halda bu

¹ Böyük Rəhbərin mədəniyyət işçiləri, incəsənət xadimləri və fikir adamları ilə görüşündəki çıxışından: 2001-07-23.

məsələyə necə laqeyd yanaşa bilərik? Bir halda ki, düşmən incəsənət vasitələrindən istifadə edir¹.

33. İslam İnqilabının mövqeyi zalım rejimə qarşı hücum mövqeyidir.

Düzgün İslam mərifəti ilə yaraqlanmış gəncin səyiyləniz şübhələri dəf etmək deyil. Yəni müdafiə mövqeyində dayanmır. Ağah, özünə güvənən bir gəncin məntiqi, fikri vasitələr baxımından mövqeyi hücum mövqeyidir. İnqilabın əvvəllərində mən universitetlərə gedib söhbət edir, tələbələrin suallarını cavablandırırdım. Solçu qruplaşmalara mənsub gənclərdən biri məndən soruşdu: Siz filan məsələdə hansı müdafiə mövqeyini nümayiş etdirmisiniz? Dedim ki, mən (ümumiyyətlə) müdafiə mövqeyində deyiləm. Mənim mövqeyim hücum mövqeyidir. İslam İnqilabının mövqeyi müdafiə mövqeyi deyil. Əgər müdafiə mövqeyi tutsaydıq, indiyə işimiz bitmişdi. İslam İnqilabının mövqeyi hücum mövqeyidir. Nəyə hücum? Bu gün siyasət dünyasını başdanbaşa bürüyən, insanların gerçək dünyasına hakim kəsilən zülmkar sistem əleyhinə hücum. Yəni monarxiya sisteminə hücum. Zülmkar sistemin yalnız iki tərəfi var. Zülmkar və zülmü qəbul edən tərəf. Ya kimsə özünü oraya yetirib zülmkarlıq, hökmranlıq etməlidir, ya da zülmü qəbul etməli, ona təslim olmalıdır.

İslam İnqilabı dünyada bu növ quruluşlara qarşı hədə və fəryaddır. Dünya xalqlarına İslam İnqilabının, İslam sisteminin xoş gəlməsinə səbəb də budur. Bu gün dünyada müxtəlif siyasətlərin, müxtəlif üsuli-idarələrin davamı olaraq İslam Respublikasına təzyiq göstərmələri, bununla

¹ Böyük Rəhbərin ölkənin mədəniyyət işçiləri, incəsənət xadimləri və fikir adamları ilə görüşündəki çıxışından: 2001-07-23.

müxtəlif hadisələrdə, məsələn, Fələstin məsələsində mövqe nümayiş etdirməməsini istəmələrinə səbəb də budur. Bəzi sadələşmələr elə bilirlər ki, problem yalnız İslam Respublikasının hansısa məsələdə sərt münasibət bildirməsindədir. Ona görə də deyirlər ki, sərt mövqedən çıxış etməyin. Halbuki məsələ bunda deyil. Məsələ bundadır ki, İslam Respublikasının prinsipial mövqeyi dünyada zülmkarlıq siyasətini təhdid edir, xalqlara ümid verir.¹

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup tələbə və şagirdlərlə görüşündəki çıxışından: 2002-08-08.

İKİNCİ FƏSİL

İstikbar (Hegemonluq)

34. Hegemonluğun mənası

Hegemonluğun mənası genişdir. Quranda da bu söz təkrar-təkrar işlənmişdir. "İstikbar" sözü özü də Quranda işlənmişdir. Fikrimcə "istikbar" təkəbbürdən fərqlidir. Bəlkə də fərq bundan ibarətdir ki, təkəbbür daha çox ruhla bağlı xüsusiyyətdir. Yəni insanın özünü başqalarından üstün hesab etməsidir. "İstikbar" sözündə isə daha çox əməli cəhət əsas götürülür. Yəni birisi təkəbbür edir, özünü başqalarından üstün hesab edir. Başqaları ilə davranışlarında da elə davranır ki, bu təkəbbür onun əməlində aydın görünür. Başqalarını alçaldır. Başqalarına hörmətsizlik edir. Başqalarının işinə müdaxilə edir. Qərarverici kimi ortaya atılır. Bu, Quran ayəsində də sözükeçən "istikbar" anlayışının mənasıdır. Quranda oxuyuruq: **“(Məkkə müşrikləri) Özlərinə (Allahın əzabı ilə) qorxudan bir peyğəmbər gələcəyi təqdirdə (yəhudi, xaçpərəst və başqaları kimi) hər hansı ümmətdən daha**

artıq doğru yolda olacaqları barədə Allaha çox möhkəm and içmişdilər. Amma onlara belə bir peyğəmbər (Muhəmməd) gəldikdə bu ancaq onların nifrətini artırdı (haqq yoldan daha da uzaqlaşdılar). (Bu isə onların) Yer üzündə təkəbbür göstərmələri (iman gətirməyi özlərinə sığışdırmamaları) və pis əməlləri ucbatından idi. Pis əməl (qərəzli hiylə) ancaq onun öz sahibinin başında çatlayar. Məgər onlar Allahın adəti (qayda-qanunu) üzrə (özlərindən) əvvəlkilərin düçar olduqları müsibətlərini (həmin müsibətlərin onların öz başlarına da gəlməsinimi) gözləyirlər? (Ya Peyğəmbər!) Sən Allahın qoyduğu qayda-qanunda heç bir dəyişiklik tapmazsan!"¹. Yəni Peyğəmbərin (s) qarşısında, haqq sözün qarşısında yekəxanəlik etdilər. Demədilər biz üstünük. Bu üstünlüyü, daha çox haqq sahibi olmağı, yaxud özlərinin daha çoxuna layiq olduqlarını əməldə göstərdilər. Yəni (haqq, mənəviyyət, nur, hidayət cəbhəsinə qarşı) küfr cəbhəsinin ardı-arası kəsilməyən, bitmək bilməyən döyüşləri, inadı, təcavüzü hegemonluq idi. "İstikbar" budur.²

35. Beynəlxalq hegemonluğun mənası

Beynəlxalq hegemonluğun mənası budur ki, dünyada mövcud olan bəzi dövlətlər, bəzi güclər digər xalqlara qarşı hegemoncasına davransınlar. Onların sərvətlərini qarət edir, bütün işlərinə müdaxilə edirlər. Onların siyasətlərində öz fikirlərini yürüdürlər. Onları o tərəfə, bu tərəfə çəkirlər. Bu beynəlxalq, qlobal hegemonluqdur. Bu on səkkizinci, on doqquzuncu əsrdə müstəmləkəçiliklə

¹ "Fətir" surəsi, ayə 42-43.

² Böyük Rəhbərin qlobal hegemonluqla mübarizə günü münasibəti ilə söylədiyi nitqindən: 1996-10-30.

başladı və iyirminci əsrdə yeni müstəmləkəçiliyə çevrildi. Bu gün və ya hegemon dövlətlərin gücünün kuliminasiya nöqtəsində beynəlxalq hegemonçuluq şəklini aldı. Dünyanı iki qütbə bölmüşdülər. Xalqları (hər biri) bir şəkildə istismar edir, öz pəncəsi altına alırdı.

Bu gün buna bir şey də əlavə olunmuşdur. Bu daha çox beynəlxalq istibdadla, zülmə üst-üstə düşür. O, budur ki, dünyanın hegemon gücləri, hamısından öndə isə Amerika Birləşmiş Ştatları digər millətlərə danışmaq, fikir ifadə etmək hüququ belə vermir. Öz siyasətləri üçün faydalı, lazımı işləri, hətta digər xalqların ziyanına belə olsa, həyata keçirirlər. Yəni bir tərəf bir dəstə gücün təzyiqidir. Onlar əgər yüz məsələdə bir-birləri ilə ixtilafdadırlarsa, dünyanı öz təsirləri altındakı bölgələrə bölməkdə, dünya ictimaiyyətinin əksəriyyətinə təzyiq göstərməkdə yekdildirlər, heç bir fikir ayrılıqları yoxdur. Əgər üçüncü dünya ölkələrinin, yoxsul ölkələrin resuslarını bölməkdə bir-birləri ilə çəkişsələr də resusların qarət olunmasında, müqavimət göstərən dövlətlərə təzyiq göstərməkdə heç bir fikir ayrılıqları yoxdur.¹

36. Hegemonluq, təkəbbür əhval-ruhiyyəsi xalqların dəyərlərinə etinasızlıqdır.

Hegemonluq, təkəbbür əhval-ruhiyyəsi, digər xalqların dəyərlərinə etinasızlıqdır. Xalqların işinə müdaxilə etmək və özünü buna haqlı sanmaqdır. Bu, hazırda Amerika rəhbər şəxslərinin sözlərində müşahidə etdiyiniz məsələdir. İraqa, yaxud digər bölgələrə müdaxilə etməkləri haqqında elə danışırırlar ki, sanki bunlar dünyanın sahibləridirlər. Həqiqətən, bunların Yaxın Şərq haqqında

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup şagird, tələbə, müəllim və tibb bacıları ilə görüşündəki çıxışından: 1992-11-04.

danışdıqları tonda danışan çox az dövlət tapmaq olar. Bu dövlətləri öz mülkləri hesab edirlər. Hegemonluq budur.¹

37. Beynəlxalq Hegemonluq bir dövlət deyil, güc toplusudur.

Bu gün sizin ölkəniz və xalqınız dünyada güc imperatorluğu ilə qarşı-qarşıyadır. Yəni, bu əslində dünyanın ən mühüm güc mərkəzlərinə hakim olan siyasi, iqtisadi, mədəni bir topludur. Bu, bizim İslam İnqilabı terminologiyamızda "istikbar" (hegemonluq) dediyimiz məsələdir.

Beynəlxalq hegemonluq bir dövlət deyil, güc toplusudur... Sizin xalqınız, ölkəniz kimi bir xalq, ölkə bu toplusunun mənafeyinə qarşı çıxırsa, bu həssas regionlardakı böyük ölkəni bu toplusunun nüfuz dairəsindən çıxarırsa, bütün bu toplusunun qarşısında birgə dayanır. Beynəlxalq hegemonluq budur.²

38. Hazırkı dünyada hegemonluğun nümunələri

Dünyanın o başından kimsə region ölkələrinin mənafeyinə baxmayaraq, öz mənafeyini təmin etmək üçün özünə, durub buraya gəlmək haqqı verirsə, bu sözügedən hegemonluq ruhudur, başqa bir şey deyil.

- Əgər bir dövlət özü ilə müxalif digər bir dövlət haqqında açıqca, xəcalət çəkmədən "mən onu hakimiyyətdən salacam", - deyirsə, bu, hegemonluq ruhudur. Bu, Amerikanın bu gün əksər Latin Amerikası

¹ Böyük Rəhbərin 13 aban ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

² Böyük Rəhbərin Məşəddə bir qrup ölkə tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 1998-08-11.

dövlətlərinə və digər bir çox dövlətlərə qarşı bəslədiyi münasibətdir.

Hegemon ölkənin cavabı olmadığından, mənafeyi təhlükədə olduğundan və qarşı dövlətin çöküşü ilə təmin olduğundan bu mövqeyi tutur. Əgər siz bu gün dünyanın siyasi səhnəsinə baxsanız, bu qəbil hadisələri çox görürsünüz.

Böyük güclər gəlib bu və ya digər ölkəni qoruğa çevirirlərsə, xalqı öz evindən çıxarırlarsa, zorla digər dövlət təşkil edirlərsə, onu keçmiş dövlətin yerinə oturdurlarsa, bu həmin hegemonluq hərəkətidir. Fələstin hadisəsində dünyanın zorakı dövlətləri əl-ələ verib bu xalqı bütünlüklə öz evindən didərgin saldılar. Bu çox böyük və qəribə addımdır. Bu gün dünya bu gedişata alışmışdır. Bir xalqı yurdundan-yuvasından çıxarır, sonra kimlərsə zorla dünyanın müxtəlif yerlərindən toplayıb oraya yerləşdirirlər. Bir yalançı, süni xalq formalaşdırırlar. Başına da elə bir dövləti gətirirlər ki, böyük güclərin bu həssas ərəb bölgəsindəki mənafeyi təmin olunsun. Bu, həmin hegemonluqdur.

Bu gün müşahidə edirsiniz ki, Amerika tam soyuqqanlıqla minlərlə insanın ölümündən danışır. Lakin Xirosimada atom bombasının partlamasını, minlərlə insanın ölümünü adi qarşılayıb, üstündən keçir və deyir: "O addım məsləhət idi. Biz bu işi zəruri hesab edirik". Bu, həmin hegemonluq ruhudur. Əgər bir təyyarəni sərnəşinləri ilə birgə vururlarsa, etiraz olunduqda olub bitmiş məsələ haqqında danışmayın", - deyirlərsə, bu hegemonluqdur.

Təbii ki, onlar üçün adam öldürmək, cinayət törətmək adi bir məsələdir. Amma öz mənafeələrindən söhbət gedərsə, yaxud tutaq ki, onların vətəndaşlarından biri

dünyanın hansısa guşəsində bir səhv və bir neçə nəfər narahatçılıqdan, əziyyətdən onun başına bir bəla açarlarsa, bu zaman dünyanı hay-küy бүrүyər. Çünki özlərinin həyatda elə haqların olduğunu hesab edirlər ki, başqa heç kimə bu haqları vermirlər. Bu, bu gün dünyaya hakim dominant sistemdə mövcud olan hegemonluq ruhudur.¹

Avropada hicabla bağlı mübahisələrə, hay-küyə baxın. Azadlıq şüarları vermələrinə baxmayaraq, özlərinə zidd, digər bir təfəkkürə, kiçik bir meylə dözmürlər. Bu, sözügedən hegemonluq ruhudur. Livan xalqına çox firqəli hakimiyyət sistemini, azlığın çoxluğa hakim olmasını zorla tətbiq etmək yolunda olunan təzyiqlər bütün demokratiya iddialarına ziddir. Lakin görürük ki, bu növ təzyiqlər dünyada demokratiya iddiasında olanlar tərəfindən həyata keçirilir. Bu dünyaya hakim dominantlığın göstəricisi, hegemonluğun xüsusiyyətlərindəndir.

Bu gün bütün dünyada müşahidə edirsiniz ki, mübariz, müsəlman və ıxlaslı qruplar əleyhinə aparılan təbliğatlar, əksər hallarda hegemonluq tərəfdarı olanların təbliğatlarıdır. Özlərini pis həyat şəraitindən xilas etmək üçün canlarından əl çəkən fədakar insanları terrorist kimi təqdim edirlər. Bütün bunlar hamısı hegemonluq xüsusiyyətlərindəndir.

Quranda "istikbar" (hegemonluq) haqqında "müstəkbir" (hegemon) sözləri işlənənlərdən biri Firondur. O, Musaya münasibətdə belə idi. Demək, hegemonluq Quranda sözügedən (pislənən) bir məsələdir. Biz, qeyd etdiyim bütün xüsusiyyətlərə qarşıyıq. İran xalqının mübarizəsi sırf şüar xatirinə, emosional, mövsümi, taktika mübarizəsi

¹ Böyük Rəhbərin 13 aban ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

deyil. Əksinə, Qurandan doğan, dərin dini köklərə malik bir mübarizədir.

Biz dünyada mövcud bütün hegemonluq nümunələrinə qarşıyıq. Amerika ilə digər dövlətlərdən, hegemonlardan daha çox mübarizə aparırıq. Çünki hamıdan daha çox hegemonluq edir. Çünki ona qarşı olan dövlətlərə, daha çox bizim xalqımıza nisbətdə cahilcəsinə, qürurla hegemonluq nümayiş etdirir.¹

39. Hegemonluğun məqsədi bütün dünyada mütləq hakim olmaqdır.

Bu gün hamı bilir ki, hegemonluğun məqsədi nədir. Hamı hegemonların başında dayanan Amerikanın fikrini oxuyub. Xüsusilə bizim yer aldığımız həssas regionda, yəni Orta Şərqdə, İran körfəzində, bu mühüm iqtisadi, hərbi bölgədə hansı məqsədlər güddüyünü hamı bilir.²

40. Dominant rejimin ifrat tələblərinə qarşı mübarizə zərurəti.

Bütün dünya dominantlarının məqsədi budur ki, öz ifrat istəklərinə qarşı müqavimətlərin hamısını boğsunlar. Biz İslamın inqilab və sisteminin ixtiyarına verdiyi böyük fikri, ruhi və əməli sərmayələrə dayanaraq əsla bu inadçı dalğalar qarşısında təslim olmamışıq. Siz əziz gənclər ciddi şəkildə səy etməlisiniz ki, bu müqavimət günü-gündən möhkəmlənsin, əbədiləşsin. Düşmən bunun tam

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

² Böyük Rəhbərin “13 aban” ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

əksini istəyir. Onun məqsədi sözügedən müqavimətin qaynağı olan ümidi, imanı, əzmi sizdən almaqdır.¹

41. Qeydsiz-şərtsiz hökmranlıq edən və bu hökmranlığı qəbul edən hər ikisi təqsirkardır.

İslam İnqilabı dominant sistemə qarşıdır. Dominant sistem budur ki, bəzi dövlətlər, güclər zorakılıq edirlər və çalışırlar ki, xalqlar, qruplar, ölkələr və dövlətlər bu zorakılığı qəbul etsinlər. Hər iki tərəf dominant sistemdir və biz onu rədd etdik, indi də edirik və mübarizəyə qalxırıq. Biz dominant rejimdə hər iki tərəfi təqsirli hesab edirik. Həm mütləq hakimiyyəti, həm də bu hakimiyyəti qəbul edənləri.

"İstikbar" (hegemonluq) bu dominant rejimə deyilir.²

42. Mədəni, iqtisadi, elmi dominasiya beynəlxalq hegemonluğun xalqlar üzərindəki mütləq hakimiyyətini qoruma vasitələridir.

Dominant güclər dünyada öz qeyri-məhdud hökmranlıqlarını qorumaq üçün əsasən üç məsələ üzərində dayanırlar: Mədəni dominasiya; iqtisadi dominasiya; elmi dominasiya. Bunun şərti budur ki, mütləq hökmranlıq etdikləri qarşı tərəfi bu üç sahədə inkişaf etməyə, müstəqil olmağa imkan verməsinlər. Nə mədəni sahədə - buraya dar mənada mədəni iman, etiqad, dəyərlər, məqsədlər, istiqamətlər də daxildir - nə elmi, nə də iqtisadi sahədə.

Dominantlıq hökm sürən ölkələr heç zaman düzgün iqtisadi sistemə malik olmamışlar. Bəzi vaxtlar zahirən

¹ Böyük Rəhbərin "Vəhdətin möhkəmlənməsi" ekskursantlarına ünvanlanan bəyanatından: 2004-09-26.

² Böyük Rəhbərin 13 aban ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

canlanma müşahidə olunmuşdur. Bəzi dominantlıq hökm sürdüyü ölkələrdə zahirən canlanma olduğunu görürsünüz. Amma iqtisadi sistemləri xarəbdır. Yəni əgər kran üzlərinə bağlansa, bir hesab (bank hesabı) dondurulsa, yaxud bir iqtisadi əməliyyat aparsalar, hər şey məhv olub gedəcək.

Siz şahid oldunuz ki, bir kapitalist cənub-şərqi Asiyada iki-üç ay ərzində bir neçə ölkəni müflisləşdirə bildi. Özü də elə ölkələri iflasa uğratdı ki, zahirdə güclü iqtisadi inkişaf hiss olunurdu. Həmin ölkələrdən birinin prezidenti Tehrana gəlmişdi. Mənimlə görüşdü və dedi: Bu qədərini deyə bilərəm ki, bir gecədə bütünlüklə müflisləşdik. Bir amerikalı yəhudi kapitalist oyuncaq evlərin sapını çəkdikdə dağıldığı kimi, hər şeyimizi yerlə-yeksan etdi.

Amerikalılar lazım olduğu an əlli, altmış milyard dollar verdilər, - birinə əlli milyard, digərinə otuz milyard - amma lazım olmadıqda isə vermirlər. O ölkəni çökdürürlər. Hər halda bu ölkələrin iqtisadiyyatının güclənməsinə imkan vermirlər.

Hökmranlıq etdikləri ölkələrdə ilk gördükləri iş - keçmişdən belə olmuşdur - bu ölkələrin dilini, dəyərlərini, inanclarını təhqirlə, təzyiqlə, zor gücünə, bəzi hallarda qılınc gücünə - tarixdə bunun nümunələrinə çox rast gəlirik - məhv edirdilər. Xalqı öz dilində danışmağa qoymurdular. Onlara öz dillərini sıırırdılar.

İngilislər Hindistan yarımadasına gəldikdə rəsmi dairələrdə geniş yayılmış fars dilinin qalmasına imkan vermədilər. Silah gücünə, təzyiqlə dedilər ki, farsca danışmağa haqqınız yoxdur. Fars dilini ləğv etdilər. Onu ingilis dili ilə əvəzlədilər. Pəhləvi hakimiyyəti dönəmində də xalqın dini, ümumi, onlara güc verən inanclarını, iman və etiqadlarını tədricən onlardan alırdılar. Qeyrətlərini, imanlarını azaldırdılar.

Hökmrənlik altında olan ölkələrdə inkişaf etməyə qoymadıqları, qəti qarşısını aldıkları məsələlərdən biri də elm məsələsidir. Çünki elmin güc vasitəsi olduğunu bilirlər. Qərblilər özləri elmlə güc qazanmışlar. Bu, tarixi bir hadisədir. Əlbəttə, elm Qərb və Şərq arasında əldən-ələ gəzmişdir. Bir zaman onlarda cahillik hökm sürmüşdür. Özlərinin də vəsf etdikləri kimi orta əsrlər dünyanın bu tərəfində elmin çiçəkləndiyi dönm olmuşdur. Amma elə ki, onlar elmə yetdilər, ondan iqtidar, siyasi hökmrənliyi artırmaq, xalqların sərvətini əllərindən almaq, özləri üçün sərvət toplamaq yönündə istifadə etdilər. Həmin sərvətlə yenə bilik istehsal etdilər. Biliklərini inkişaf etdirdilər, yüksəldilər. Onlar bilirlər ki, bir millətə, bir ölkəyə güc verməklə elmin nə qədər böyük rolu var. Ona görə də dominant sistemi, yəni qeyri-məhdud hökmrənlik və bu hökmrənliyin qəbul olunmasını saxlamaq və qlobal nizama hakim olmasını istəsələr, hökmrənlikləri altında olanları biliyə yiyələnməsinə imkan verməməlidirlər. Bu, geri yolu olmayan strategiyadır. İndi dünyada yürütdükləri siyasət budur. Buna görə də elmə yüksəlmək və tədqiqat aparmaq üçün çalışmaq lazımdır. İşləmək lazımdır¹.

43. Mədəni plüralizm hegemonların xalqlara hökmrənlik etmək üçün işlətdikləri hiylələrdəndir.

Liberal demokratik sistem üçün, – əslində nə liberaldır, nə də demokratik, yəni hegemonluq, beynəlxalq müstəmləkəçilikdir– sionist şirkətlər, həmkarları üçün mühüm olan başlıca məsələ yalnız dünyanın başlıca gəlir qaynaqlarını tam inhisara almaq, öz nəzarətlərində saxlamaqdır.

¹ Böyük rəhbərin “Cihade-daneşqahi” elmi heyət və ekspertləri ilə görüşündəki nitqindən: 2004-06-21.

Özləri ilə bağlı məsələlərdə, Qərb mədəniyyəti sahəsində, müstəmləkəçiliyə şərait yaradan mədəniyyətlər sahəsində ən kiçik irada, beynəlxalq miqyasda ən kiçik mübahisəyə icazə vermirlər. Amma sizdən istəyirlər ki, öz mədəniyyətinizdə, inanclarınızda, duyğu və prinsiplərinizdə çoxluğa, plüralistliyə yol verməyinizi istəyirlər. Deyirlər ki, icazə verin sizin ən dərin prinsiplərinizə, inanclarınıza, mədəniyyətlərinizə, düşüncənizə hər kəs fikrini bildirsin, danışsın. Amma özlərinə gəldikdə bu şeyə icazə vermirlər. Dünya miqyasında heç kimin Amerikanın maraqları haqqında bir neçə şəkildə fikir yürütmək haqqı yoxdur. Yəni özləri üçün mədəni, fikri prinsiplər göstərilər. Dünyada heç kimə də icazə vermirlər ki, bu prinsiplər haqqında mübahisə etsin, ona iradını bildirsin, ona qarşı söz desin. Amma sizin fikri əsaslarınızı, dəyərlərinizi, ənənələrinizi, öz sübutunu tapmış İslami düşüncələrinizi mübahisə obyektinə çevirirlər. Əgər soruşsanız ki, "nə üçün?" etiraz edir. Bu, plüralizmdir deyirlər. Bu bir yanaşmadır. O da digər bir yanaşma. Buna görə də mədəni plüralizmə əsaslanırlar. Əgər "nə üçün?" – deyər soruşsanız, dardüşüncəlilikdə, irticaçılıqda ittiham olunacaqsınız. Qınanacaqsınız ki, nə üçün mədəni plüralizmlə müxalifsiniz. Halbuki özləri öz mənafeələrini ortaya qoyarkən plüralizmə yer vermirlər, onu qəbul etmirlər. Gənc müsəlman tələbə ayıqcasına bu hədəflər haqqında düşünməli, qərara gəlməli, danışmalı, addım atmalıdır.

Bəziləri həmin fikirləri fars dilinə tərcümə edir, yeni fikir kimi ortaya qoyur, haqqında söhbət edir, məqalə yazır, bir inqilabın bütün dəyərlərinin dərin fikri əsaslarını mübahisə obyektinə çevirirlər. Halbuki bu sözlər yeni sözlər deyil. Bunlar məlum fikirlərdir. Bu fikirlərin

mənşəyi, söyləyənləri vadar edən də məlumdur. Bu fikri, mədəniyyəti ortaya atanlar xalqları, ölkələri, digərlərinin mədəniyyətini öz hökmranlıqları altına almaq məqsədini güdmüşlər. Bizim onların sözlərini tərcümə və təkrar etməyimiz doğrudurmu?!¹

44. Hegemonluğun məqsədi ölkələrin resurslarını qarət etməkdir.

Heç bir xalq hegemonluq məqsədi olan bir dövlətlə əlaqələrindən heç bir xeyir görməyəcək. İndi fikir verin, Amerika ilə əlaqəsi olan ölkələrə. – Asiyada, Afrikada və digər bölgələrdə özlərindən asılı bir çox dövlətlər var. – Əgər yüksək elmi gücləri varsa, əgər onlarda elm, texnologiya inkişafı, müstəqillik gücü varsa, o qədər də müqavimət göstərə bilirlər. Əgər öz daxillərində böyük bir tikili ərsəyə gətirə bilməsələr, Amerikanın hegemonluq gücü nəinki onlara fayda verməyəcək, əksinə onlardan faydalanacaq, onlara zərbə vuracaq. Onları öz məhsullarının – istər hərbi məhsulları, istərsə də digər dəyərsiz məhsullarının – satış bazarına çevirəcək. Resurslarını qarət edəcək. Bütün (daxili) məsələlərinə müdaxilə edəcək. Bu, hegemonluğun məqsədidir.²

45. Amerikanın beynəlxalq diktatorluğu yalnız kartellərin, kapitalistlərin mənafeyini düşünür.

Hegemonluq Fironluq əhval-ruhiyyəsidir. Yəni beynəlxalq səviyyədə diktatorluq etməkdir. Xalqlar öz

¹ Böyük Rəhbərin Əmir Kəbir adına Sənaye universitetinin müəllim və tələbə kollektivi ilə görüşündəki nitqindən: 2001-02-27.

² Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

ölkələrində diktatorluqla mübarizə aparırlar. İstər bu mübarizədə qalib olsunlar, istərsə də olmasınlar. Amma başlarını qaldırıb görürlər ki, bir beynəlxalq diktator orada dayanıb. Hər bir işə müdaxilə edir. Xalqların taleyinə öz maraqlarına uyğun müdaxilə edir.

Hərçənd ki, diktatorluq hər bir ölkə üçün gerçək fəsad, əsaslı bir eyibdir. Bir ölkədə diktatorluğun hökm sürməsi, şəxsən diktatorun hakimiyyətdə olması nöqsandır. Amma hər bir diktator hardasa öz xalqının mənafeyini düşünür. Beynəlxalq diktatorlar isə Amerika xalqının mənafeyindən başqa – nəinki bütün Amerika xalqının, əksinə, mövcud rejimə dayaq olanların, yəni kartellərin, trestlərin, böyük kapitalistlərin, Amerika dövlətlərində təsirli təşkilatların mənafeyindən başqa – heç nə haqqında düşünmürlər.¹

46. Hə üçün hegemonluq pisdır?

Nə üçün camaat hegemonluğa qarşı mübarizə aparır? Nə üçün hegemonluq pisdır? Diqqət etmək lazımdır. Bir xalqın hegemonluq əhval-ruhiyyəsinə qarşı ilkin hiss dini hiss deyil. Milli qeyrət hissidir. Mənlik hissi, varlıq hissidir. Çünki hegemon dövlətlər hansı ölkəyə girsələr, hansı ölkəni ələ keçirsələr, oranın milli mənşəyini inkar edir. O ölkənin resurslarını qarət edir. O ölkənin siyasi məsələlərinə müdaxilə edir. Amma bütün bunlar hamısı o xalqın mənliyini inkar etməyin kiçik bir hissəsidir. Hegemonlar öncə daxil olduqla, demirlər ki, biz sizin milli kimliyinizi inkar etməyə gəlirik. Belə gəlmirlər. Müxtəlif bəhanələrlə daxil olurlar. Lakin daxil olduqda hədəf aldıkları şey milli mənlkdir. Yəni mədəniyyət, etiqadlar din, iradə, müstəqillik, hökumət, iqtisad və digər bu kimi

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

sərvətləri o xalqdan alır və öz əlinə keçirir. Bu eynilə inqilab öncəsi İranda baş verən prosesdir. Xalqları hegemonluğa qarşı coşduran bu hissdır. Qabaqlar belə şey yox idi. O zaman kimsə Amerikanın önünə keçməyə cürət etmirdi. Bu yolu İran xalqı açdı; Amerikanın qarşısında dayanmaq.¹

47. Bizim Amerika ilə düşmənçiliyimiz, mübarizəmiz, həmişəlikdir.

İnqilabın qələbəsinin əvvəlindən inqilabın əsas səhnələrindən ayrı düşənlərin, inqilabın həqiqi ruhunu dərk etməyənlərin "Əgər inqilabın əvvəlindən Amerika ilə üz-üzə gəlməsəydik, bu bir neçə il ərzində Amerika tərəfindən xalqımızın bu qədər zəhmətə, təhlükəyə məruz qalmasına şahid olmazdıq" – deməsi, yazması, təkrarlaması adət halını almışdı. Ola bilər ki, bunları deyənlərin arxasında amerikalıların, qərblilərin təbliğatçıları dayanır. Mənim məsələnin bu yönü ilə, bu hissesi ilə işim yoxdur. Bu söz özü əgər qərəzli olmasa da yanlış və sadələşməsinə deyilmiş sözdür.

Məsələ bundan ibarət deyil ki, İran xalqının Amerikaya qarşı çıxmaq hüququ var idi, yoxsa yox? Haqlı olub-olmamasından asılı olmayaraq, ümumiyyətlə Amerikaya qarşı çıxmaq ağılmüvafiq idi, yoxsa yox? Məsələ bunda deyil. Məsələ burasındadır ki, İslam təfəkkürü ilə formalaşmış inqilabın özünü Amerika və bu qəbil hegemonlarla mübarizədən kənara çəkməsinin mümkünsüzlüyüdür. (Siz elə bilirsiniz ki,) Beynəlxalq hegemonlar bərlə-bəzəkli Firon taxtında əyləşib sırf tamaşa

¹ Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

edir, laqeydcəsinə xalqlar, fikirlər, düşüncələr arasında hegemonluq taxt-tacını devirəcək düşüncələrin formalaşdığını izləyirlər.

Məlumdur ki, laqeyd qalmırlar. Məlumdur ki, öz kəşfiyyat orqanları, xüsusi ideoloqları vasitəsi ilə dünyanın harasında hansı fikrin, hansı xalqın, hansı şəxsin onlar üçün hədə hesab olunduğunu tam olaraq müəyyənləşdirirlər. Var gücü ilə bu hədəni aradan qaldırmaq istəyir. Bununla bağlı, hətta şəxsiyyətləri belə terror edir, xalqların hərəkəti ərəşəyə gəlməzdən öncə onları vəhşicəsinə təzyiqlərin altında əzir.

Siz elə bilərsiniz ki, hegemonlar təhlükə hiss etdikdə, öz meyllərinin əksinə olaraq inkişaf edən, qələbə çalan, dövlət və millət quran, dünyada ortaya qoyduğu şüarlar hegemonların taxt-tacı üçün təhdid olan inqilaba nisbətə nəcibcəsinə laqeyd qalacaq və bir künüdə əyləşəcəklər?!

Hegemonlar bütün varlıqları ilə inqilaba, İslam Respublikası sisteminə qarşı mübarizəyə qalxdı. Əgər İslam İnqilabı qeyri-mümkün ehtimala görə Amerikaya qarşı çıxmasaydı da, Amerika və hegemon güclər bu inqilabın, quruluşun əleyhinə, onu yolundan azdırmaq, yaxud bütünlüklə məhv etmək üçün olmazın təzyiqlər göstərəcək, hiylələr işlədəcəkdilər. Bu, Amerikanın və hegemon güclərin İslam İnqilabına qarşı taktikasıdır. İslam İnqilabı öz İslami mahiyyətinə, xarakterinə görə hegemonlar tərəfindən belə bir düşmənçiliklə qarşı-qarşıyadır.

Gənclərin diqqət yetirməli olduğu ikinci məsələ odur ki, biz niyə filan dövlətlə, yaxud filan rejimlə müxalifik? Kiminsə bizim dünya hegemon gücləri qarşısındakı mövqeyimizin taktika xatirinə, mövsümi, məsləhət görülən bir mövqe olduğunu təsəvvür etməsi doğrudurmu?

Əlbəttə, bu yanlış təsəvvürdür. Hegemonluq ("istikbar") anlayışı Qurandan əxz olunmuş anlayışdır. Bu, bizim inqilab mədəniyyətimizdə öz-özünə, əsassız olaraq meydana gələn anlayış deyil. "İstikbar" (hegemonluq) anlayışı müsəlmanların, möminlərin, İslam İnqilabının hegemonluqla mübarizəsini tələb edir. Bu, sırf məsləhət xatirinə, müəyyən mövsümə aid taktika deyil. Əksinə, bu mübarizə daimi olaraq mövcuddur. Bu, inqilabın zatında var. Nə qədər ki, inqilab var, belə bir şey də olacaq.

Ümumiyyətlə Quranda "istikbar"ın mənası budur ki, kimlərsə ünsür olaraq, şəxs olaraq, kollektiv olaraq özlərini haqdan üstün hesab etsinlər. Haqqa boyun qoymasınlar. Özlərini, güclərini haqqın ölçüsü hesab etsinlər. Quranın bizə göstərdiyinə görə tarixdə ilk hegemonluq edən İblis olmuşdur. **«(Şüeyb) tayfasının (iman gətirməyi) özlərinə sığışdırmayan təkəbbürlü əyanları: “Ey Şüeyb! Ya səni və səninlə birlikdə iman gətirənləri məmləkətimizdən mütləq qovacağıq, ya da siz bizim dinimizə dönəcəksiniz!” – dedilər. (Şüeyb) belə cavab verdi: “(Dininizə) nifrət etdiyim halda beləmi (bizi bu işə məcbur edəcəksiniz)?»¹** O, ilk yekəxanəliq edəndir.

Bir müsəlmanın, möminin, təkəllahlının, hətta bir gün belə, bir an belə İblislə, şeytanla mübarizədən əl çəkdiyini təsəvvür etmək olmaz. Ümumiyyətlə İslam xətti antiiblis, antişeytan xətdir. Peyğəmbərlərin (ə) dinə çağırışı boyunca yekəxanalar, hegemonlar ilahi dəvəti, tövhidə çağırışı qəbul etməmişlər, onunla mübarizəyə qalxanlar olmuşlar.

¹ "Əraf" surəsi, ayə 88.

Peyğəmbər (s) haqq söz dedikdə, insanları haqqa dəvət etdikdə yekəxanalar, hegemonlar deyirdilər: "Əgər çox danışsan, səni ixrac edəcəyik".

Bu zorakı tərz haqqa dəvət edənə qarşı idi. Bu, hegemonluğun aydın mənasıdır. Bugünkü dünyada bunun ən bariz nümunəsi dominant sistemdir. Dünyanın siyasi mühitində isə super güc əhval-ruhiyyəsi, super güc olmağa doğru olan istənilən hərəkət və meyldir¹.

48. Amerika ilə həmişəlik mübarizə bizim etiqadlarımızdandır.

İranda İslam İnqilabına, İslama, bu inqilabın İslami əsaslarına etiqad bəsləyən hər bir kəs labüd başında Amerika dayanan hegemon güclərin bayraqdarları ilə həmişəlik mübarizəyə də etiqad bəsləməlidir.²

49. Hegemonluqla mübarizə bu inqilabın tərkib hissəsidir.

Bu gün Amerika dövləti və rejiminin simvolu olduğu hegemonluqla mübarizə bu inqilabın tərkib hissəsidir. Bu xalqın başlıca istəklərindən, əsas missiyalarından biridir. Əgər bu xalq hegemonluqla mübarizədən əl çəkərsə, bu o deməkdir ki, yadların müdaxiləsinə, alçalmağı qəbul etməyə, (İnqilabdan öncə olduğu kimi) olduqca təhlükəli vəziyyətə boyun qoyur. Xalqın bütün təbəqələri

¹ Böyük Rəhbərin "13 aban" ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

² Böyük Rəhbərin "13 aban" ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

hegemonluqla mübarizə məsələsini bu şəkildə dərk edir, bu şəkildə hiss edir.¹

50. Amerika və hegemonluqla mübarizənin mənası budur ki:

Mübarizədən məqsəd budur ki, İran xalqı düşmənin onu yenidən öz müstəmləkələrindən birinə çevirmək üçün sərf etdiyi siyasi təlaşların, hiylələrin qarşısında möhkəm dayansın və müqavimət göstərsin. Mübarizə bu deməkdir. Hegemonluqla mübarizə o deməkdir ki, dünyanın harasında olursa, olsun əlimizə imkan düşdükdə hegemonları ifşa edəcəyik. Dünyanın harasında məzlumlar hegemonların zülmündən əziyyət çəkirlərsə, cana doymuşlarsa, mümkün olan bütün vasitələrlə o məzlumların tərəfini saxlayacaq, himayə edəcəyik. Hegemonluqla mübarizə o deməkdir ki, dünyanın harasında olursa, olsun əgər amerikalılar bir xalq əleyhinə, İslam prinsipləri əleyhinə, bizim qəbul etdiyimiz həqiqətlərdən biri əleyhinə hiylə işlədirlərsə, biz o hiyləni ifşa edəcək, neytrallaşdıracağıq. Bu günədək də belə etmişik.²

51. Bu gün hegemonluqla mübarizə yönləri çox mürəkkəb, çox dolaşlıq olmuşdur.

Bu gün mənim böyük qlobal fəsad, azgınlıq cəbhəsi qarşısındakı hisslərim Şah rejimi dönməndəkindən əsla

¹ Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

² Böyük Rəhbərin Hegemonluğa qarşı Milli Mübarizə günü münasibəti ilə şagird və tələbələrə görüşündəki nitqindən: 1993-11-03.

fərqlənmiş. O zaman da düşündük ki, mübarizə etməliyik. Bu gün də düşünürük ki, mübarizə etməliyik. Biz mübarizə üçünük. İntəhası bu mübarizənin meydanı, yönləri dəyişmişdir və mübarizə daha mürəkkəb, daha dolaşlıq vəziyyət almışdır. Bu mübarizənin ürək ağrısı, Şah dönəminin mübarizələrinin ürək ağrısından çoxdur. Bu gün bizim tərəf müqabilimiz hegemon sistemlər, zülm və gülərüz, ətirələnmiş, qalstuk taxmış simaların altında gizlənən azğın insana məxsus ən pis insani xarakterlərdir. Biz bu gün bu varlıqla mübarizə aparırıq.¹

52. İslam İnqilabının mövqeyi zalım rejimə qarşı hücum mövqeyidir.

Düzgün İslam mərifəti ilə yaraqlanmış gəncin səyiyləniz şübhələri dəf etmək deyil. Yəni müdafiə mövqeyində dayanmır. Ağah, özünə güvənən bir gəncin məntiqi, fikri vasitələr baxımından mövqeyi hücum mövqeyidir. İnqilabın əvvəllərində mən universitetlərə gedib söhbət edir, tələbələrin suallarını cavablandırırdım. Solçu qruplaşmalara mənsub gənclərdən biri məndən soruşdu: Siz filan məsələdə hansı müdafiə mövqeyini nümayiş etdirmisiniz? Dedim ki, mən (ümumiyyətlə) müdafiə mövqeyində deyiləm. Mənim mövqeyim hücum mövqeyidir. İslam İnqilabının mövqeyi müdafiə mövqeyi deyil. Əgər müdafiə mövqeyi tutsaydıq indiyə işimiz bitmişdi. İslam İnqilabının mövqeyi hücum mövqeyidir. Nəyə hücum? Bu gün siyasət dünyasını başdanbaşa bürüyən, insanların gerçək dünyasına hakim kəsilən zülmkar sistem əleyhinə hücum. Yəni monorxiya sisteminə hücum. Zülmkar sistemin yalnız iki tərəfi var.

¹ Böyük Rəhbərin Qəzvin vilayətinin universitet müəllim və tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2003-12-17.

Zülmkar və zülmü qəbul edən tərəf. Ya kimsə özünü oraya yetirib zülmkarlıq, hökmranlıq etməlidir, ya da zülmü qəbul etməli, ona təslim olmalıdır.

İslam İnqilabı dünyada bu növ quruluşlara qarşı hədə və fəryaddır. Dünya xalqlarına İslam İnqilabının, İslam sisteminin xoş gəlməsinə səbəb də budur. Bu gün dünyada müxtəlif siyasətlərin, müxtəlif üsuli-idarələrin davamı olaraq İslam Respublikasına təzyiq göstərmələri, bununla müxtəlif hadisələrdə, məsələn Fələstin məsələsində mövqe nümayiş etdirməməsini istəmələrinə səbəb də budur. Bəzi sadələşmələr elə bilirlər ki, problem yalnız İslam Respublikasının hansısa məsələdə sərt münasibət bildirməsindədir. Ona görə də deyirlər ki, sərt mövqeydən çıxış etməyin. Halbuki məsələ bunda deyil. Məsələ bundadır ki, İslam Respublikasının prinsipial mövqeyi dünyada zülmkarlıq siyasətini təhdid edir, xalqlara ümid verir.¹

53. Bir xalqın ən böyük təhqiri yadelli hegemonların gücünə təslim olmasıdır.

Əlbəttə, elə inqilabın əvvəlində və inqilabdan öncə də bəziləri ürəklərini başqasına vermişdilər. İmam Xomeyni kapitulyasiya məsələsinin ümumi minbərdə, xalq qarşısında bir təhlükə olduğunu elan etdikdə, onu qəti rədd etdikdə, bəziləri "nə eybi var" deyirdilər. Bunlar nə milli mənlilik başa düşürlər, nə milli qeyrət başa düşürlər, nə milli şərəf anlayırlar, nə də bir xalqın müstəqilliyinin onun inkişafı üçün nə qədər mühüm olduğunu anlayırlar. Ümumiyyətlə düşünmək belə istəmirlər. Səviyyəsiz, qorxaq insanlar idilər. O gün də belə insanlar var idi.

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup tələbə və şagirdlərlə görüşündəki çıxışından: 2002-08-08.

Bütün təbəqələrdə var idi. Əlbəttə, sayca çox az idilər. Çox deyildilər. Ziyahılar və yazarlar arasında da var idilər. Ruhani geyimlilər arasında var idilər. Müxtəlif zümrələr arasında var idilər. Xalq kütləsi, xalqın ayıqları, xüsusilə imanlı şəxslər, aydın qəlblər, təhlilli beyinlər hamısı imamın mövqeyini dəstəkləyirdilər.

O zaman hələ şagirdlərin hələ qətlə yetirilməsi məsələsi yox idi. Bilirdilər ki, bu mövqe doğrudur. Bir çoxları meydana atılırdılar. İranda mübarizələr geniş vüsət aldıqda, Amerika muzdurlarının qanlı caynağı üzə çıxdıqda bir çoxları başa düşdülər. İnqilab qələbə çaldıqda çoxlu sayda imansız qəlblər yola gəldilər, iman gətirildilər. Amma eyni halda yadımdadır ki, həmin gün İnqilab Şurasında iştirak edən o vaxtın dövlət rəsmilərinin bəzisi tələbələrə günahlandırır və deyirdilər ki, nə üçün Amerika səfirliyinə getdilər. Onların ürəyi o tərəfdə idi.

Ürəyi o tərəfdə olanlar yenə də oraya bağlıdılar. Bu gün də belələri var. Onlar milli müstəqillik, milli kimlik, milli şərəf adlı bir şeyə əqidə bəsləmişlər. Onlar elə tərbiyə olunmuşlar ki, bu onlara hegemon bir gücün ölkədə olması həmin xalq üçün nə qədər ağır, ziyanlı olduğunu başa düşmək imkanı vermir. Onların bir çoxları üçün İslam göstərişlərinin əhəmiyyəti, dəyəri yoxdur. Bunlar həmişə kiçik bir azlıq olmuşlar. Belələri bu gün də var.

Əlbəttə, fəaliyyət göstərirlər, təbliğat aparırlar, İslam düşmənlərinin təbliğatını davam etdirirlər. Amma ümumi xalq, xüsusilə gənclər, tələbələr, şagirdlər və digər gənc təbəqələr bir xalq üçün ən böyük təhqirin yad hegemon gücə təslim olmaq olduğunu başa düşmürlər.

Kim təhlil əhlidirsə, onun üçün tam aydındır ki, bu gün Amerikanın İran üçün hegemonluqdan başqa planı yoxdur. (Amerika ilə əlaqələri bərpa etmək) İnqilabdan öncəki

vəziyyətə qayıtmaq deməkdir. Bəllidir ki, İran xalqı bu planın qarşısında dayanacaq. Bu, İran xalqının istibdad əleyhinə olan mübarizəsidir. Əlbəttə, düşmənlər tərəfindən söylər var. Təbliğat aparırlar. Söz deyirlər, çaşdırıcı dəlil-sübutlar göstərirlər. Hətta bəziləri hegemonluğa qarşı müqavimət günü olan on üç aban tarixini Amerika qarşısında mülayimlik gününə çevirmək istəyirlər. Əgər sadələvhlükdür deməsək, xəyanətdir deməyə məcburuq. İntəhası adam xəyanətdir demək istəmədiyindən, labüd sadələvhlükdən, qəflətdəndir deyir.¹

54. Düşmən (hegemonlar) özünü dost kimi göstərməyə və xalqların şüarlarını dəyişməyə cəhd edir.

Düşməni tanımaq hamısından mühümdür. Düşmən özünü dost kimi göstərməyə, xalqların şüarını dəyişməyə çalışır. Necə ki, bəzi ərəb dövlətlərində antisionizm şüarlarını təmayülçü şüara çevirdilər. Onların işlərindən biri şüarları çevirməkdir. O xalq, o dövlət təslim olur ki, düşməni düzgün tanımasın, yaxud fəsada aludə olsun, bədbəxtliyə yuvarlansın. Amma əgər düşməni tanısaq, - mən gənclərimizə bunu tövsiyə edirəm - o zaman şüarlarımız aydın, agahcasına olacaq. Allahın mərhəməti ilə düşmən istədiyini İran xalqı arasında əldə edə bilməyəcək.²

¹ Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

² Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

55. Nəzəriyyələşdirmək xalqları zəncirləməyin ən mühüm yollarından biridir.

Bir xalqı zəncirləmək üçün dünya güclərinin o xalqın, o ölkənin inanclarını öz ehtiyaclarına uyğun formalaşdırmasından daha mümkün, daha asan bir şey yoxdur. Bir xalqı özünə inama, özünə güvənə, irəliyə doğru hərəkətə, istiqlal, azadlıq səylərinə vadar edən hər bir inanca qarşı belədirlər. Onun qanlı düşməni o kəslərdirlər ki, dünyanın bütün mərkəzləşmiş gücləri ixtiyarlarındadır və istəyirlər ki, bəşəriyyəti öz mənafeələrinə uyğun istismar etsinlər. Buna görə də o məqsəd uğrunda mübarizə aparırlar. Çalışırlar müxtəlif yollarla, üsullarla o xalqın arasında elə fikirlər yaysınlar, elə inancları rəvac versinlər ki, özlərinin istədiyi kimi düşünsünlər. Onların istədiyi kimi düşündükdə onların istədiyi kimi də hərəkət edəcəkdir. Bu, çox geniş yayılmış metoddur. Buna müstəmləkəçilik nəzəriyyəçiliyi deyilir.

Bu işi İranda İnqilabın əvvəlindən ediblər. İndi də etməkdədirlər. Dünyanın digər yerlərində də ediblər. Yalnız bu dövrə aid deyil. Bütün ağlasığmaz, şəriətə zidd, bütün bəşəri qanunların əksinə olan işlərə bir növ bəraət qazandırmaq üçün necə deyərlər, ziyalisayağı nəzəriyyələr uydururlar. "İstəmar" sözü özü bu nəzəriyyələrdən biridir. Müstəmləkəçiliyi "istəmar" adlandırdılar. - Yəni bu ölkələri abad etməyə gedirik. Eynilə həmin məsələ bu gün də dünyada var. Xalqların həyatı, insan qaynaqları üzərində iş aparmaq üçün, onlardan faydalanmaq üçün gördükləri işlərdən biri də nəzəriyyələr uydurmaqdır. Mən istəyirəm universitet mühitinin, öz tələbə gənclərimizin diqqətini bu məsələyə yönəldim. Ehtiyatlı olsunlar, bilsinlər ki, Qərbdən gələn nəzəriyyələrin məqsədi Qərbin

bizim ölkəmiz kimi ölkələrlə zorakı, amirana münasibətlərini bərpa etməkdən başqa məqsədi yoxdur.¹

56. Amerikanın qarşısında təslim olmaq, düşməni xalqın taleyinə hökmran etməkdir.

Düşməni qarşısında təslim olmaq heç bir vəchlə həll yolu deyil. Təslimçilik, mütilik, qorxu nişanələri düşməni gücləndirir. Ona ruh yüksəkliyi verir. Ona öz təcavüzünü davam etdirməkdə kömək edir. Buna görə də heç bir vəchlə təslim olmaq lazım deyil.

Yəqin ki, eşidirsiniz, bəziləri deyirlər ki, fürsətləri əldən verməyə. Mən bilmirəm onların fürsətdə məqsəd nədir. Bu zaman şəraitində əldən çıxan hansı fürsətdir? Amerika qarşısında təslim olmaq fürsətdimi? Bu fürsətdimi? Bizim xalqımız üçün yüksək səsle, quldurcasına öz hökmranlığını tətbiq etmək istəyən düşməni qarşısında təslim olmaq, onun qarşısından geri çəkilmək fürsətdimi? Bu fürsətdirmi ki, kimsə onu əldən verməsin?

Bir zaman insan özü təkdir, yalnız öz məsuliyyətini daşıyır. Ya müqavimət göstərir, ya da təslim olur. Əgər təslim olsa da bədbəxtlikləri, üzüqaralıkları özünə aiddir. Digər bir yerə zərər vermir. Amma əgər insan bir sahənin məsuliyyətini daşıyarsa, - hətta çox da önəmli olmayan bir sahə olsa belə, insanın işi, hərəkəti, təşəbbüsü təsir göstərə bilər - bu zaman təslim olmaq ölkəni, xalqı təslim etmək deməkdir. Düşməni bir xalqın taleyinə hökmran etməkdir. Məgər kiminsə buna haqqı var?²

¹ Böyük Rəhbərin Əmir Kəbir adına Sənaye universitetinin tələbə və müəllim kollektivi ilə görüşündəki nitqindən: 2001-02-27.

² Böyük Rəhbərin Şəhid Behiştə adına universitetin müəllim kollektivi ilə görüşündəki nitqindən: 2003-05-12.

57. Hegemonluq qarşısında vahimələnmək, geri çəkilmək Şərq xalqlarının başına gələn ən böyük bəladır.

İki yüz illik müstəmləkəçilik dönməində birbaşa və ya dolayısı ilə Şərq xalqlarının, xüsusilə müsəlman xalqların başına gələn ən böyük bəla Qərbin təbliğatları qarşısında vahimələnmək, geri çəkilmək olmuşdur. Qərb hegemonlarının mədəniyyət yolu ilə etdiyi qanlı, çox ağır hücumun qarşısında duruş gətirə bilmədilər və geri çəkilməyə, əllərini yuxarı qaldırmağa məcbur oldular. Qərblilər, Avropalılar həyatın bütün sahələrində bir sıra fikirlər ortaya atdılar. Bu fikirlərə qarşı çıxanları istehza etməyə, təhqir etməyə başladılar. Təzyiq göstərdilər ki, öz mədəniyyətlərini hakim etsinlər. Bu mədəniyyətin yeganə imtiyazı Avropa mədəniyyəti olmaq idi. Başqa heç bir imtiyazı yox idi.¹

58. Kəşfiyyat yuvasını ələ keçirmək inqilabın ən yaxşı işlərindən biri idi.

Tələbələrimizin 58-ci ildə gördükləri iş bu inqilabda həyata keçən ən yaxşı işlərdən biri idi. Məbada həqiqətən dayaz, zəif olan - asılı, qərəzli demək istəmirəm - bir qrup adamın təlqinləri bu işin dəyərini aradan qaldırsın.

Bilin, əksər hallarda inqilabları zəiflər məhv etmişlər. Ölkələri də zəiflər bəda vermişlər. Güclü millətləri də əksər hallarda əsassız olaraq güc strukturlarına soxulan zəiflər güdaza vermişlər. Bu gün bir qrup zəif ünsürlər gəlib vəsvəsə etməsinlər və belə olmasın ki, bizim gəncimiz, tələbəmiz, bizim 58-ci ildə kəşfiyyat yuvasını ələ keçirməyimiz nə işdir deyə düşünsün.

¹ Böyük Rəhbərin Qəzvin vilayətinin universitet müəllim və tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2003-12-17.

Xeyr! Bizim inqilabımızda baş verən ən yaxşı işlərdən biri o iş idi. Əgər imamın, o ixtiyar hikmət sahibinin - gənc deyildi ki, hisslərinə qapılıb nə isə dediyini düşünəsiniz - təcrübəli, dünya görmüş kişi tələbələrin oğünkü hərəkətini o qədər yüksək qiymətləndirdisə, demək, nə isə bilirdi ki, bunları dedi. Biz də bu gün bunları sırf təbəçilikdən yox, hiss edərək, dünyagörüşümüə dayanaraq, məntiq üzündən təsdiq edirik. Ən yaxşı işlərdən biri bu idi.¹

59. 13 abanda Amerika səfirliyinə hücum Amerikanın yekəxana rəhbərlərini həmişəlik təhqir etdi.

(13 aban, hegemonluğa qarşı milli mübarizə günü) Gənclərimiz, müsəlman tələbələr, İmamın xəttinin ardıcılıarı - bu adı özləri seçmişdilər, istiqamətlərini aydın göstərirdi - Amerika səfirliyinə hücum etdilər və ən qərribə tarixi hadisə baş verdi. Məsələ səfirlik məsələsi, onun üzvləri və ya bu qəbil məsələlər deyildi. Məsələ bundan ibarət idi ki, o böyük bər-bəzək imperatorluğu, müasir dünyada bu qədər nüfuzu olan, bütün xalqları, rəhbərlərini öz hegemonluğu qarşısında təhqir edən, xalqların içindən qaynayan dövlətləri heçə sayan, istədiyi zaman onları götürən, hücum edən bir hegemon güc bir yerdə təhqir olunur və dünyaya göstərilir ki, zorakıların gücü mütləq bir şey deyil. Hegemonların iradəsi dünya fitrətinə hakim məsələ deyil.

Onlar istədilər ki, insanların zəhnində bu yanlış fikir formalaşsın. Halbuki bunun əsası yoxdur. Amerikalılar o hadisədə təhqir olundular. İndi də hələ məzəmmət izi

¹ Böyük Rəhbərin 13 aban münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

Amerika hegemon rəhbərlərinin çöhrəsindən silinməyib və gələcəkdə də silinməyəcək.¹

60. 13 aban tarixində baş verən üç hadisə haqqında dərindən düşünmək ölkəmizdə hegemonların hərəkət axarını üzə çıxarır.

13 abanda üç çox mühüm hadisə baş vermişdir. Onların hər üçü istər ayrı-ayrılıqda, istərsə də birlikdə dərindən düşünülməli hadisədir. Əgər diqqət etsəniz, bu üç hadisənin hər biri hegemon güclərin bir çöhrəsini göstərir. Bir çöhrə də hegemon qarşısındakı xalq göstərir. Bunlar hamısı bir yerdə mühüm siyasi bir gerçəyi aydınlaşdırır.

İlk hadisə İmamın 1964-cü ildə sürgün edilməsidir. Məsələ belə idi ki, amerikalılar kapitulyasiya qanunun İranda qəbul etdirdilər. Kapitulyasiyanın mənası bu idi ki, amerikalılar, yaxudistənilən yad gücə bağlı şəxslər cinayət törətsələr, (cinayətin baş verdiyi) ölkənin məhkəmə orqanlarının onların işinə baxmaq, mühakimə etmək, hökm çıxarmaq hüququ yoxdur.

O zaman İranda müxtəlif sahələrdə işləyən iki yüz mindən çox amerikalı var idi. Dövrün yetərsiz parlamentində, sarayın sifarişi ilə qəbul olunan bu qanunun mənası bu idi ki, əgər bu iki yüz minin və ya İranda yaşayan, çoxlu əməkhaqqı alan, hər şeyə müdaxilə edən üç yüz min amerikalının biri bir cinayət törədərdisə, kimisə qətlə yetirərdisə, oğurluq edərdisə, nə iş görərdisə görsün, İran məhkəmələrinin ona gözün üstə qaşın var demək hüququ yox idi. Onların məhkəməsi amerikalıların nəzarəti altında həyata keçirilməli idi. Bu bütün xalqları alçaldan bir qanun layihəsi idi ki, ona boyun əydilər.

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

Amma İmam Xomeyni boyun əymədi, təslim olmadı, müqavimət göstərdi. İmamın etiraz səsi Qumda, dini təhsil alan tələbələrin arasında ucaldı. Bu qanunu pislədi. Şah rejimi bu etiraza reaksiya verdi. İmamı tutub, Türkiyəyə sürgün etdi.

Bu hansı şəraitdə idi? Bu o şəraitdə idi ki, Amerika dövləti İran dövləti ilə tam dost münasibətdə idi. Müştərək mənafeləri var idi və Amerika İranda (fəaliyyətdə) idi. Amerikanın ölkəmizdə olmasının nişanələrindən, nəticələrindən biri bu hadisə idi.

İkinci hadisə 1978-ci il, noyabr ayının 4-də baş verənlərdir. İranda antiamerika, antişah mübarizələrin yüksəliş çağı. Bu da digər bir çöhrəni göstərir. Belə bir gündə rejimə bağlı məmurlar - onların hamısı və ya əksəriyyəti amerikalıların yetişdirməsi idilər və onlardan əmr alırdılar - hətta şagirdlərə belə rəhm etmədilər.

Bu hadisədə onlarla məktəbli şagird öldürüldü. Əlbəttə, həmişə öldürürdülər. Həmişə camaata təzyiq göstərdilər. Amma Tehran şəhərində bu qədər məktəblinin bir yerdə qana boyanması hegemonların digər çöhrəsini ortaya qoydu. Bu hansı şəraitdə idi? Bu, o vəziyyətdə idi ki, xalqın, çoxu belə qane olmayan hegemonlara qarşı mübarizəsi yüksəlmişdi. Belə bir vəziyyətdə hegemonlar artıq heç bir şeyə rəhm etmirlər. Bütün insansevər, xalqsevər gənclərin tərəfini tutan şüarlarına baxmayaraq, şagirdlərlə də qarşı-qarşıya gəldikdə onlarla məktəbli qətlə yetirirlər.

Üçüncü hadisə də digər bir çöhrədir. Bu, - uzun illər zülmə, təhqirlərə, müdaxilələrə, qarətlərə dözmüş - xalqın zəfər çaldığı zamana aiddir. Bu xalqın qələbəsi dövründə Amerika küncə sıxılmışdı. Amma burada da Amerikanın kəşfiyyat yuvası dinc durmur. Elə işlər görür

ki, xalqı və imamı Amerika səfirliyinə qarşı çox pis gümanlara salır. Belə bir gündə bir qrup gənc 13 aban yürüşündən istifadə edib Amerika səfirliyini ələ keçirir.

Gənc tələbələr oraya getdilər. Çox qısa zamanda aparatla doğranmış sənədləri topladılar. Onlarla cild - təqribən yetmiş və ya səksən cild - kitab çap etdilər. Bu kitablar hamısı Amerika səfirliyinin ölkə daxilindəki özlərinə bağlı ünsürlərlə əlaqələrini -bəziləri inqilabdan öncəyə, bəziləri isə inqilabdan sonraya aid idi - göstərirdi. Onların bəziləri, hətta o zaman inqilabın müvəqqəti hökumətində yüksək vəzifələr tuturdular. Yəni amerikalılar əl çəkməmişdilər.

Bu üzdən 13 aban tarixində hegemonların üç çöhrəsi özünü göstərir. Biri Amerikanın İranda hökmranlığının ən yüksək nöqtəsidir və bu zaman kapitulyasiya layihəsini qəbul etdirir. Xalqın müqavimət simvolu olan imamın müqaviməti, gənclərin cavabı - öncə elmi hövzə gənclərinin, sonra isə bütün ölkə gənclərinin cavabı - ilə müşayiət olunur. İkinci hadisə həmin xalqın hegemonluğa qarşı mübarizəsinin ən yüksək nöqtəsi idi - hegemon qüvvələrin yırtıcı xislətinin göstəricisidir - və hətta məktəbliləri, yeniyetmələri belə qana boyayırlar.

Üçüncü hadisə o zamana aiddir ki, bu xalq uzun illərin əsarətindən sonra öz ayağı üzərində dayana bilmişdi, başlatdığı inqilab qələbə çalmışdı. Dövlət qurmuşdu. Amma onlar casusluq edirdilər. Burada xalq iqtidarla meydana atılır və Amerikanın səfirliyində baş verənlər qarşıya gəlir. Bunlar üç rəmz, üç simvol idi. Əgər bu üç hadisəni bir-birinin üstünə toplusaz, ümumilikdə hegemonluğun çöhrəsini, məzlum xalqın çöhrəsini,

hegemonluğun taleyi və ölkəmizdə onun hərəkət axarı məlum olacaq.¹

61. İran xalqı üçün hər gün hegemonluqla mübarizə günüdür.

13 aban günü hegemonluqla mübarizə günü kimi təyin olunmuşdur. Amma mənim əzizlərim! Siz bilin ki, İran xalqı üçün hər gün hegemonluqla mübarizə günü, hər yer hegemonluqla mübarizə səngəridir. Dərs otağı da səngərdir. Emalatxana da səngərdir. Tarla da səngərdir. Dövlət işi də, elmi işdə, tədqiqat işi də səngərdir. Kim bu ölkənin inkişafı üçün bir iş görürsə, bu ölkənin müstəqilliyi üçün əsaslı addım atırsa, Amerika və digər dünya güclərinin, zorakılarının ağzına yumruq vurmuş olur.²

62. "Amerikaya ölüm" şüarı bir bayraq kimi, şüar olaraq qorunmalıdır.

İran xalqı hegemonluqla mübarizə şüarını bir bayraq, şüar olaraq qorunmalıdır. Çünki əgər yüksələn bu bayraq qorunmasa, sarsılsa, itib-batsa, xalqın yolu itmiş olacaq. Bunun aydın dəlilləri də var. Çünki o düşmənin düşmənçiliyi açıq-aşkardır. Bəsirət əhlinə gizli deyil. Aşkar düşmənin düşmənliyinin aşkar olmasına baxmayaraq, aldatmaq üçün həmişə hiyləsi var. Aldanan xalqların, yanılan dövlətlərin əksəriyyəti burada aldandılar, burada yanıldılar. Düşmənin metodlarını

¹ Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

² Böyük Rəhbərin 13 aban ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 2002-11-04.

düzgün tanımadılar. Əgər biz düşmənin metodlarını tanımasaq, bizim məhvimizə susamış, düşmənlə mübarizəmizi unutsaq, məlumdur ki, düşmənin bəyəndiyi yolu gedəcəyik. Yəni məhvə doğru aparan yolu, viran qalmaq, dağılmaq yolunu.

Demək, hegemonluqla mübarizə həmişəlik şüardır. İntəhası əsas məsələ bundan ibarətdir ki, ayıq bir xalq şüarlarla davranmaq qaydasını daim düzgün seçir. Bir zaman insan bir şüarı yalnız dilində deyir və təkrar edir. Bu çox da böyük iş deyil. Bir zaman isə şüarın dərinliklərinə gedir, onun əsasında iş görür. Bu düzgündür.

Bu gün dediyim hegemonluqla mübarizə şüarında hegemonluğun təcəssümü Amerika təcavüzkar dövlətidir. Amerikalılar özləri, Amerika rəsmiləri inqilabın əvvəlindən bugünədək bu şüarı İran mühitindən qaldırmaq üçün bir sıra yollar keçmişlər. Nə üçün? Çünki nə qədər ki, bu şüar var, nə qədər ki, xalqın zehni "Amerikaya ölüm" şüarı ilə doludur, Amerikanın bu ölkəyə, onun qaynaqlarına hökmranlığı yenidən ələ alması mümkün deyil.

Demək, nə qədər ki, ölkə mühiti təcavüzkar Amerika dövlətinə qarşı zidd əhval-ruhiyyə ilə qeyd etdiyimiz izahla doludur, Amerikanın artıq bu ölkəyə yolu yoxdur. Nə bu ölkənin siyasətinə müdaxilə edə bilər, nə bu ölkənin iqtisadi resuslarına hökmranlıq edə bilər, nə də burada mədəni fəaliyyət göstərə bilər. Əgər bu ölkəyə qayıtmaq istəsələr, labud bu şüarı silməli, sıradan çıxarmalıdırlar. Öncə İran xalqının hökmranlığı, hökmranlarla, tam olaraq hegemon Amerika ilə düşmənciliyini aradan qaldırmalıdırlar. Hegemonluqla mübarizə şüarı, canlı bir şüardır. Hegemonların təbliğatlarının əksinə olaraq, hegemonluqla mübarizə də mümkündür. Bunun həm

gələcəyi var, həm də bu gün İran xalqı üçün vacib bir məsələdir.¹

63. Şüar bayraq tək bələdçidir, əlamətdir və bir ölkənin, bir xalqın yolu səhv getməsinə imkan vermir.

Əsas etibarı ilə bir ölkədə, bir quruluşda şüarların əhəmiyyəti çoxdur. Hər bir ölkədə müxtəlif şüarlara qarşı mübarizənin özünəməxsus həssaslığı, incəliyi var. Əgər o xalq, yaxud onların rəhbərləri şüarlara qarşı necə mübarizə aparıldığını düzgün bilməsələr, böyük ziyanlara uğrayacaqlar.

Əlbəttə, bəzən bəzilərinin belə dediklərinin şahidi oluruq ki, bu gün şüar vaxtı yox, əməl vaxtıdır. Bu söz doğru deyil. Baxmayaraq ki, bu sözü deyənlərin bəzilərinin niyyəti xoşdur, demək istəyirlər ki, yalnız şüarla kifayətlənmək olmaz. Ölkəni yalnız şüarla idarə etmək olmaz. Bu, doğru sözdür.

Şüarla nəinki bir ölkəni, bir kəndi belə abad etmək, idarə etmək olmaz. Şüarla yanaşı əməl də lazımdır. Lakin bəziləri qərəz, bəziləri sadələşmədən, bu sözə başqa məna verirlər. Elə göstərmək istəyirlər ki, şüarı bir kənara qoymaq lazımdır. Bu, yanlışdır. Şüar bayraq tək bələdçidir, əlamətdir. Şüarsız əməl də əməlsiz şüar kimidir.

Bir xalq hara getmək istədiyini, nə etmək istədiyini bilmək üçün öz şüarlarını aydın şəkildə qoruyub saxlamalıdır. Əgər şüarlar aradan qalxsas, səhrada heç bir əlamət, bələdçi olmadan yol gedən çoxlu sayda insan şəklini alacağıq. Şüarın xüsusiyyəti budur ki, bir xalqı, bir

¹ Böyük Rəhbərin Hegemonluğa qarşı Milli Mübarizə günü münasibəti ilə şagird və tələbələrlə görüşündəki nitqindən: 1993-11-03.

ölkəni yolunu azmağa, səhv getməyə qoymur. O zaman bu özü də şüar olsun və deyək: "Həm şüar, həm əməl, əməllə yanaşı şüar, şüar sayəsində əməl".

İran xalqının ümdə şüarı "istiqlal", "azadlıq" idi və "İslam Respublikası" ilə sonuclandı. Zaman keçdikcə, inqilab nə qədər irəli getdisə, bu "istiqlal" və "azadlıq şüarı" daha da aydınlaşdı, daha da cilalandı. Yəni o şüarlardan yeni şüarlar meydana gəldi, yolu müəyyənləşdirdi. O şüarlardan biri hegemonluqla mübarizə şüarı idi¹.

64. Bu gün bütün millətlər "Amerikaya ölüm" deyirlər.

Əgər biz bu günədək düşmənlərimizə qələbə çalmışıqsa, atom bombası ilə qələbə çalmamışıq. İran xalqı iyirmi beş ildir ki, Amerikanı məğlub etmişdir. Məgər belə deyilmi? İyirmi beş ildir İran xalqından məğlubiyyət zərbəsi alan Amerika, nə ilə məğlub olmuşdur? Biz, Amerikanı nüvə silahı ilə məğlub etmişik, yoxsa əzmimizlə, iradəmizlə, imanımızla, agahlığımızla, birliyimizlə? Biz, nə istədiyimizi bilmişik? Başa düşmüşük ki, nəyin ardınca gedirik. Yolu da tanımışıq. (Həmin yolda) Hərəkət də etmişik. Onun, bunun topundan, gülləsindən, qeyzindən, qəzəbindən də qorxmamışıq. Biz belə qələbə çalmışıq. Biz nüvə silahı ilə qələbə çalmamışıq. Keçmiş Sovetlər Birliyinin atom bombası yox idimi? Güman ki, keçmiş Sovetlər Birliyinin atom bombalarının sayı, Amerikanın atom bombalarından daha çox idi. Amma buna baxmayaraq, məğlub oldu. Dünyanın

¹ Böyük Rəhbərin Hegemonçuluğa qarşı Milli Mübarizə günü münasibəti ilə şagird və tələbələrlə görüşündəki nitqindən: 1996-10-30.

əsaslı meydanlarında qələbə və məğlubiyyət bu şeylərlə ölçülmür.

Biz bu gün dünyada bir örnək vermişik. Dini demokratiya örnəyi, müstəqillik, milli şərəf örnəyi. Bu gün artıq iyirmi beş ildir ki, İslam dünyası Amerika əleyhinə səfərbər olmuşdur. Xalqlar Amerikaya ölüm oxuyurlar. Amerikaya ölüm şüarını kim deyirdi? İslam Respublikasından, İran xalqından başqa kim deyirdi? Bu gün isə hamı deyir. Biz atom bombası ilə irəliləmədik. Böyük, tarixi, qalıcı səhnələrdə qələbə silahlarla əldə olunmur. Məgər bu gün sionist rejimin atom bombası yoxdur? Deyilənə görə bu gün sionist rejimin anbarlarında iki və ya üç yüz nüvə başlıqlı raketlər var. Amma artıq neçə illərdir ki, həmin rejim tüfəngi belə olmayan, yalnız daşı olan – əlbəttə, iradə ilə yanaşı daş, imana söykənən daş – tərəf müqabili qarşısında aciz qalmışdır¹.

65. Amerika əleyhinə fəryad çəkmək, coşmaq, sərt və şiddətli əməl deyil.

Nə üçün inqilabi bir ölkədə, İslam İranında kimsə təsəvvür etməlidir ki, Amerika əleyhinə fəryad çəkmək, coşmaq, sərt, kəskin və macəraçı bir əməldir? Bu, onların təbliğatıdır. Macəraçılığı sizin evinizin toxunulmazlığını pozan, şəxsi evinizə daxil olan oğru edir. Macəraçı onu evinizdən xaric edib, əleyhinə şikayət edib, başına çıxıran, yaxud öz məzlumiyyətini orda-burda danışan sizlər deyilsiniz.

Kobudluğu, sərtliyi yüzlərlə, minlərlə inqilabçı insanın canının hansı ölkədən olursa, olsun, xüsusilə bizim xalqımızın gözündə heç bir dəyəri olmayanlar edir.

¹ Böyük rəhbərin “Cihade-daneşqahi” elmi heyət və ekspertləri ilə görüşündəki nitqindən: 2004-06-21.

Kobud, sərt düşmənlərin kobudluğuna, vəhşiliyinə etiraz edən bizlər deyilik. Livanda və bənzər yerlərdə Amerika qüvvələrinin, onların siyasi, hərbi muzdurlarının təzyiqi altında intihara əl atan, öz varlığını, kinini, qəzəbini bu şəkildə göstərənlər də deyillər. Bəli, beynəlxalq təbliğat maşınları bu hərəkəti kobudluq, macəraçılıq, ədəbsizlik və bu kimi adlarla təqdim edirlər. Amma öz davranışlarını görmürlər.¹

66. Amerikalıların İranla müzakirələr aparmaq üçün gizli məqsədləri

Amerika deyir: "Gəlin müzakirə edək". Demir ki, gəlin münasibət quraq, əlaqə yaradaq. Müzakirə nə deməkdir? Yəni İslam Respublikası kəsdiyi, pozduğu əlaqəni, bütün dünya millətlərinin duyğularının sədaqətlə bu sistemə cəlb olmasına səbəb olan pozulmuş əlaqələri yenidən bərpa etmək. Yəni ilk növbədə İslam Respublikasına aşkar zərbə endirmək istəyirlər. Zərbə budur ki, - təbliğat da onların öz əllərindədir – dünyaya İslam Respublikasının sözündən döndüyünü, geri çəkildiyini nümayiş etdirlsinlər. Hansı dəlilə əsasən? Bu səbəbə görə ki, Amerika ilə müzakirə edir.

Asiyada, Afrikada, müxtəlif ölkələrdə, avropanın, Amerikanın özündə ümid tapmış bütün millətləri – həm müsəlmanları, həm də bəzi qeyri-müsəlmanları – ümumi bir məyusluğa uğratsınlar, onları hərəkətə vadar etsinlər. İslam Respublikasının üzünü örtmüş, İslam Respublikasının simvolu olan İmam Xomeyninin mətanətli simasını zədələsinlər. Desinlər ki, xeyr, İslam Respublikası da tövbə etdi – yaxud desinlər ki, İmam getdi

¹ Böyük Rəhbərin "13 aban" münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

deyə, İslam Respublikası tövbə etdi. – Yəqin yadınızdadır ki, İmamın vəfatından sonra düşmənlər təbliğatının önəmli beylərindən biri bu idi. Deyirdilər ki, İmam getdi, bunlar artıq İmamın yolunu tərək etdilər. Xalqlarda həmin hissi yaratmaq üçün deyirdilər ki, İmam nə zaman demişdi ki, Amerika ilə müzakirə etməyə? İmam nə zaman belə söz demişdir? İmam öz dönəmini demişdi. Həmin qısa müddəti demişdi. İmam nə zaman qadağa qoymuşdur? Yəni hətta İmamın yüzrlə çıxışlarında söylədiyi, aydın, qəti söylədiyi fikirlərini də dəyişirdilər.

Bu işlə ilk vurmaq istədikləri zərbə budur ki, İslam Respublikasını öz abından, öz heysiyyətindən, mətinliyindən, dünyada müsəlman xalqların xatirələrində, simalarında yaranmış dik duruşdan salsınlar. Onlar İslam Respublikasının bütün (parlaq) keçmişinə baxmayaraq, bu inqilaba, bu sözlərə rəğmən hər şeyi kənara qoyub tövbə etdiyini, Amerika ilə müzakirəyə başladığını görsələr, (sarsılacaqlar, mübarizlik simvolu olan İran rüsvay olacaq). İran xalqı kiçik xalq deyil. İran xalqı bəzi xalqlar kimi kol dibindən çıxmayıb. İran xalqı qədim, köklü xalqdır. Böyük, min illərlə tarixə malikdir. İslamdan sonra min üç yüz, min dörd yüz il müsəlman xalqların önündə olmuşdur.

İslam Respublikası sırf "bəli, biz müzakirəyə hazırıq", - desə və ya bunu bir yolla anlatsa, yaxud elə rəftar etsə ki, Amerika ilə müzakirəyə etirazı yoxdur, - bu vurulacaq ilk zərbə olacaq – o zaman zorakılıqla, zorla, təzyiqlə (istədiklərini) qəbul etdirməyə başlayacaq. Buna görə müzakirə üzərində təkidlə dayanırlar. İsrar edirlər ki, İran nə üçün bizimlə müzakirə etmir? Bəziləri də - mən bilirəm

sadələvhdürlər - bu sözləri təkrar edirlər. Mən bilmirəm, nə dediklərini başa düşürlər, ya yox?¹

67. Amerikanın bütün səyi yenidən ölkəyə girmək, hökmranlıq hədəflərini təkrarlamaqdır.

Siz gənclər gərək çox ayıq-sayıq olasınız. Düşmənin məqsədlərini tanıyasınız. Bu gün Amerika hegemon gücünün məqsədi dünyaya hökmranlıq etməkdir. Bu, gizli, üstüörtülü bir məsələ deyil. Hətta avropa dövlətləri Amerikanın müdaxiləsindən, Amerika pulunun nüfuzundan şikayətlənirlər. Məsələ yiyələnmək, zəbt etmək, əl uzatmaqdır. Əlbəttə, elə ölkələr var ki, müqavimət göstərə, duruş gətirə bilmirlər. Amma İran xalqı müqavimət göstərir.

Tərəf müqabilini hədələyir, tamahlandırır, yağlı dilini işə salır, təbliğat aparır. Bütün bunların hamısından bir məqsəd güdür. Özünə yol açmaq, yenidən İrana girmək məqsədi güdür. Yenidən bəsət açmaq istəyir. İran xalqı üçün inqilabdan öncəki utandırıcı vəziyyəti təkrar etmək istəyir. Amma şübhəsiz, İran xalqı hegemonların bu tamahlarının qarşısında tam qüdrətlə dayanacaqdır.²

68. Qlobal hegemonluğun İran xalqı, xüsusilə də gəncləri haqqında arzuları

Onların əziz ölkəmiz, siz şücaətli və mömin İran xalqı ilə bağlı arzuları bir neçə şeydir ki, onları birgə izləyirlər.

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

² Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

Biri budur ki, ixtilafı, ümitsizliklə – Allah etməmiş – bəzilərini almaqla məsul şəxslərin ölkəni qurmaq, fundamental işlər görmək əzmini sarsıtsınlar. İslam dövləti olan, İslam bayrağını ucaldan İran dövlətini xalqın haqlı, gerçək tələblərinə baxmağa qoymasınlar.

Görmək istədikləri ikinci iş isə budur ki, bir xalqı ayaqda saxlaya biləcək, birləşdirərək onların qarşısına çıxara biləcək əsaslı duyğularını zəiflətsinlər. İnancları qaytarsınlar. İmanları dəyişsinlər. Ümidləri kor etsinlər. Gələcək üfününü qara, anlaşılmaz, naməlum göstərsinlər. Onların alətləri də mediyadır. İnformasiya vasitələri dünyada çox güclüdür. Öz sahiblərinin xeyrinə çox böyük işlər görürlər. Bilin ki, – yəqin ki, bilirsiniz – dünyanın ən önəmli informasiya vasitələri, istər xəbər agentlikləri, istər radiolar, istər qəzetlər, istər televiziya şəbəkələri böyük kapitalistlərə aiddir. Yəni global hegemonluğun əsas dayaqlarıdır. Dünyada yayımlanan xəbərlər hamısı onların mənafeyinə, məsləhətinə uyğun tənzimlənir.

Onların arzuladıqları, görməyə çalışdıqları işlərdən biri də vəhdəti aradan qaldırmaqdır. İstər milli vəhdəti, istərsə də məsul şəxslər arasında xalqı, xalq zümrələrini müxtəlif adlarla bir-birindən ayırmaq, onların arasına divar çəkməkdir. Böyük İran xalqı arasına hündür irq, məzhəb, partiya, siyasət divarları hörmək istəyirlər. Çəkişmələrə səbəb olacaq mövzular ortaya atırlar, birliyi aradan qaldırırlar. İslam İnqilabı gəlib divarları aradan qaldırdı. Xalqı (yumruq tək) birləşdirdi. Amma bunlar onun tam əksini həyata keçirmək istəyirlər. Bir tərəfdən azdırıcı məsələləri ortaya atmaqla, digər tərəfdən ölkə rəhbərləri arasında vəhdəti aradan götürmək məqsədi güdürlər. Onların arasına daim ixtilaf salmaq istəyirlər. Birini zəiflədib, digərini gücləndirmək istəyirlər.

Bu işlərdən biri camaatı vahimələnmiş, qorxmuş kimi göstərməkdir. Halbuki bizim xalqımız, gənclərimiz qorxmurlar. Bizim xalqımızın imtiyazı budur ki, dünya xalqlarına nisbətdə daha çox gənc əhaliyə malikdir. Gənc ümidlə, gümrahlıqla doludur. Ona iş tapşırılmasını istəyir. Tapşırılan işi cəsarətlə, təhlükələrə sinə gərərək həyata keçirir. Bunlar xalqı qorxutmağa çalışırlar. Əgər qorxuda bilməsələr, uydurma fikirlərlə qorxmuş kimi qələmə vermək istəyirlər.¹

69. Hegemonların İran xalqını geri çəkilməyə vadar etmək üçün yürütdükləri siyasət

Dünya hegemonlarının bir xalq əleyhinə yürütdükləri siyasətlər səmavi bəla deyil ki, əlacı olmasın. Xeyr! Əlacı var. Tanımaq və bilmək lazımdır ki, düşmən nə iş görmək istəyir. Şübhə yoxdur ki, düşmən bir bütöv xalqla mübarizə apara bilməz. Bunu (onlar özləri də) başa düşmüşlər. Xüsusilə altmış, yetmiş milyonluq, böyük bir ölkəsi olan xalqla, bu qədər gənci olan, onları cihadə, şəhadətə, canfəşanlığa sövq edən İslam inanclarına malik xalqla heç mübarizə aparmaq olmaz. Onlar başa düşürlər ki, belə bir xalqla döyüşməyin xeyiri yoxdur. Təhlillərində də deyirlər. Hamı üçün də aydındır. Digər tərəfdən heç bir inkişaf etmiş vasitə də belə bir xalqa qarşı mübarizə üçün kifayət deyil. Çünki inkişaf etmiş vasitələr qoşunları geri oturtmaq üçündür.

Düşmənin siyasətlərini tanımaq lazımdır. Düşünmək lazımdır ki, onların qarşısında necə davranmaq, nə etmək lazımdır. Düşmən onlar üçün xoşagəlməz olan bu vəziyyəti dəyişmək üçün müxtəlif sahələrdə, ictimai

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

təbəqələr arasında, məsul şəxslər arasında onları qorxutmaq məqsədi ilə iş aparır. Çalışır ki, məsul şəxsləri qorxaqcasına qərara gəlməyə vadar etsin. Bu işi müxtəlif yollarla görürlər. Ümumi xəbərlər vasitəsi ilə, radiolar vasitəsi ilə, xüsusi ismarıclarla. Bu gün ölkə rəhbərlərini qorxutmaq, vahiməyə salmaq Amerikanın ciddi siyasətlərindəndir. Mən bu mövzuda məsul şəxslərlə söhbət etmişəm. Onun bir hissəsi yayımlanıb. Siz də eşitmisiniz. Sizinlə bu haqda danışmaq istəmirəm. Demişəm ki, əgər məsul vəzifə daşıyanlar qorxsalar, vahimələnsələr, yanlış, qorxmuş qərarlar qəbul edəcəklər. Qorxu üzündən alınan istənilən qərar ziyanlı olacaqdır. Məsul şəxslər səviyyəsində belə işləyirlər. Xalq səviyyəsində isə digər şəkillərdə işləyirlər.

Gördükləri işlərdən biri budur ki, ictimaiyyəti itirir, həyəcana sürükləyirlər. Yəni ictimaiyyət rəy sistemində itirib, təşviş olduğunu təsəvvür etsin. Elə güman etsin ki, fikir, yol, iradə yoxdur. Bunu təlqin edirlər. İndi milyardlarla xərc çəkirlər ki, bu təbliğatları aparsınlar. Bu təbliğat da yalnız yad radioların təbliğatı deyil. Əksinə, müxtəlif adlarla, zahirən müstəqil heyətləri, qrupları asayiş keşikçilərinin, təhlükəsizlik orqanlarının gözündən uzaq ölkə daxilinə göndərir, onlara bu sahədə kömək edə biləcək şəxslərlə təmasa girir və şayiələrlə, yazmaqla, deməklə, xalq tribunalarından qanunsuz istifadə ilə itirib hissini bir növ ictimai rəyə ötürürlər.

Digər bir sahədə çalışırlar ki, bu itirib-özləri tələbələr, müxtəlif xalq təbəqələri arasında yaratsınlar.

Digər bir sahədə isə ölkədə görülən əsaslı işlərin qarşısını müxtəlif yollarla almağa çalışırlar. Maneə törədirlər. Bu özü geniş hekayətdir. Bəzən insan saxlanılmış (yarımçıq qalmış) işlərin ip ucunu izləyir. Elə

yerlərə gedib çıxır və heyrətə düşür ki, düşmən bəzi işlərdə necə sərmayə qoyur ...

Düşmənin işlərinin bir hissəsi də məsul şəxslərin səhvlərindən istifadə etməkdir. Allah eləməmiş, bir məsul şəxs bir səhv fikir söyləsə, səhv hərəkət etsə, yanlış addım atsa, düşmən ondan maksimum istifadə edir¹.

Düşmənin işlərindən biri malik olduqlarımızı kiçik göstərmək, alçaltmaqdır. Eynilə köhnə dəllallar kimi bir malı istədikdə o qədər əhəmiyyətsiz, dəyərsiz göstərilər ki, mal sahibi asanlıqla malından əl çəksin. Sizin İslam sisteminiz çox önəmli, dəyərli və böyükdür. İran xalqının istedadı da çox parlaqdır. Amma düşmən daim dəyərli malın qiymətini öldürməyə çalışır. İmam Sadiq (ə) öz səhabəsinə buyurur: "Əgər sənin əlində qiymətli daş-qaş olarsa, dəyərli olduğunu bilirsənsə, bütün dünya toplanıb bu qumdur desə, inanma. Əgər əlində qum olarsa, bütün dünya yığışb onun almaz olduğuna dair şəhadət verərsə, yenə də inanma". Əsas odur ki, əlindəkinin nə olduğunu biləsən. Mənim səyim budur ki, İran xalqı ixtiyarında necə böyük sərmayə olduğunu bilsin. Həmçinin bilsin ki, İslam dünyasında necə dəyərli yeri var.²

70. İslam Respublikası düşmənlərinin ən təcili məqsədi ölkənin mədəni bazasını ələ keçirməkdir.

Bu gün heç kim inkar edə bilməz ki, İslam Respublikası düşmənlərinin ən təcili məqsədi ölkənin mədəni bazasını ələ keçirməkdir. Onların məqsədi bu yolla İran xalqının hegemonların hökmrənliyinə qarşı dayanıqlılığının,

¹ Böyük Rəhbərin "Səfərbər" ("Bəsic") şagird və tələbələrle görüşündəki çıxışından: 1999-09-04.

² Böyük Rəhbərin Zəncan vilayətinin universitet müəllim və tələbələrə ilə görüşündəki çıxışından: 2003-05-12.

müqavimətinin əsas amili olan İslam və İnqilab inanclarını yaddaşlardan, könüllərdən silmək, onu Qərb qarşısında təslimçilik, mütilik, inancları ilə dəyişməkdir. Hegemonların əlaltıları vasitəsi ilə bir çox mədəni sahələrdə İslam və İnqilab əsaslarına qarşı şübhə yaratmaq cəhdləri, hətta gec inanan insanları da nigaran etmişdir. Dünyəni mədəni basqın xəbərdarlığını ciddiylə almayanlar, bu gün onu öz gözləri ilə görürlər. Şübhəsiz, bu gecə basqınının ilk dalğası gəncləri, xüsusilə elm, təhsil yolunda addımlayan, ölkənin mədəni və siyasi gələcəyini idarə edəcək gəncləri hədəfə almışlar. Doğrudur, düşməni olmazın cəhdlərinə, maddi vəsaitinə baxmayaraq, öz məqsədinə nail ola bilməmişdir. Amma aydın görünür ki, bədxahların sərt, kəskin cavabı idrak, aydıncasına iman, siyasi təhlil gücüdür. Bu, tələbə birliklərinin ciddi yanaşmağa, məşğul olmağa layiq olduğu məsələdir.¹

71. Müsəlmanların özünə gəlməsi, oyanışı hegemon düşərgənin ən ümdə nigarançılığıdır.

Bu gün hegemon düşərgənin, xüsusilə Amerikanın, sionizmin yoluxduğu ümdə nigarançılıq – bu nigarançılıqlar olduqca çoxdur – budur ki, müsəlmanlar özlərinə gəlmişlər, oyanmışlar. Bu oyanışda dahi İmamın, İran xalqının, bizim quruluşumuzun böyük rolu var. Onların ümdə nigarançılığı bu cəhətdəndir. Buna görə də bunu vurmaq istəyirlər².

¹ Böyük Rəhbərin İslam Tələbə Cəmiyyətlərinin VII zirvə toplantısına ünvanlanan bəyanatından: 2001-09-01.

² Böyük Rəhbərin nümunəvi və fərqlənən universitet tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2003-11-06.

72. Hegemon güclərin İslam Respublikası sistemində və İran millətinə qarşı həssaslığının səbəbləri

Biz, birincisi, çox həssas nöqtədə yer alan bir xalqıq. Əgər biz Qərbi Afrikada, yaxud dünyanın digər ucqar bir nöqtəsində olsaydıq, İslam dünyasının mərkəzində olmasaydıq, bizə qarşı bu qədər həssas olmazdılar. İkincisi, təbii sərvətlər baxımından biz çox zəngin xalqıq. Neft və qazdan başqa (mən dəfələrlə sistemin məsul şəxslərinin toplantısında bunu dəqiq statistik rəqəmlərlə açıqlamış və İranın həlledici rol oynadığını bildirmişəm) biz bu gün ərazi və əhali baxımından öz payımıza düşdüyündən daha çox filiz yataqlarına malikik.

Biz təqribən dünya əhalisinin yüzdə birinə, dünya ərazisinin yüzdə birinə malikik. Amma dörd əsas filiz baxımından iranlıların payına təqribən yüzdə üç, yüzdə dörd, yüzdə beş faiz düşmüşdür. Yəni bu, bizim ərazi və əhali baxımından payımıza düşəndən daha çoxdur. Bizim əkinçilik imkanlarımız var. Yaxşı suyumuz var. Əlbəttə, ümumilikdə ölkəmiz su ehtiyatı baxımından əlverişli deyil. Amma bəzi bölgələrdə payımıza düşən su ehtiyatı olduqca çoxdur. Böyük istehlak bazarımız var. Bu gün dünya fabrikantları gözlərini dünya bazarına dikmişlər. Biz bu baxımdan böyük bir bazarıq. Təqribən yetmiş milyon əhlimiz var. Bizim parlaq istedadlarımız var. Bu tablo dünyada müstəmləkəçi, tamahkar hegemonun diqqətini özünə cəlb edir.¹

¹ Böyük Rəhbərin Həmədan vilayətinin universitet müəllimləri ilə görüşündəki çıxışından: 2004-12-16.

73. İran xalqı elə bir iş görmüşdür ki, bu günün Amerika kimi güclü bir dövləti, hegemon sistem çıxılmaz vəziyyətdə qalmışdır.

İran xalqı elə bir iş görmüşdür ki, bu günün Amerika kimi güclü bir dövləti, hegemon sistem çıxılmaz vəziyyətdə qalmışdır. O iş budur ki, İran xalqı və dövləti, İslam Respublikası müstəqil olmaq istədiyini bildirmişdir. Öz ideyaları yolunda heç bir gücdən izn almadan hərəkət etmək, (ayaqda) qalmaq istəyir. Onlar isə bunu istəmirlər.

Dünyada Amerikanın rəyinə, müdaxiləsinə, bu beynəlxalq istibdadın zorakı iradəsinə müti olmayan, dəyər verməyən bir xalqın, bir dövlətin olması hegemon Amerika üçün çox ağır və mühümdür. Digər tərəfdən isə çox əlacsızdır. Bunun qarşısında bir iş görə bilmirlər. Nə iş görə bilirlər? İran xalqı özü üçün nəzərdə tutduğu, təyin etdiyi məqsədləri asanlıqla əldə etməmişdir. İran xalqı heç bir gücün müdaxiləsi olmadan, kimsədən izn almadan, öz ideyaları, şərefi, mənafeyi yolunda uzun müddətli təlaşlarla hərəkət etmək istəyir. Hegemon quruluş bunu görür və bu şəraitə dözə bilmir.¹

74. Hegemonların təzyiqi harda çoxdursa, orada daha çox zədə ala bilirlər.

Bir fələstinli müsəlman gənc deyirdi: "Bu gün işğal olunmuş torpaqların dustaqxanalarında dustaqlar İmamın, dahi inqilab rəhbərinin eşqi ilə şeir oxuyurlar. İnqilabın, İmamın xatirəsi, İran xalqının mübarizələrinin xatirəsi, dustaqxana kameralarının dərinliklərində belə yaşayır. Düşmənin bundan qorxur. Demək, o xalqa təzyiq göstərmək

¹ Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

nəticə verməyəcək. İndi işğal olunmuş Fələstində iki ildən çoxdur ki, xalq yalın əllə mübarizə aparır. Düşmən bu mübarizəni əzə bilmir. Həmçinin müsəlman ölkələrində müsəlman xalqların hegemon tərəfkeşləri əleyhinə mübarizəsini əzə bilməmişlər. Bunun mənası odur ki, İslama, İslam mədəniyyətinə dönüş dalğası günü-gündən genişlənir. Düşmənin hiyləsi, şeytanın kələyi zəif kələkdir. Hegemonların təzyiqi harada çoxdursa, orada daha çox zədə ala bilirlər.¹

75. Amerika hegemon dövləti yalnız İran dövlətinə görə yox, həm də İran xalqına görə narahat və qəzəblidir.

Mənim dediyim, yəni “biz Amerika rejimi ilə üz-üzəyik” sözünün tam əks nöqtəsi budur ki, Amerika yalnız İran dövləti ilə yox, həm də İran xalqı ilə qarşı-qarşıyadır. Xalqdan narahatdır, əsəblidir. Onun problemi İran hakimiyyəti problemi deyil. Hakimiyyətdə olanlar, İranı idarə edənlər problemi deyil. Problem xalq kütləsidir. Nə üçün? Səbəb aydındır. Çünki hegemon hökmranlığına yox demək, hegemonluğa düşmən kəsilmək, öz taleyini özü həll etmək mədəniyyəti bu xalqın könlünə yer etmişdir. Onlar bundan narahatdır.

Onlar elə bir xalq istəyirlər ki, ram edilmiş bir quzu tək yerində dayansın və onlar da istədikləri rejimi, istədikləri hakimiyyəti zorla ona sırsınsınlar. Yaxud sərhədlərin o tayından ona diktə etsinlər. Xalq da onlara heç bir müqavimət göstərməsin, onların açdığı cığırda getsin. Ayıq-sayıq xalq, siyasi məsələlərdən baş çıxaran xalq, hətta rəhbərləri də istəsə həmin yolun əksini gedən xalqı

¹ Böyük Rəhbərin bir qrup hövzə və universitet tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 1989-12-20.

sevmirlər. Bir neçə il öncə, hələ İmam Xomeyni sağ ikən Amerika prezidentinin nazirlərindən biri jurnalistlərin gözü önündə açıqca dedi: "Biz, İran xalqının kökünü qazımalıyıq". Görün nə qədər axmaqcasına deyilmiş sözdür. Bu söz o zaman dünyanın hər yerində yayıldı. Bunların problemi yalnız dövlət yox, xalq problemidir. Məlumdur ki, o zaman qırx, əlli milyonluq xalq aradan aparmaq olmazdı. Bu sözün mənası xalqı köksüz, əsilsiz etməkdir. Məqsəd xalqın mədəniyyətini almaqdır. Bu xalqdan o şeyləri almaqdır ki, onları müqavimətə, duruşa vadar edir.¹

76. İran İslam Respublikasının bir böyük və bağışlanmaz “günahı” var. O da budur ki:

Xalqa aid olan, təvazökar, xalqın qulluğunda olan bu sistemin bir böyük və bağışlanmaz “günahı” var. O da budur ki, böyük güclərin regiondakı mənafeələrini təmin edəcək istəklərinə təslim olmur. Onların mənafeyinə təslim olmadığını onlar özləri açıq şəkildə deyirlər. Misal üçün, siz görürsünüz ki, Amerika İran körfəzində filan nöqtəyə (hərbi) güc yerləşdirir. Əgər soruşsanız ki, niyə bu işi görürsən? Deyəcək ki, mənim mənafeyim bu işdən asılıdır. Yəni onun mənafeyi (özündən) neçə min kilometr uzaqda, İran körfəzində təmin olunmalıdır. Hətta əgər həmin bölgədə yaşayan ölkənin mənafeyi təmin olunmasa belə! Onlar hər bir ölkədə hər bir işi görürlər ki, öz sərhədləri xaricindəki mənafeləri təmin olunsun.

İslam Respublikasının “günahı” budur ki, digər dünya dövlətlərindən fərqli olaraq bu mənafe boyunduruğu altına girmir, onu təmin etmir. Deyir ki, öz mənafeyimi təmin

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

etmək istəyirəm. Sizin mənafeyinizlə də işim yoxdur. “İslam Respublikası savaşı ardındadır” fikri doğru deyil. Amerika bizimlə döyüşəcək vəziyyətdə deyil. Biz başqa cürük, onlar isə başqa cür. Amerika ilə döyüşmək qərarımız olmayıb. Heç bir zaman da belə bir şey deməmişik. Lakin bizim təslim olmaq qərarımız da yoxdur. Heç bir zaman da belə bir söz deməmişik. Həmişə demişik və indi də deyirik ki, sizin qarşınızda təslim olmayacağıq. İslam Respublikasının “günahı” budur.¹

77. Bütün Qərbi dünyasının təzyiqləri buna görədir ki, İran İslam Respublikası bir kəlmə "Səhv etdim", - desin.

Hamının gözü İrandadır. Yola düşməyi yeni öyrənmiş insanların bir gəncə baxıb necə qaçdığını təqlid etdiyi kimi, hamı bizə baxır. Hərəkətlərimizdən ilham alırlar. Dünyada İrana, İran xalqının işinə belə bir münasibət var. Bu, həqiqətdir.

Doğrudur dünya informasiya vasitələri, qərəzli ekspertlər, dünya sözcüləri bu haqda heç bir söz demirlər. Digər bir çox aksiomalar kimi bu haqda da beynəlxalq təbliğatlarda bir söz demirlər.

Bütün Qərbi dünyasının təzyiqləri buna görədir ki, İran İslam Respublikası bir kəlmə "Səhv etdim" -desin. Yaxud bəzi əsas işlərin, hansı ki, onların örnək olması ehtimalı böyükdür, misal üçün, Salman Rüşdü məsələsi kimi məsələlərdə səhv etdiyini bildirsin. Qərbin bütün təzyiqləri bunun üçündür ki, İran xalqının, sistemin, inqilabın səhv etdiyini dünya xalqlarının gözü önündə saxlasınlar və desinlər ki, görürsünüz, özləri səhv etdiklərini etiraf

¹ Böyük Rəhbərin mədəniyyət işçiləri, incəsənət xadimləri və fikir adamları ilə görüşündəki çıxışından: 2001-07-23.

etdilər. Siz nə deyirsiniz?! Onları yalnız bu vasitə ilə yollarını davam etdirməkdən yayındırmaq olar.¹

78. Bizim izzət, azadlıq və istiqlalımız global hegemonluq qarşısında duruş gətirməyimizdən irəli gəlir.

Bizim xalqımız, Allaha şükürlər olsun ki, meydandadır. Mən demək istəyirəm ki, bizim xalqımız zülm altında olan dünya xalqlarının yeganə ümid yeridir və ulduz tək parlaqdır. Diqqətli olun, ehtiyatlı olun ki, bu ümid yeri, bu parlaq ulduz məzlum xalqlar üçün sönükməsin. Günbəgün ümid nurunu xalqların köksünə daha çox saçsın. Bu bizim xalqımızın tarixi vəzifəsidir. Elə bilməyin ki, əgər İran xalqının mübarizəsi baş tutmasaydı, xalq ayağa qalxmasaydı, İran xalqının həyatında, məişətində problemlər olmayacaqdı. Bu onların təbliğatıdır. Məbada belə təsəvvür yaransın ki, əgər İran xalqı, zora, Amerikaya, cahanşümul istibdada təslim olsaydı, yaxşı yaşayışı, rifahı olacaqdı. Bu yanlışdır. Təslim olan dövlətlərə bir baxın. Görün, nə vəziyyətdədirlər. Bu dövlətlərin adını çəkmək istəmirəm. Görün bu ölkələr necə faciəli vəziyyətdədirlər.

Əgər izzət varsa, əgər rifah varsa, əgər azadlıq, müstəqillik varsa, dünya hegemonlarının qarşısında dayanıqlılıqdan irəli gəlmişdir. Mənim bu zəmində ən çox ümidim siz gənclərdir.²

¹ Böyük Rəhbərin Qum şəhərində tələbə birlikləri ilə görüşündəki nitqində: 1995-12-09.

² Böyük Rəhbərin bir qrup şagird, tələbə, müəllim və tibb bacıları ilə görüşündəki çıxışından: 1992-11-04.

79. Yalnız siz Amerikadan qoruxmursunuz.

Dünya dövlətlərinin bu gücün qorxusundan nəfəs almaq cəsarəti yoxdur. Xoşlarını gəlir? Xeyr! Acıqları gəlir. Amma nəfəs almağa cəsarətləri çatmır. Mən bir zaman bunu demişəm. İllər öncə "Bitərəf Dövlətlər" in konfransında - prezident olduğum dövəmdə - çıxış etdim. Dediklərim əksər ölkə başçıların diqqətini çəkdi (yüz on ölkə idi). Onlar gəlib (Mənimlə görüşüb) təşəkkür etdilər. Ölkə başçılarından biri mənim yanıma gəldi və dedi: "Siz bilən ki, burada əyləşənlər hamısı Amerikadan qorxurlar. Yalnız siz Amerikadan qorxmursunuz". Sonra başını yaxına gətirib dedi: "Mən də Amerikadan qoruxuram".¹

80. Əgər mətanətlə, iqtidarla əməl etsək, Amerikanın hakim dairələrini uzun müddət ərzində İslam Respublikasının kədarını öpməyə məcbur edə bilərik.

Bu düşməni unutmaq olmaz. Bu düşmən bizim düşmənimizdir. Bu gün bu düşmən böyük sionist və ya yarımsionist informasiya imperatorluğu şəklində təcəssüm etmişdir. (Əlbəttə,) O da öz növbəsində böyük neft kartellərinə, böyük investidlərə söykənir ki, onun bir qolu Amerikanın hakim sistemidir.

Amerika hakim dairələri bu məsələnin mərkəzi qüvvəsi deyil. O, bu məsələnin qollarından biridir. Onun qəlbi o böyük maliyyə və iqtisadi mərkəzindədir. Hansı ki, bütün dünyanı ovucuna almış, özünə tabe etmişdir. Hansı ki, bir taciri Malaziya kimi bir ölkəni bir göz qırpımında alt-üst edir. Mahatir Məhəmməd buraya, mənim yanıma gəldikdə bunu özü mənə dedi. Əlbəttə, sonra xahiş etdi ki, bunu

¹ Böyük Rəhbərin 13 aban münasibəti ilə, şagirdlərlə, tələbələrlə və xalqın müxtəlif zümrələri ilə görüşündəki çıxışından: 1997-11-05.

təbliğatda qeyd etməyin. Biz də təbliğatda gətirmədik. Bir neçə amerikalı kapitalist, tacir - əlbəttə, onlardan birinin adı qəzetlərdə, o cümlədən bizim öz qəzetlərimizdə çəkildi. Dünya qəzetlərində də geniş şəkildə reportaj verildi - Malaziya kimi bir ölkənin iqtisadi durumunu tam iki-üç il pozdu. Onlar belədirlər. Dünyanın harasında azacıq onların xəttindən çıxılsa, istədiklərindən boyun qaçırılsa, ona qarşı kin-küdurət qılıncını ələ alırlar.

İndi siz fikir verin. Bir gün İran sizin gördüyünüz bütün mövcudluğu ilə onların qulluğunda imiş. İndi isə onların qulluğundan çıxıb. Bir gün onu istismar edirdilər. Çapıbtalayır, aparırdılar. İstənilən şəkildə yararlanırdılar. Onlar İrani dünya hegemonluğunun çəngindən alan İslam Respublikası ilə əsla barışmazlar.

Əlbəttə, biz Allahın lütfü ilə, İslam sisteminin gücü ilə elə bir iş görəcəyik ki, bəzi keçmiş düşmənlərimizin İslam Respublikasının bugünkü iqtidarını, mətanətini müşahidə edərək onunla yola getməyə məcbur olduqları kimi, onlar da uzun müddət ərzində İslam Respublikası ilə yola getməyə məcbur olacaqlar. Başqa çıxış yolları yoxdur. Yola gələcəklər.

Əgər biz əl-ayağımızı itirməsək, onların kandarını öpməyə getməsək, onlar gəlib İslam Respublikasının kandarını öpəcəklər. Sonunda iqtidar və mətanət öz işini görəcək.¹

¹ Böyük Rəhbərin Təbriz universitetinin tələbələri və məsul işçiləri ilə görüşündəki nitqindən: 1999-11-18.

81. Bir qrup əliqələmli, muzzdlu qələm sahibləri deyirlər: "Hegemonluq sistemi qarşısında təslim olun, gedin kandarlarını öpün.

Hazırda bir sıra qələm sahibləri - çox güman ki, onların bəzisi muzzdlu qələm sahibidirlər. Yəni pul alıb bu sözləri yazırlar - elə danışır, elə yazır, elə çıxış edirlər ki, mənası budur: "Ey İran xalqı! Gənc nəsil! Əsassız olaraq dünya hegemon gücləri ilə mübarizə aparırsınız. Müqavimət edir, duruş gətirirsiniz. Siz bunu bacarmayacaqsınız. Əgər atom enerjisini əldə etmək istəyirsinizsə, əgər zənginləşdirmə prosesini davam etdirmək istəyirsinizsə, əgər elmi imkanların ixtiyarınıza verilməsini istəyirsinizsə, əgər dünya qəzetlərinin, radio-televiziyaalarının, kəşfiyyat mərkəzlərinin əleyhinizə fitnə hazırlamasını istəmirsinizsə, yubanmayın, gedin Amerika qarşısında - daha düzgün ifadə ilə desək, - dünya hegemonluq sistemi qarşısında təslim olun, kandarlarını öpün.

Əlbəttə, bunlar çox az bir qrupdurlar. Amma təəssüflər olsun ki, belələri var. Bunlar aşılamağa çalışırlar ki, iranlının baş ağrısının, təşvişinin, iztirabının azalması üçün təslim olmaq lazımdır. Təslim olmaq nə deməkdir? Yəni bu coğrafi mövqeni, bu iqlim imtiyazlarını, bu mədəni imkanları, bu qədim tarixi, bu böyük insani sərvəti iki əlli təcavüzdə heç bir hədd tanımayanlara, heç nəyə qane olmayanlara təqdim edin.¹

82. Hegemonlar qarşısında mütiliyə "bəli", Allah qarşısında mütiliyə, "yox".

Bəziləri deyirlər ki, Allah qarşısında, din qarşısında müti olmayın. Amma özləri Qərb qarşısında, Avropa,

¹ Böyük Rəhbərin Həmədan vilayətinin universitet müəllimləri, tələbələri və gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2005-07-08.

Amerika qarşısında mütidirlər. Bu şəxslər Allah qarşısında mütiliyi qəbul etmirlər. Amma Qərb kapitalizmi, həmin kapitalizmə söykənən siyasi gücə canla-başla müti olurlar.¹

83. İran xalqının hegemon düzən qarşısından geri çəkilməsindən törəyən ilk ziyan bu olacaq ki:

Siz bu gün görürsünüz ki, zahirdə məsləhəti düşünən, batində isə inanc zəifliyindən, qorxudan əl-ayağa düşən bəziləri deyirlər: "Gəlin bir söz deyək, bunlara tərəf (dünya qütblərinə və ya bu gün dünyanın bir qütblü olmasını istəyən güclərə doğru) bir addım ataq.

İran xalqının geri çəkilməsindən meydana gələcək ilk ziyan budur ki, İslam dünyası ictimai rəyi onun əleyhinə yönələcək. Bunlar bu işin həyata keçməsinə istəyirlər. Bizim məlumatımız var ki, İslam dünyasında pullar xərcləyirlər; mətbuatda, informasiya vasitələrində, internetdə. İslam dünyasında ictimai rəyi elə formalaşdırırlar ki, guya İran İslam Respublikası iki standartlı siyasət yürüdür. Dediylə əməli bir-birinə uyğun gəlmir. Zahirdə başqa söz deyir, daxildə isə başqa iş görür. Bunu sübuta yetirməyə çalışırlar ki, İslam ümmətindən imanı alsınlar. İslam Respublikasının dərin strateji dayağını ondan almaq istəyirlər. Məqsədləri budur.²

¹ Böyük rəhbərin "Cihade-daneşqahi" elmi heyət və ekspertləri ilə görüşündəki nitqindən: 2004-06-21.

² Böyük Rəhbərin "Səfərbər" ("Bəsic") şagird və tələbələrle görüşündəki çıxışından: 2003-06-08.

84. Düşmənlərə qarşı mülayimlik onları düşmənçiliklərindən, cinayətlərindən yayındırmır.

Bizim qarşımızdakı düşmən insani dəyərlərdən pay almamış düşməndir. Əgər hansısa xalqın zəif, təslimçi, başıqapazlı olduğunu görsə, ona zərbə endirmək, ayaq altına almaq üçün bir an belə yubanmayacaq.

Bizim düşmənlərimiz, bu məşhur dünya quldurları, onların başında isə Amerika zorakılıq, quldurluq dilindən başqa heç bir dili anlamır, dərk etmir. Belə deyil ki, onlara qarşı mülayimlik nümayiş etdirmək, onlara xoş üz göstərmək onları həmkarlığa cəlb edəcək, yaxud onları sevgi ilə, düşmənçilikdən əl çəkməyə, xəbəsliyə son qoymağa vadar edəcək.¹

85. İslam ümmətinin ümid, mərifət, stimül çeşməsi İrandır. Təbii ki, hegemon cəbhənin ən çox təzyiqi bizim xalqımıza olmalıdır.

Bu gün İslam İmam Xomeyni və İslam Respublikası sisteminin bərəkəti ilə müsəlmanların könlündə ümid yaratmışdır. Bu gün İslam dünyasında meydana gəlmiş bu cərəyanın (oyanış) mənşəyi İranda böyük İslam hərəkatı və İslam Respublikası sisteminin təşəkkülüdür. Onun aşkar həqiqətləri İmam Xomeyninin sözləri, onun xətti, onun yoludur. Bu sözlər dünyanın harasına getdisə, onu deyənin kim olduğunu bilmədikləri halda haqq soracağında olan insanların könül lövhələrinə həkk olundu. İmamın adı bu sözlərin, şüarların gərəyi olaraq camaatın könlündə yer açdı. Belə ki, bu hərəkatı İmamın bərəkəti hesabına hər yerdə tanıdılar.

¹ Böyük Rəhbərin tələbə və universitet mənsublarının beyət mərasimindəki nitqindən: 2001-02-27.

Bir zamanlar əgər dünya hegemonları – istər Amerika, İngiltərə, keçmiş Sovet İttifaqı, istərsə də ondan öncəki dövərlərdə Fransa, Qrenlandiya, Portuqaliya və digər ölkələr – müsəlman ölkələrinə girmək istədikdə onların qarşısını alan İslam kimliyi, ümmət və İslam mənlisi kimi şeylər yox idi. Bu gün artıq İslam Respublikası sisteminin bərəkəti ilə müsəlmanlar təcavüzkarlara qarşı tələbkər olmuşlar, ürəklərində ümid işartıları əmələ gəlmişdir. Bir zamanlar "müsəlmanlar, oyanın", "hərəkət edin ki, özünüzü bu zəncirlərdən azad edə bilərsiniz" – deyildikdə bir çoxları qəbul edirdi, "bu yaxşı işdir, lakin mümkün deyil, olmaz", - deyirdilər. Artıq bu gün isə bu gerçəyin İslam Respublikasında baş verməsi, İslam Respublikası sisteminin təşkil olunması bu "olmaz"ları, ümitsizlikləri, ümidə çevirdi. Buna görə də siz bu gün şahidsiniz ki, sionistlərin çətin, zülmkar, sərt mühasirəsində bir qrup silahsız xalq, əli hər yerdən üzölmüş Fələstin xalqı neçə illərdir ki, müqavimət göstərir, mübarizə aparır. Onları saxlayan bu ümiddir.

Bu millət, bu gün Fələstində müqavimət göstərən, mübarizə aparan xalq başqa yerdən gəlməyib. Bunlar əlli il sionizmin güc tətbiqinə, yekəxanılığına, hökmranlığına dözmüş insanlardır. Bütün bunlara baxmayaraq, heç bir iş də görmürdülər. Ən böyük işləri bu idi ki, bir dəstə gənc digər ölkələrə gedir, bir müddət sonra geri dönür, zərbə endirir və yenə sıradan çıxırdılar. Adını eşitdiyimiz təşkilatların – Fələstin Azadlıq Təşkilatı və başqaları – ən böyük hünəri bu idi. Bir millət sionistlərin mühasirəsində, bu qədər dayanıqlı ola bilirsə, onu ayaqda saxlayan nədir? Evini, məscidini dağıdırlar, şəxsiyyətlərini öldürürlər, uşaqlarına işğəncə verirlər, minlərlə insanını həbsxanalarda saxlayırlar, evlərini qarət edirlər, özlərini

mühasirədə saxlayırlar, tarlalarını dağıdırlar, ağaclarını kəsirlər; hansı ki, bu cinayətlərin onda biri belə əks etdirilmir. Lakin bütün bunlara baxmayaraq, bu xalq yenə mübarizə aparır. Onları ayaqda saxlayan ümiddən başqa bir şey deyil.

Fələstin mübarizləri özləri bu neçə illər boyu İslam Respublikasına gəldikdə bizə deyirdilər ki, İmam Xomeyninin bu hərəkəti, İran xalqının hərəkəti bizə ümid bəxş etmişdir. Həqiqət budur. Eynilə həmin məsələ İraqda da var. Eynilə həmin məsələ dünyanın digər İslam hərəkətini müşahidə etdiyiniz yerlərdə də var. Demək olar ki, bu, az ya çox olmaqla bütün İslam dünyasında var. Amma qüllə buradır. Ümid, idrak, stimül çeşməsi buradır. Buradan qaynayır və İslam ümmətinə doğru gedir. Demək, siz bu gün belə bir təcrübəni yaşayırsınız. Hegemonlar cəbhəsinin ən çox təzyiqinin bura yönəlməsi təbiidir.¹

86. Bəziləri fitnə təxəyyülü bəhsini ortaya atırlar. Elə bilirlər ki, Amerika bizim əleyhimizə fitnəyə əl atmaz..

Biz bu gün həssas şəraitdəyik. (Belə olan halda) ölkəmizin gəncləri bu kimi məsələlərə laqeyd qala bilərlərmi? Düşmənin bizə hücumu təbii məsələdir. Xüsusi cihazların olması və düşmənin planlarının dərinliklərindən bizə xəbər gətirməsi lazım deyil. Əlbəttə, bizə xüsusi xəbərlər gəlir. Belə deyil ki, heç nədən xəbərimiz yoxdur. Lakin bu xəbərlər, məlumatlar sızdırılmasa belə düşmənin əleyhimizə plan hazırlaması, fitnə salmaq istəməsi aydın, təbii və tam məntiqlidir. Bəziləri fitnə təxəyyülü

¹ Böyük Rəhbərin "Vilayət" layihəsində iştirak edən tələbələr və Tələbə Səfərbərliyi təşkilatının məsul rəhbərləri ilə görüşündəki çıxışından: 2004-08-30.

məsələsini ortaya atırlar. Universitetlərdə, ölkənin ziyalı mühitində bir insan xəcalət çəkmədən: “Fətnə təxəyyüldür”, – deyir. “Düşməni bizim əleyhimizə fətnə törətmir”, – deyir. Necə deyərlər, anam səhv edir, pişiyin də xortdan olduğunu təsəvvür edir. Bu nəciblikdə amerikalılar və fətnə?!¹

87. Ölkə daxilində hegemonların muzdsuz nöqərləri o şəxslərdirlər ki:

Bunu ona görə deyirəm ki, bu gün bu İslam sistemi dünyada zülmə, hegemonluqla mübarizənin yeganə səngəridir. Başqa heç bir yerdə belə səngər mövcud deyil. Bu gün əksər dövlətlər xalqlarının, ziyalılarının, daxili hissələrinin əksinə olaraq Amerikanın, hətta sionizmin kəndərini öpmüşlər. Avropa parlamentlərinin də çoxu sionizmin kəndərini öpmüşlər, pullarının nöqəri olmuşlar. Necə deyərlər, cəllələrinin nöqərinə çevrilmişlər.

Azadlıqsevərliyi, ədaləti, bəşəri ideyaları, beynəlxalq dəyərləri müdafiə edən səngər İrandır. Bu quruluşu müdafiə etmək həminin vəzifəsidir.

Bu, quruluşun bir üzvünə, dövlət məmurlarına və s. məxsus deyil. Həmi müdafiə etməlidir. Əgər kimsə bunun əksini edərsə, kiminsə sənəd göstərərək dünyanın filan xüsusi xidmət orqanına bağlı olduğunu sübut etməsinə ehtiyac yoxdur. Rəsmi şəkildə bağlı olması da lazım deyil. Amma həmin sözü deyir, həmin işi görür. Əgər onlardan pul almasa da həqiqətdə onların muzdsuz nöqəridir.²

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03 2.

² Böyük Rəhbərin nümunəvi və fərqlənən universitet tələbələri ilə görüşündəki çıxışından: 2003-11-06.

88. Bir qrup aldanmış və qafil təsəvvür edir ki, Amerika ilə əlaqə ölkənin problemlərini həll edir.

Hegemonlar hansı dövlətə girirlərsə, o dövləti boşaltmağa çalışırlar. Yəni bacardığı qədər o ölkənin hər şeyini öz xeyrinə müsadirə edir. Bu gün amerikalıların özləri, yəni öncə də sözünü danışdığım təbliğat sistemi və bəzi səviyyəsiz muzzdlu qələm sahibləri, bəlkə də bir qrup qafillər ölkə daxilində təsəvvür edirlər ki, əgər Amerikanın bir ölkə ilə, misal üçün İslam Respublikası ilə münasibəti normallaşsa, əlaqələr yaransa, qəfildən İran xalqının bütün iqtisadi problemləri həll olunacaq. Əgər kimsə belə düşünsə, böyük bir səhvə düşər olmuştur.¹

89. Amerikanın hədəflərindən biri sistemin özünü doğrultmasına etimadı xalqdan almaqdır.

Bunların (Amerika və hökmran sistemin) israrla üzərində dayandıqları məsələlərdən biri də sistemin özünü doğrultmasına olan etimadı xalqdan almaqdır. Eşitdiyiniz bəzi sözlər təsadüfi deyil. Təsadüfi deyil ki, bəziləri gəlib İslam sistemi haqqında bəhs edir, sistemin legitimliyi məsələsini ortaya atırlar. Xalqın seçimi, istəyi ilə mübarizəsi, savaşı ilə, emosiyaları, duyğuları ilə iş başına gələn, bu qədər problemlərə sinə gərən, bu qədər düşmənçiliklərdən, mübarizələrdən üzü ağ çıxmış bir sistemi sual altına almaq, legitimlik böhranı yaratmaq təsadüfi deyil. Görürsünüz ki, bəzi tribunallardan yayımlanan sözlər hamısı xalqın zəhnində sistemin mənfi

¹ Böyük Rəhbərin Amerika casus yuvasının ələ keçirilməsinin ildönümü ilə əlaqədar tələbə və şagirdlərlə görüşündəki nitqindən: 1997-11-05.

təsvirini yaratmağa, onların etimadını itirməyə xidmət edir. Xalqla sistem arasında bağlılığı qırmağa qulluq edir.¹

90. Prinsipial dəyərlərə şübhə yaratmaq, problemləri böyütmək Amerikanın qəti ehtiyaclarındandır.

Prinsipial dəyərlərə şübhə yaratmaq, problemləri böyütmək, uğurları danmaq, Amerikanın qəti ehtiyaclarındandır. Amerikanın bu amillərə, bu şəraitə ehtiyacı var ki, İslam Respublikası ilə mübarizədə öz uğurunu təmin edə bilsin. Kim bu sahədə Amerikanın xeyrinə işləsə, əslində Amerikanın hərbi və ya yarımhərbi yolla da olsa İran xalqına nisbətə öz məqsədlərinə çatmasına şərait yaradır.²

91. Amerikanın ölkəyə aldadıcı şüarlarla quldurcasına müdaxiləsi

İndi siz diqqət yetirin - burda siyasi bəhs etmək istəmirəm. Misal olaraq deyirəm ki, siz bu məsələyə diqqət edəsiniz - Amerika bir Sezar, bir Nəmrud kimi hərəkət edir. Hansı dövlət, hansı xalq (ona nisbətə) pis olsa, zorla, quldurcasına meydana atılır. Həmin zorakılıq, quldurluq, xəbislik yalnız neft, beynəlxalq şirkətlərin, kartellərin sinfi mənafeyindən başqa bir şey üçün deyil. Bunu azad fikri, insan hüquqlarını, demokratiyanı və bu kimi qəlibləri müdafiə pərdəsi altında həyata keçirir.

¹ Böyük Rəhbərin Şəhid Behiştı universitetinin müəllim kollektivi ilə görüşündəki nitqindən: 2003-05-12.

² Böyük Rəhbərin Şəhid Behiştı universitetinin müəllim kollektivi ilə görüşündəki nitqindən: 2003-05-12.

Eynilə həmin məsələ onların daxili məsələləri haqqında da mövcuddur.¹

92. Gənclərin hegemonluq qarşısında həmişəkindən daha ayıq olmalarının zəruriyyəti

Bu gün hegemonların başlıca işlərindən biri budur ki, müsəlman ölkələrində, xüsusilə də daha ayıq müsəlman ölkələrində gənc nəsli daha çox meydandan kənar saxlasınlar. İran İslam Respublikasından başqa hansı müsəlman ölkəsi hamısından ayıq, hamısından daha canlı, hamısından daha çox hegemonlara qarşıdır? Demək, İslam İranının gəncləri bilməlidirlər ki, hegemonlar onları mübarizə meydanından - hansı ki, bu meydanda fəth və qələbə mütləq xalqlara nəsib olacaq - çıxarmaq üçün pul xərcləməklə, müxtəlif planlar hazırlamaqla məşğuldurlar.²

93. Hegemonların gənc nəsli müqavimət meydanından çıxarmaq üçün işlətdiyi fəndlər

Gənc nəslin müqavimət meydanından kənarlaşmalı olduğunu hiss etməsinə gətirib çıxaran hər bir hərəkət vasitəli və ya vasitəsiz Amerika və hegemon sistemə aiddir. Bu, bir ümumi meyardır. Digər ölkələrdə etdikləri (sınaqdan çıxardıqları) işləri burada da görmək istəyirlər. Gənclərin başını intim məsələlərə qatmaq, gənclərin başını şəxsi məsələlərə qatmaq, gəncləri narkotik maddələrə, uyuşdurucu vasitələrə aludə etmək, gənclərin zəhnini inqilab ideyalarından, əsas məqsədlərdən yayındırmaq, onları kiçik məqsədlərə, xırda, sinfi məsələlərə yönəltmək,

¹ Böyük Rəhbərin tələbə birlikləri ilə görüşündəki nitqindən: 1996-12-05.

² Böyük Rəhbərin “13 aban” ildönümü münasibəti ilə tələbə və sağirdlərə keçirilən görüşündəki nitqindən: 1996-12-05.

gənc nəslin İslama imanını sarsıtmaq, gənc nəslin İslam İnqilabı prinsiplərinə, İslam Respublikasına, hətta İmam Xomeyniyə olan imanını, bu böyük mübarizə yolunda işlənən, mövcudluğu zəruri olan hər şeyi gənc nəslin gözündə rəngsiz, faydasız, təsirsiz göstərmək və s. bu qəbildəndir.¹

94. Bizim Amerika ilə əlaqələri bərpa etmək üçün şərtimiz bu ölkənin tövbə etməsidir.

Bizim sözlərimizlə amerikalıların sözləri arasında yerdən göyədək fərq var. Biz deyirik ki, bunların rəsmi belə görmək istəmirik. Bunlarla sonuna qədər əlaqə yaratmaq istəmirik. Onlar isə deyirlər ki, əgər bizimlə əlaqə qurmaq istəyirsinizsə, bu işi görməlisiniz, o işi görməlisiniz. Bu iki söz arasında nə əlaqə var?

Sanki bunlarla əlaqə yaratmaq üçün onlarla vasitə salmış bir ölkə haqqında söhbət edirlər. Hələ bir şərt də qoyurlar? Nə şərt?! Biz şərt qoyuruq. Arxasında, tarixi keçmişində bu qədər faciələr olan ölkə ilə əlaqə qurmaq üçün şərt qoyuruq. Bizim şərtimiz o ölkənin tövbə etməsidir. Bizim şərtimiz dünya üçün faciələr törətməyə son qoymaqdır. Siz gəlib bizim qarşımıza şərt qoyursunuz? Əlaqə yaradılmasını şərtli, müzakirələri isə şərtsiz edirlər. Diqqətli olun! Mənim ürəyim istəyir ki, bu gənclərimiz, – istər oğlan, istər qız – hətta məktəb şagirdləri dünyanın ən kiçik siyasi hadisələri üzərində düşünsünlər, təhlil etsinlər².

¹ Böyük Rəhbərin “13 aban” ildönümü münasibəti ilə tələbə və şagirdlərlə keçirilən görüşündəki nitqindən: 1991-12-06.

² Böyük Rəhbərin hegomonluğa qarşı milli mübarizə münasibəti ilə şagird və tələbələrle görüşündəki nitqindən, 1993-11-03.

95. Qərb dövlətlərinin iddia etdiyi demokratiya mütləq şəkildə mövcud deyil.

Bu gün dünyada, xüsusilə Qərb dünyasında tərif verilən, iftixar olunan demokratiya nə Amerikada, nə Fransada, nə İngiltərədə - hələ Almanıyanı demirəm ki, faşist və nasist keçmişə malikdir - hətta özünü demokratiyanın beşiyi adlandıran Amerika və Fransada belə yoxdur. Onunla aralarında çox böyük fasilə var. İntəhası, qərblilərin xüsusiyyətlərindən biri budur ki, ən çirkin hadisələri ütülənmiş, qablaşdırılmış, ətirələnmiş, gözəl şəkildə təqdim edirlər. – Bütün məhsulları konservləşdirdikləri kimi. – Onların xarakteri, təbiəti belədir. Bir kəslə savaşımaq istəsələr də bizlər əlbəyaxa oluruq, çıxır-bağırırıq, lakin onlar çıxmırlar. Tərəf müqabilinin ürəyində güllə yarası açılır. Heç əsəbləşmədən, tam soyuqqanlılıqla adam öldürürlər. Bu onların xüsusiyyətidir.¹

96. Qərbin sərtlik və terrorizmə ikili yanaşması

Bəzən eşidirik ki, dünyada bizi irticaçılıqda, şiddətdə ittiham edirlər. Biz indi neynəyək? Bunlar elə sözlər deyil ki, dərrakəli, zirək adamlar qəbul etsin, dilə gətirsin. Bir xalqı sıradan çıxarmaq üçün ən yaxşı yol budur ki, onu təbliğat yığını ilə meydandan çıxarsınlar. Daim onu ittiham etsinlər. Müdafiə mövqeyi tutmağa məcbur etsinlər. Bu, bir məşhur metoddur. Bizi sərtlikdə ittiham edirlər. Bunu kimlər deyir?

Bir-iki il öncə Avropa ölkələrindən birinin dövlət başçısı bura gəlmişdi. Bilirsiniz ki, yüksək rəsmi beynəlxalq görüşlərdə danışılan əksər sözlər boğazdan yuxarıdır. O,

¹ Böyük Rəhbərin tələbə birlik üzvləri görüşündəki çıxışından: 2006-12-06.

sülhdən danışdı və dedi ki, biz sülh tərəfdarıyıq. Mən bu növ görüşlərin adi protokollarından xaric tələbə görkəmi aldım və dedim: "Bəşər tarixinin ən böyük müharibələrini siz avropalılar törətmisiniz; saysız insanlar öldürmüşünüz. Biz dünyanın bu başında ola-ola sizin döyüşlərinizin yeli bizə bu qədər ziyan vurmuşdur. İndi də gəlib sülhdən danışırınsınız".

Dedim: "Bizim, döyüş adlı bir problemimiz yoxdur. Müsəlman ölkələrinin heç biri müharibə marağında deyillər. Müharibədən danışan sizsiniz. Özünüz də gəlib sülh şüarı verirsiniz.

Onlar bu qədər silah istehsal edib bütün dünyaya verirlər. Demək, həqiqət bundan ibarətdir ki, ən çox şiddəti, sərtliyi onlar etmiş və edirlər. Terrorizmdən danışrlar. Lakin məqsədləri budur ki, nə üçün İslam Respublikası öz vətəni müdafiə edən, qoruyan fələstinlilərə dəstək verir? Dünya informasiya vasitələrinə görə terrorizmi dəstəkləmək, Fələstin mübarizlərini dəstəkləməkdir.

Fələstinlinin evini İsrail tankları ilə başına yıxmaq, bir neçə aylıq uşağı qətlə yetirmək terrorizm deyil. Lakin elə ki, bir kobud, cinayətkar hərbcı bir hadisədə öldürülür, öz mətbuat səhifələrində uşağının şəklini ayrı, arvadının şəklini ayrı, ağlayarkən, şivən qopararkən, torpağa tapşırırlarkən, hamısını ayrı-ayrı dərc edirlər. Bununla qarşı tərəfin şiddət göstərdiyini aşılamaq istəyirlər. Bu, onların apardıqları təbliğat işləridir.¹

¹ Böyük Rəhbərin ölkənin mədəniyyət işçiləri, incəsənət xadimləri və fikir adamları ilə görüşündəki çıxışından: 2001-07-23.

97. Amerika qarşısında zəif fərdlər hansı orqanda olurlarsa, olsunlar təhlükəlidirlər.

Külək siyasətinə tabe olmamalıyıq. Külək hara əsdisə biz də ora getməməliyik. O şəkildə qərar qəbul etməməliyik. Yaxud düşmənin jestlərinə baxıb öz jestimizi onunla uyğunlaşdırmamalıyıq. O, qaşqabağıdırsa, biz də qorxaq görkəm almamalıyıq. Əgər o sərt danışdısa, biz üzr istiyəcək görkəm almamalıyıq. Bu, yolverilməzdir.

İnsan bəzilərinin inqilabın əvvəlindən indiyədək siyasi həyatlarına baxanda, növbənöv, müxtəlif fikirlərin qəribə təzahürlərini görür. Bir zamanlar belələri Amerikaya, Sovet İttifaqına ölüm şüarları ilə kifayətlənmir, camaatın yalnız bu şüarları verməsinə qane olurdular. Deyirdilər ki, Şərqə, Qərbə ölüm oxumalıyıq.

Biz deyirdik ki, Sovet İttifaqı bir təfəkkürün simvoludur və yanlış xətdir. Amerika cinayətin, zülmün simvoludur. Qərbə, Şərqə ölüm oxumağın nə əsası var? Deyirdilər ki, siz mühafizəkar, sazişçisiniz. Həmin şəxslər indi Amerikanın, İngiltərənin qarşısına çıxıb rəsmən üzr istəməyə, “qələt eləmişik” deməyə, səhv edib sizin haqqınızda pis danışmışıq deməyə, bizi bağışlayın deməyə hazırdırlar. Bu şəxslərin bəziləri inqilabın əvvəlində elə qəribə iqtisadi layihələr verirdilər ki, insan mat qalırdı.

Deyirdik, bunun harası İslamdır. Radikal sol sosialist təfəkkürləri İslam adı ilə həyata keçirmək, zorla tətbiq etdirmək istəyirdilər. İndi həmin şəxslər sionist şirkətlərin, sionist investorların ayağı altına qırmızı xalça sərməyə, onların İrana gəlib investisiya qoymalarına hazırdırlar. İnsan ən solçu marksist ideyalardan ən ifrat sağçı iqtisadi ideyalara dönür, adını da yenidən baxış qoyur. Bu, yenidən baxış keçirmək deyil. Bu, məslək oyunbazlığıdır. O gün ifrat, bu gün də ifrat.

Müxtəlif orqanlarda bu növ yenidən baxış keçirmək istəyən adamların mövcudluğu təhlükə və zəhmət səbəbidir. Əgər universitetdə olsalar, ziyan vuracaqlar. Əgər dövlətdə olsalar, ziyan vuracaqlar. Əgər parlamentdə olsalar ziyan vuracaqlar. Hər yerdə, hansı nöqtədə olsalar ziyan vuracaqlar. Bizim mənfi tərəflərimizdən biri budur¹.

¹ Böyük Rəhbərin İsfahan gəncləri ilə görüşündəki çıxışından: 2001-11-03.

Mündəricat

BİRİNCİ FƏSİL	3
Sistem və İnqilab	3
İKİNCİ FƏSİL	48
İstikbar (Hegemonluq)	48